

เชิญเข้าร่วมสนทนาพิเศษเรื่อง

มิติ ความฝัน ชาติภาพ จิตวิญญาณ

โดย @โนวา อนาลัย@ [Writer]

ขอต้อนรับทุกท่านสู่ห้องวิทย์ฯ ค่ะ [ข้อความจากพ่อกเขียน]

ผู้ที่ยังไม่ได้อ่านหนังสือของท่านอาจารย์อนาลัย ขอเชิญชวนให้ไปสำรวจข้อมูลและอ่านหนังสือบทที่ 1 ของทุกเล่มได้ที่ <http://www.novaanalai.com/novaanalai/Index.html>

หรือฟัง Audio Book บทที่ 1-5 ของเล่มที่หนึ่ง โนวา อนาลัย ขยายความ ธรรมชาติของชาติภาพ ได้ที่ <http://www.novaanalai.com/novaanalai...t/Archive.html>

ก่อนอื่น พี่นักเขียนขอชี้แจงผู้ที่ผ่านมาอ่าน และผู้ที่ได้ Log-in เข้ามาเป็นสมาชิกห้องวิทย์ฯ แห่งนี้ว่า กระทู้นี้เป็นสถานที่พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างท่านผู้อ่านกับพี่นักเขียน ซึ่งมาสนทนากับผู้อ่าน ตามคำเชิญชวนของคุณ Mead หัวหน้าและผู้ก่อตั้งห้องวิทย์ฯ ตามหัวข้อที่คุณ Mead ได้ตั้งชื่อกระทู้ไว้ค่ะ

พี่นักเขียนคือผู้ทำหน้าที่ล่ามและเลขาให้กับท่านอาจารย์อนาลัย ซึ่งเป็นครูบาอาจารย์ที่ปราศจากร่างกายตัวตน ซึ่งมาเข้าฝัน และถ่ายทอดข้อมูลความรู้มากมายให้พี่นักเขียนได้เขียนถ่ายทอดมาเป็นหนังสือชุด 10 เล่มด้วยกัน โดยใช้ชื่อเรียกหมวดความรู้ของท่านว่า **โนวา อนาลัย** ซึ่งมีความหมายว่า **เส้นทางใหม่สู่การเป็นอิสระจากความปรารถนา**

หนังสือชุดนี้ ไม่ได้อิงศาสนาใด ไม่เกี่ยวกับศาสนา แต่เกี่ยวกับการศึกษาธรรมชาติของจิตวิญญาณ ชาติภาพ ความฝัน และสติสัมปชัญญะ โดยมีเป้าหมายให้ผู้ศึกษาได้เปลี่ยนความเชื่อส่วนบุคคลเป็นความรู้อันเป็นของกลาง ด้วยการรู้จักธรรมชาติที่แท้จริงของตนเอง รู้จักพลังอำนาจของอารมณ์-จินตนาการและความรู้สึกนึกคิด ในทิศทางที่สร้างสรรค์ เพื่อเป็นปัญญาและแสงสว่างให้กับชีวิตของตนเองและผู้อื่น

เมื่อมีผู้อ่าน หรือสมาชิกที่ post เข้ามาใหม่ พวกเราชาวห้องวิทย์ฯ ยินดีต้อนรับเสมอค่ะ แต่ก็ต้องขอให้ทำความเข้าใจด้วยสักเล็กน้อยว่า กระทู้นี้มีที่มาอย่างไรและมีวัตถุประสงค์อย่างไร เป้าหมายของเราคือการศึกษาข้อมูลความรู้จากหนังสือชุดของท่านอาจารย์อนาลัย และนำมาตั้งคำถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กัน โดยพี่นักเขียนทำหน้าที่เป็นสื่อให้ท่านอาจารย์อนาลัยตอบคำถามและขยายความ พี่นักเขียนทำหน้าที่นำบทฝึกฝนจากหนังสือมานำเสนอให้พวกเราได้ทดลองฝึกปฏิบัติ-ตรวจสอบ และพิสูจน์ผลลัพธ์กัน

แม้ว่ากระทู้จะเป็นกระทู้ใหม่ เพิ่งดำเนินมาได้เพียงเดือนเศษ แต่เราดำเนินไป 100+ หน้าด้วย เนื้อหาสาระและคำถาม-คำตอบมากมายเกี่ยวกับข้อมูลความรู้ที่พวกเราต่างก็ได้รับจากท่านอาจารย์อนาลัย ผู้ที่เข้ามาใหม่และยังไม่เคยติดตามสาระต่างๆ ที่ปรากฏในกระทู้ใหม่มาก่อน อาจไม่ทราบถึงที่มาของบทสนทนาที่กำลังเป็นไป ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดการเข้าใจผิดและตอบสนองด้วยข้อความที่นอกเหนือไปจากประเด็นที่เรากำลังสนทนากันเป็นอันมาก

คุณ Mead หัวหน้าและผู้ก่อตั้งห้องวิทย์ฯ ได้กรุณาทำสารบัญชของข้อมูล และสาระต่างๆ ไว้ในหน้า 1 ของกระทู้ เพื่อช่วยให้ผู้ที่มาทีหลังสามารถติดตามย้อนอ่านบทความหลักๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญของกระทู้ได้ ห้องวิทย์ฯ แห่งนี้จึงเปรียบเสมือนห้องเรียนที่มีแต่ญาติมิตรทางจิตวิญญาน ซึ่งมีเป้าหมายร่วมกันคือ สนับสนุน เกื้อกูลซึ่งกันและกัน

หากท่านเป็นผู้หนึ่งที่กำลังแสวงหาความรู้ แสวงหาญาติมิตรทางจิตวิญญาน เพื่อการศึกษาข้อมูลความรู้-แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์เพื่อความก้าวหน้าของปัญญา พวกเราชาวห้องวิทย์ฯ ยินดีต้อนรับเสมอค่ะ

ผมนำเอาข้อความของ “พี่น้องเขียน” มาใส่ไว้ข้างบน อ่านก่อนเข้าไปเรียนรุ่นะครับ สมาชิกนักเรียนห้องนี้เป็นเพื่อนๆ กันครับ ถ้ามีคำถามเชิญถามและพูดคุยกันได้ทุกๆ เรื่องครับ **ยินดีต้อนรับทุกท่านครับ**

ช่วงนี้มีโอกาสติดต่อพูดคุยกับผู้เขียนหนังสือท่านหนึ่ง เป็นหนังสือชุด **“โนวา อนาลัย”** ได้อ่านหนังสือแล้วต้องบอกว่าเยี่ยมยอดสุดๆ มีเนื้อหาสาระที่คมชัดด้านจิตวิญญานสูงมาก มีเจองำหลากหลายมิติ หลายคำถามที่เคยมีความสงสัย หรือเคยเชื่อ สามารถเปลี่ยนเป็นความรู้ได้มากมายทีเดียวครับ เช่นเรื่องเหล่านี้....

- จุดเริ่มต้นของโลกและจักรวาล
- เครือข่ายของจิตวิญญาน
- ธรรมชาติของชาติภพ-การถ่ายทอดพันธุกรรมมนุษย์
- มิติและภพภูมิ-ระบบช่องว่าง ระยะทาง และกาลเวลา
- พลังอำนาจแห่งปัจจุบัน
- ความฝันและการสื่อสาร
- โลกของจินตนาการและเหตุผล

โดยเฉพาะเรื่องความฝันที่มีเป้าหมายแบบจำเพาะ การตั้งเป้าหมายที่จะฝันเพื่อเรียนรู้ธรรมชาติความเป็นจริง การ Download ข้อมูลความรู้ ตลอดจนวิธีบันทึก และการตีความหมาย ซึ่งผู้เขียนบอกว่า ยินดีที่จะแชร์ประสบการณ์ และเรื่องราวเหล่านี้มาก เพราะข้อมูลจากหนังสือทุกเล่ม ผู้เขียนล้วนได้มาจากความฝันครับ..

รอฟบปะพูดคุยได้ที่ห้องวิทย์ฯนี้ละครับ.. ใครมีคำถามเชิญได้เลยครับ คุณ **Writer** จะเข้ามาช่วยตอบ ในฐานะนักเขียน พร้อมเรียนรู้ไปกับพวกเราครับ ถือเป็นกาเปิดมิติในการเรียนรู้พัฒนาระบบสมองซีกขวาให้ทำงานเต็มประสิทธิภาพยิ่งขึ้น..เปลืองๆ ตาที่สามของคุณจะเปิดเองโดยอัตโนมัติครับ.. บางท่านเปิดแล้วก็คงกว้างขึ้นอีกครับ..

สมเด็จพระพุฒาจารย์โต พรหมรังสี ได้มอบหมายหน้าที่กับนักเขียนให้ทำงานชิ้นนี้ครับ เข้าไปอ่านได้ที่นี้ <http://www.novaanalai.com/novaanalai...D932ED860.html>

อันนี้เวปหน้าแรก <http://www.novaanalai.com/novaanalai/Index.html>

ฝันอย่างไรให้คมชัด

สวัสดีค่ะทุกท่าน ดิฉันคือนักเขียนผู้ทำหน้าที่ล่าม และเลขานุการของท่านอาจารย์อนาลัย หรืออาจารย์ โนวา อนาลัย มาร่วมสนทนาตามคำชวนของคุณ MEAD เพื่อนๆ ที่ยังไม่รู้จักว่า โนวา อนาลัย เป็นใคร ก็ต้องขอแนะนำว่า ท่านเป็นครูบาอาจารย์ผู้ปราศจากร่างกาย ที่มาเข้าฝันผู้เขียนติดต่อกันเป็นเวลายาวนานกว่า 10 ปี และทำให้ต้องจดบันทึกข้อมูลความรู้ที่ท่านให้มากมาย จนนำมาถอดความเขียนเป็นหนังสือ 10 เล่ม

ก่อนอื่นต้องขอโทษทุกท่านอย่างมากที่ทำให้คอยนาน เพราะเหตุขัดข้องทาง technology ค่ะ ได้สมัครสมาชิกเข้ามาด้วยชื่อ username ว่า writer ได้รับการตอบรับจาก webmaster เรียบร้อยแล้ว แต่ log in ก็ครั้งก็ไม่สำเร็จ จนต้องสมัครสมาชิกเข้ามาใหม่ด้วยชื่อใหม่ว่า nova_analai จึงเข้าสู่ระบบได้ ต้องขอโทษอย่างมากค่ะ

วันนี้มาคุยกับทุกท่านด้วยหัวข้อว่า **“ฝันอย่างไรให้คมชัด”** เพราะการนอนหลับและฝันเป็นสิ่งที่เราท่านทำกันอยู่เป็นประจำทุกคืน โดยหลายท่านอาจไม่ได้ใส่ใจเท่าไรที่จะหลับและฝันเพื่อให้ได้ประสบการณ์ หรือเรียนรู้อะไร-นอกจากนอนอิม ซึ่งทำให้พลาดหลายสิ่งหลายอย่างที่เรารู้ได้พบเห็นหรือเรียนรู้มากมายไปอย่างน่าเสียดาย

วิธีการง่ายๆ ที่เป็นธรรมชาติ ทำได้ด้วยการฝึกฝน ก่อนนอนทุกคืนในหนึ่งสัปดาห์ โดยนั่งบนเตียงในท่าที่พร้อมจะขยับตัวลงนอนได้โดยง่ายโดยที่สมาธิไม่ขาด คือ ขยับตัวน้อยที่สุดในขณะที่ยังหลับตาอยู่แล้วล้มตัวลงนอน-พร้อมหลับ-พร้อมฝันต่อไปได้เลย

การนั่งสมาธิ หากใครคุ้นเคยกับการฝึกปฏิบัติแบบอานาปานสติ คือกำหนดลมหายใจเข้าออก ก็ให้ใช้วิธีที่คุ้นเคยนั้น หากใครยังไม่เคยทำสมาธิมาก่อนเลย ให้ทำด้วยวิธีง่ายๆ ดังนี้คือ นั่งในท่าที่สบายพร้อมลมตัวลงนอนหลับอย่างที่ว่า แล้วให้กำหนดจิตไว้ ณ จุดกึ่งกลางระหว่างคิ้ว หรือตาที่สาม กำหนดตัวรู้ไว้ตรงนั้น และตั้งจิตว่า จะขอฝันเพื่ออะไร อย่าขอหลายอย่างเกินไปนะคะ ไม่งั้นจะกว้างเกินไปเหมือนเหวี่ยงแห และในขณะที่เดียวกันก็อย่าขอสั้นเกินไป เพราะจะเหมือนการใส่ keyword คำเดียว ไม่เจาะจง ข้อมูลที่ได้จะขึ้นมาสะเปะสะปะมากมายจนจำไม่หมดเหมือนเวลาเรา search google ด้วย keyword ที่ไม่รัดกุมโดยใส่ keyword คำเดียว มักได้ website ขึ้นมาหลายแสน web หาอะไรไม่เจอ ตัวอย่างการตั้งจิตขอรู้ :

1. ขอเรียนรู้ธรรมชาติความเป็นจริงของตัวเอง
2. ขอเรียนรู้การรักษาโรคด้วยตนเอง (ข้อนี้หากขอเพื่อใช้รักษาผู้ที่เรารัก หรือเมตตา จะทำได้ง่ายเพราะอารมณ์ของเราจะจดจ่ออย่างมากโดยอัตโนมัติอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอรักษาโรคให้ลูก ให้พ่อแม่ หรือคนรักคนใกล้ตัว)
3. ขอเรียนรู้ถึงปัญหาที่แท้จริงของสถานการณ์ที่เรากำลังเผชิญอยู่ และขอรู้ทางแก้ (ข้อนี้ขอรู้ถึงปัญหาของผู้อื่นที่เรารักและอยากช่วยเหลือเขา มักทำได้โดยง่ายเช่นกัน)

ไม่ว่าคุณๆ ต้องการรู้อะไร อย่างแรกที่จะต้องทำคือ ต้องมีความเชื่อและศรัทธาในจิตวิญญาณของตนเองว่า จิตวิญญาณของเรามีความรู้ ความสามารถที่จะติดต่อสื่อสารกับจิตวิญญาณรวม และต้นกำเนิดของความรู้ หากปราศจากความเชื่อนี้ แม้จะเผชิญกับข้อมูลความรู้มากมายในความฝัน ก็จะไม่จำได้ หรือหากจำได้ก็จะไม่เห็นความสำคัญ และความหมายที่ปรากฏ

หากจะใช้ความฝันให้ได้ประโยชน์จริงๆ จำเป็นต้องจดเมื่อตื่นขึ้นมา โดยหัดจดฝันอย่างซื่อตรงที่สุดที่จะทำได้ อย่าพยายามตีความหมายให้ดู make sense หรือเป็นเหตุเป็นผล เพราะจะทำให้ความเป็นจริงที่ได้สูญหายหรือบิดเบือนไปหมด ไม่ว่าความฝันที่จดจำได้จะดูเสมือนไร้สาระเพียงใดก็ตาม ให้จดประสาชื่อ คืออย่าพยายามแก้ไขให้มีสาระ

ประสบการณ์ในความฝันส่วนมาก ปรากฏเป็นสัญลักษณ์ เป็นรหัส หรือเป็นอุปมาอุปมัย แม้บุคคลต่างๆ ที่ปรากฏในความฝัน ก็เป็นตัวแทนของบุคลิกภาพ อารมณ์ และความรู้สึกนึกคิด ตัวอย่างเช่น เพื่อนเก่าซึ่งมีนิสัยนักเลง กล้าได้กล้าเสีย อาจเป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงภาวะของจิตวิญญาณของตัวคุณเอง ให้จดความฝันประสาชื่อ แล้วขีดเส้นใต้คำที่สะดุดใจไว้ทุกคำ จากนั้นให้ถอดรหัสคำเหล่านั้นไปตาม “ความรู้สึก” และอารมณ์ของตนเอง (ไม่ใช่ตามธรรมเนียม หรือวัฒนธรรม) จากนั้นอ่านความฝันใหม่อีกรอบโดยทดแทนคำเหล่านั้นด้วยความหมายที่เราารู้สึกว่ามันใช่

แรกๆ อาจจะไม่จำความฝันได้บ้าง ไม่ได้บ้าง ต่อไปจะมีความหมายขึ้นเรื่อยๆ ค่ะ อย่าใจร้อน เพราะเรามีเวลาฝึกทุกคืนนะคะ

ตื่นขึ้นตอนเช้า สิ่งแรกที่ต้องทำคือ ทนที่รู้สึกตัวว่าตื่น อย่าเคลื่อนไหวร่างกาย แต่ปลุกสติสัมปชัญญะให้ตื่น กล่าวได้ว่า ทำจิตให้ตื่น แต่ปล่อยให้กายหลับต่อ อย่าปลุกกาย ภาวะดังกล่าวนี้ ขอแนะนำให้ทุกท่านที่ฝึกสมาธิมานานแต่เข้าภวังค์สมาธิได้ยาก ให้ลองทำ เพราะภาวะดังกล่าวนี้คือ การคงสภาวะจิตให้อยู่ในภวังค์สมาธิทันทีที่ตื่น

หลักการของการทำสมาธิคือ การทำให้ร่างกายหลับ แต่จิตตื่น ดังนั้นเรานำเอาหลักการนี้มาปฏิบัติกลับทางทุกเข้า คือทำให้จิตตื่น แต่คงสภาพกายให้หลับต่อ ทำได้ง่ายกว่าการนั่งสมาธิและเข้าภวังค์ด้วยซ้ำไป เพราะโดยธรรมชาติแล้ว จิตจะตื่นก่อนกายทุกเข้าอยู่แล้วหากเราไม่รีบขยับกาย การฝึกทำเช่นนี้ ก็เพื่อฝึกให้ประสาทสัมผัสทั้งห้าปิด-หรือหยุดทำงาน ทั้งที่สัมผัสปัญญะพร้อมที่จะรับรู้ ทำให้สัมผัสปัญญะรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสที่หก หรือประสาทสัมผัสภายใน หรือรับรู้โดยตรงด้วยจิตวิญญาณ

ยายหน้อยนะคะ กำลังแก้ตัวที่ทำให้เพื่อนๆ คอยงง...หายโกรธยัง???

ระหว่างที่ยังไม่ขยับกาย แต่จิตตื่นแล้ว ให้ทวนฝัน ด้วยการ “จับอารมณ์” เป็นอย่างแรก เช่น อารมณ์อะไร ค้างอยู่บ้าง มีอารมณ์ขัน อารมณ์รัก อารมณ์โกรธ ให้ทบทวนจับอารมณ์ให้ได้ก่อนเป็นอย่างแรก แล้วความฝัน จะกลับมาได้ง่ายขึ้นกว่าที่จะพยายามคิดทบทวนเรื่องราวความฝันทั้งหมด หากจับได้เลื่อนราง อย่าท้อใจ จับแต่ อารมณ์ไว้ก่อน บางครั้งกว่าที่จะจำความฝันได้อาจล่องเลยไปช่วงสายๆ ผุดขึ้นมามากมาย

หากฝึกฝนเช่นนี้เป็นกิจวัตร จะจำความฝันได้มากมาย ผู้ที่นอนซี้เซา คือนอนยาว 6-8 ชั่วโมงรวด หายจ๋อย ไปทั้งคืนไม่รู้ไปไหนมาบ้าง ให้หัดตีมน้ำมากหน่อย แล้วตื่นเข้าห้องน้ำทุก 3-4 ชั่วโมง คนนอนไว ให้กำหนดจิต ด้วยการจับตาดูนาฬิกาว่าเข้านอนกี่โมง กำหนดจิตว่าจะนอนหลับ 3 ชั่วโมง แล้วจะตื่นมาดูนาฬิกาอีก ตั้งนาฬิกาไว้ในตำแหน่งที่แค่ลืมตาก็เห็นได้ในความมืด กำหนดจิตให้ตื่นได้ทุก 3-4 ชั่วโมง ทำบ่อยๆ ทุกคืน จะทำให้ สติสัมผัสปัญญะคมชัด หลับช่วงสั้นไม่เกิน 3-4 ชั่วโมงจะจำความฝันได้มากกว่านอนรวดเดียวจนเช้า คุณๆ ที่ฝึก เข้าห้องน้ำทุก 3-4 ชั่วโมง ต่อไปหายนอนซี้เซา ก็เลิกตีมน้ำมาก หันมาใช้วิธีตื่นมาดูนาฬิกาได้ค่ะ

วันนี้ข้ามฟ้ามาฝากให้ฝันกันก่อนนะคะ พรุ่งนี้จะมาคุยต่ออีก หากว่ากำลังเล่าเรื่องเก่าๆ กันอยู่ ก็ต้อง ขอโทษที่เอามาพร่ำหาวมาขายสวน คงไม่ว่างกัน

ท่านที่ยังไม่เคยอ่านหนังสือของอาจารย์อนุาลัย ขอเชิญไปอ่านได้ที่ : <http://www.novaanalai.com>

ขอแนะนำให้ทุกท่านอ่าน โนวา อนุาลัย ขยายความธรรมชาติของชาติภพ เป็นเล่มแรก จากนั้น จะอ่านเล่มใด เป็นเล่มสองก็ได้ค่ะ เพราะตอนที่เขียน เขียนเล่มนี้เป็นเล่มแรก ส่วนอีก 9 เล่ม เขียนพร้อมกันหมด จึงไม่รู้ว่ามี เล่ม 2-9 คือเล่มไหน???

หากได้อ่านหนังสือเล่มแรก แล้วฝึกฝันตามนี้ สิ่งที่จะได้คือ เมื่อเผชิญกับความฝันซึ่งคิดว่าไม่มีความหมาย มาก่อน จิตจะรู้ว่ากำลังเผชิญกับสิ่งที่มีความหมายและทำให้จดจำความฝันได้ดีขึ้น พรุ่งนี้จะคุยให้ฟังต่อว่า กำหนดจิตอย่างไรในความฝัน ที่จะรู้เห็นตัวตนในฝัน แยกกับตัวตนยามตื่น คือเห็นตัวตนของตนเองได้กว้างกว่า การเป็นบุคคลตัวตนเดียว ร่างเดียว !

Goodnight ค่ะ

นักเขียนของท่านอาจารย์อนุาลัย

กำหนดจิตอย่างไรในความฝัน

กำหนดจิตอย่างไรในความฝัน ที่จะรู้เห็นตัวตนในฝัน แยกกับตัวตนยามตื่น คือเห็นตัวตนของตนเองได้กว้างกว่าการเป็นบุคคลตัวตนเดียว ร่างเดียว!

เริ่มแรกให้ทำความเข้าใจให้ถูกต้องเสียก่อนว่าจิตวิญญาณอยู่เหนือกฎเกณฑ์ของช่องว่าง-ระยะเวลา และกาลเวลา เราไม่ได้เป็นเพียงร่างกายเนื้อหนังแต่เราเป็นจิตวิญญาณด้วยในปัจจุบันนี้ ดังนั้นความสามารถทั้งหลายที่เป็นของจิตวิญญาณ จึงเป็นความสามารถของเราด้วยในปัจจุบัน (จากหนังสือ โนวา อนาลัย ขยายความ ธรรมชาติของชาติภพ บทที่ 7)

ความฝันเป็นภาวะที่จิตวิญญาณเป็นอิสระจากขีดจำกัดของโลกมนุษย์และสภาวะทางกายภาพ จิตวิญญาณดำเนินไปในต่างร่าง ต่างมิติอย่างเป็นธรรมชาติในความฝัน

คุณนาระสุญญาตา เล่าเกี่ยวกับประสบการณ์ความฝัน ซึ่งตรงกับสาระที่จะแชร์ให้ในวันนี้ว่า เราสามารถมองเห็นการเป็นบุคคลตัวตนในความฝันได้เสมอๆ หากเรานำเอาสติสัมปชัญญะยามตื่น ติดตามเข้าไปเป็นผู้สังเกตการณ์ในความฝัน และเราก็สามารถ-เขียนบท-กำกับการแสดง และร่วมแสดงบทบาทในความฝันได้เช่นเดียวกันกับที่ เราเขียนบท กำกับการแสดง และร่วมแสดงบทบาทชีวิตในยามตื่น

ก่อนอื่นต้องขออภัยว่า เราไม่ต้องฝึกหรือหัดว่าจะ “ถอดจิต” ใดๆ หรือจะให้จิตวิญญาณเดินทางออกไปสู่ร่างอื่นๆ ได้อย่างไร เพราะมันเป็นไปอยู่แล้วอย่างเป็นธรรมชาติทุกเมื่อเชื่อกันและคืน และมันก็ไม่ใช้การ “ถอดจิต” หรือการทำให้จิตวิญญาณออกจากร่างไปแต่อย่างใด จิตวิญญาณเพียงบางส่วนเปลี่ยนวิธีการจดจ่อด้วยสติสัมปชัญญะไปเท่านั้น

ในเวลากลางคืนที่เรานอนหลับ ประสาทสัมผัสทั้งห้าของเราหยุดทำงาน ทำให้ประสาทสัมผัสที่หก หรือประสาทสัมผัสภายในทำงานอย่างเต็มที่โดยไม่ถูกบดบัง การฝันให้คมชัด และการใช้สติสัมปชัญญะยามตื่นติดตามไปรู้เห็นประสบการณ์ของตัวตนในความฝัน เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ด้วยการฝึกฝน

วิธีการฝึกฝน

เตรียมกาย-เตรียมใจ :

1. ก่อนนอนให้นั่งสมาธิกำหนดจิตตั้งที่ได้แนะนำไปแล้วเมื่อวานนี้ ควรนั่งสมาธิให้ได้อย่างน้อย 15-30 นาที อย่างนานเกินไปจนง่วงหลับจะเปล่าประโยชน์

2. พอล้มตัวลงนอนต่อ เอาจิตจดจ่อไว้ที่ตาที่สาม (หว่างคิ้ว) และกำหนดจิตว่า เมื่อจิตวิญญาณเปลี่ยนวิธีการจดจ่อด้วยสติสัมปชัญญะไปสู่โลกแห่งความฝันเมื่อใด จะมีสติพร้อมเพื่อเผชิญกับภาวะที่แท้จริงของจิตวิญญาณจะไม่กลัวเพราะรู้ว่า เราเพียงติดตามไปดูสภาวะอันเป็นธรรมชาติด้วยสติสัมปชัญญะยามตื่น เราจะกลับคืนมาสู่ภาวะทางกายภาพเมื่อไรก็ได้ เพราะพลังอำนาจ และทางเลือกเป็นของเรา ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราจะเผชิญในโลกแห่งความฝัน เป็นภาวะจิต เกิดได้ด้วยจิตวิญญาณ อารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของเรา จึงดับได้ด้วยอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของเราเช่นกัน เพียงแค่หายใจลึกๆ เราก็จะกลับคืนสู่ภาวะทางกายภาพอย่างปลอดภัยได้เสมอ (ให้ตระหนักรู้ในข้อนี้อย่างลึกซึ้งก่อน เพราะความกลัวและความเชื่อในทางที่ผิดเกี่ยวกับการถอดจิต การกลับมาคืนร่างไม่ได้มักเป็นอุปสรรคในการรู้เห็นเสมอ)

เผชิญกับสติสัมปชัญญะในความฝัน :

3. หากสติสัมปชัญญะยามตื่นติดตามเข้าไปในโลกแห่งความฝันได้ เราจะรู้สึกเสมือนว่า เราเป็นผู้สังเกตการณ์ เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ได้เป็นผู้อยู่ในเหตุการณ์นั้นๆ หรือบางครั้งเริ่มต้นด้วยการเป็นผู้อยู่ในเหตุการณ์ก่อน แล้วก็ก้าวออกมาเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์เหมือนดูหนังชีวิต บางครั้งก็กลับกันคือ เป็นผู้สังเกตการณ์ หรือผู้ชมก่อน แล้วก็ก้าวเข้าไปร่วมในเหตุการณ์นั้นๆ

4. เมื่อเผชิญกับการเป็นผู้สังเกตการณ์ ให้ก้มลงมองดูแขนขา เนื้อตัวของเรา บางครั้งอาจประหลาดใจว่า เราเป็นเพศตรงข้าม (อย่าตกใจ หรือดีใจเกินเหตุ จะทำให้ตื่นจากความฝัน เห็นก็ให้รู้ว่าเห็น และจดจำได้)

5. หากอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีกระจกใส หรือกระจกเงา ให้เดินเข้าไปหา เพื่อมองดูหน้าตาของเราว่า ร่างกายของบุคลิภาพตัวตนในความฝันนั้นแตกต่างจากตัวตนยามตื่นอย่างไร (เช่นกัน-อย่าตกใจ หรือดีใจเกินเหตุ จะทำให้ตื่นจากความฝัน เห็นก็ให้รู้ว่าเห็น และจดจำได้)

6. หากสติสัมปชัญญะยามตื่นติดตามเข้าไปในโลกแห่งความฝันได้ เราจะรู้สึกเสมือนว่า เรามีความจำสองชุด ชุดหนึ่งเป็นของตัวตนยามตื่น และอีกชุดหนึ่งเป็นของตัวตนในความฝัน ซึ่งอาจเป็น :

6.1. จิตวิญญูณต่างร่างแต่ร่วมมิติในอดีต-อนาคตชาติ

6.2. จิตวิญญูณต่างร่างแต่ร่วมวัตถุประสงคฺ์ในปัจจุบันชาติ

6.3. จิตวิญญูณ (เสมือน) ร่วมร่างแต่ต่างมิติในอดีต-ปัจจุบัน-อนาคตชาติ

(ในหนังสือ โนวา ออนไลน์ ขยายความ ธรรมชาติของชาติภพ บทที่ 5-7 มีรายละเอียด)

ข้อ 3-6 ไม่ใช่สิ่งที่ต้องฝึกให้เกิดขึ้นหรือเป็นไป เพราะมันจะเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ แต่เป็นข้อมูลที่เรา **ต้องเรียนรู้ล่วงหน้า** เพราะเมื่อเรียนรู้มาแล้ว เราจะเข้าใจปรากฏการณ์ที่เราเผชิญ หากเผชิญกับประสบการณ์ โดยปราศจากความรู้ อาจจำความฝันไม่ได้ หรือจำได้ก็ปราศจากความหมาย ในกรณีของ **คุณนาระศุญญาตา** มีสติสัมปชัญญะที่ตามรู้เห็นได้ดี หากมีความรู้ติดตัวไปพอ จะทำให้สำรวจประสบการณ์ได้ โดยรู้ว่า สิ่งที่กำลังรู้เห็น เป็นอดีต หรืออนาคต เพราะจะมีเงื่อนงำปรากฏให้เห็นในสภาพแวดล้อม

บางครั้งเมื่อเราเผชิญกับอนาคต เราสามารถเข้าไปทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขบางสิ่งบางอย่างที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตบนเส้นทางแห่งความเป็นไปได้ที่เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ได้ด้วยการเลือกสิ่งที่เราพอใจ เราจะรู้สึกว่า เสมือนว่า เราเผชิญกับเหตุการณ์แล้วก็ตื่น หรือเล่าประสบการณ์นั้นๆ ให้ใครฟัง แต่ไม่ได้ตื่นขึ้นมาจริง-ไม่ได้เล่าจริงในโลกใบเก่าที่เราเข้านอน แต่ไปตื่นขึ้นในโลกใบอื่นและเล่าให้ใครในโลกนั้นๆ ฟัง ปรากฏการณ์นี้จะทำให้เรา รู้สึกสะอูด หากเปรียบเทียบส่วนนี้เหมือนฉายหนัง ก็ความรู้สึกเสมือนว่าหนังช่วงดังกล่าวนี้ฉายซ้ำสองครั้ง เพราะเมื่อจิตวิญญูณก้าวล่วงไปในอนาคต มันเผชิญกับเหตุการณ์นั้นๆ ในอนาคตครั้งหนึ่ง แล้วจิตวิญญูณก็ย้อนกลับมาสู่ปัจจุบันและเผชิญกับเหตุการณ์นั้นๆ อีกครั้งในปัจจุบัน หากเผชิญกับความฝันในลักษณะนี้ จะรู้ว่าสิ่งที่ไปรู้เห็นมาจะเกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงในปัจจุบันอย่างแน่นอน

ดังที่ท่านอาจารย์อนาลักษณ์กล่าวไว้ในหนังสือ โนวา ออนไลน์ ขยายความ ธรรมชาติของชาติภพ ว่า **ทุกชีวิตทุกชาติภพ** ทุกมิติ มีอยู่-เป็นอยู่-ดำเนินไปเป็นปัจจุบันพร้อมกันหมด ดังนั้นเมื่อเราไปรู้เห็นเหตุการณ์ใดๆ เหตุการณ์เหล่านั้นคือเหตุการณ์บนเส้นทางแห่งความเป็นไปได้ ซึ่งเป็นได้ทั้งเหตุการณ์ของชาติภพนี้ ชาติภพอื่น มิติอื่น แต่ก็ เป็นเหตุการณ์ที่เราสามารถเหนี่ยวนำให้เป็นจริงได้ในโลกแห่งความเป็นจริงในชาติภพนี้ มิตินี้

เมื่อใดที่เรามีความฝันที่เสมือนเผชิญเหตุการณ์ซ้ำๆ เราก่อเกิดประสบการณ์นั้นๆ ในชาตภพอื่น มิถิอื่น ทำให้ปรากฏการณ์นั้นๆ มีพลังล้นสะเทือน เพราะอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของเราไปจดจ่อกับมันข้ามชาตภพข้ามมิติ การล้นสะเทือนจะสะท้อนกลับมาที่ชาตภพนี้ มิถินี้ เสมือนคลื่นที่เกิดจากการโยนก้อนหินลงบ่อน้ำ จุดที่หินตกลงกลางบ่อน้ำคือปัจจุบัน จุดที่คลื่นกระทบขอบบ่อคืออนาคต และจุดที่คลื่นตีกลับมาคืออดีต แต่ในที่สุดคลื่นนั้นก็ตีกลับไปสู่จุดแรกที่หินตกลงในบ่อน้ำคือปัจจุบัน

เทคนิค :

1. ให้นอนในแนวทิศเหนือใต้ โดยหันศีรษะไปทางทิศเหนือ-ทำไปทางทิศใต้ การนอนหลับยาวนานกับทิศทางของสนามแม่เหล็กของโลก ทำให้จิตวิญญาณเปลี่ยนวิธีการจดจ่อและเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระง่ายดายตายมากกว่า การนอนขวางสนามแม่เหล็กของโลก หากจัดห้องนอนให้หัวเตียงหันไปชิดผนังด้านทิศเหนือใต้ จะเป็นการนอนที่ฝันง่าย รับข้อมูลได้ง่ายเหมือนการปรับเสาอากาศรับภาพ-เสียงได้คมชัด ผู้ที่ฝึกสมาธิ-กำหนดจิตสมาธิเสมอทุกคืน แต่ไม่ได้นอนในแนวเหนือใต้จะพบว่า บ่อยครั้งที่รับสัญญาณได้ในความฝัน ได้ฝันที่คมชัด ตื่นเข้ามาร่างกายจะหันทิศไปอยู่ในแนวเหนือใต้โดยอัตโนมัติ นอนในท่าศพ คือนอนหงาย ผายฝ่ามือขึ้น หรือคว่ำลง แขนเหยียดตรง ขานข้างตัวตามสบาย มืออยู่ห่างตัวสัก 3-4 นิ้ว

2. สภาพอากาศแห่งเอื้ออำนวยต่อการเปลี่ยนวิธีการจดจ่อของจิตวิญญาณด้วยสติสัมปชัญญะ เนื่องจากจิตวิญญาณมีสภาวะเป็นประจุแม่เหล็กไฟฟ้า ความชื้นจริงเป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนไหว อุณหภูมิของห้องประมาณ 23.22-24.39 องศาเซลเซียส

3. ห้องควรมีสื่อเย็น หากห้องมีฮีตร้อน สภาวะแวดล้อมนั้นจะทำให้จิตวิญญาณยึดติดกับภาวะทางกายภาพค่อนข้างมาก

4. เวลาที่สติสัมปชัญญะมักจะเผชิญกับประสบการณ์ในความฝันได้คมชัดที่สุด จะเป็นช่วงเวลาประมาณตี 3-ตี 5 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่คุณภูมิของร่างกายลดต่ำลงกว่าปกติ ทำให้การเปลี่ยนวิธีการจดจ่อของจิตวิญญาณด้วยสติสัมปชัญญะเป็นไปได้ง่ายขึ้น

5. อาหารที่ช่วยให้กระตุ้นการเปลี่ยนวิธีการจดจ่อของจิตวิญญาณด้วยสติสัมปชัญญะเกิดขึ้นได้ง่ายขึ้น คืออาหารประเภทที่มีพลังงาน หรือจิตวิญญาณเข้มข้น เช่น หัวปลี ไข่ อาหารประเภทธัญพืช (ประเภทเมล็ดที่จะงอกต่อไปเป็นต้นไม้ได้) ตัมน้ำสะอาด น้ำมันปลา (Fish Oil) อาหารประเภทแป้ง หรือน้ำตาลนิดหน่อย เพราะร่างกายต้องใช้พลังงานในการเปลี่ยนวิธีการจดจ่อของจิตวิญญาณด้วยสติสัมปชัญญะ

หมายเหตุ : อาหารที่แนะนำนี้ ไม่ใช่ว่าจะต้องรับประทานเป็นประจำ หากการเปลี่ยนวิธีการจดจ่อของจิตวิญญาณด้วยสติสัมปชัญญะเป็นไปได้ยาก ไม่ค่อยได้ผล ให้รับประทานเพื่อกระตุ้นให้ร่างกายมีความพร้อมมากขึ้นเป็นครั้งคราวเท่านั้นก็พอค่ะ

เคล็ดในการอ่านหนังสือ (ที่อ่านยาก) ให้เอาหนังสือวางไว้ข้างหัวเตียง เอาจิตจดจ่อกับหนังสือก่อนนอน แล้วขอให้จิตวิญญาณไปอ่านหนังสือล่วงหน้า (อย่าหัวเราะนะคะ) ตื่นมาอ่านหนังสือจะประหลาดใจว่า เหมือนได้อ่านข้อความที่อ่านมาแล้ว จะรู้เรื่องล่วงหน้าหมด เทคนิคนี้คุณลูกชอบมากๆ โดยเฉพาะเวลาสอบ อ่านหนังสือตอนตื่นไม่ทัน ก็อ่านตอนนอนหลับก็ได้ บอกเคล็ดให้แล้ว จะหัวเราะก็ไม่ว่า แต่หากนำไปฝึกแล้วได้ผล ขอสัมผัจานเด็ดก็แล้วกัน :-)

การเอาใจจดจ่อกับหนังสือทำให้เกิดการถ่ายทอดจิตวิญญาณ หรือองค์ความรู้จากหนังสือมาสู่จิตวิญญาณของเราได้โดยตรง

(เคยอ่านเจอเรื่องของ Edgar Cayce—The Sleeping Prophet เขียนโดย Jess Stearn—Cayce เป็นคนเรียนหนังสือน้อย อ่านไม่เก่ง แต่มีความรู้มากมายได้ด้วยการนอนหนุนหนังสือ และได้ตำราพยากรณ์โรคมามากจากความฝันบ่อยๆ) เคยหัวเราะเขามาก่อนแต่พอทำได้จริงก็เข้าใจว่าเขาทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ คุณๆ ทั้งหลายก็ต้องทำได้ค่ะ ขอให้เชื่อแล้วกันว่ามันเป็นไปได้

คราวต่อไปจะแชร์วิธีการฝัน เพื่อรู้เห็นปัญหาและทางแก้ปัญหาของตนเอง หรือรู้เห็นผ่านดวงตา ผ่านมุมมองของผู้อื่นเพื่อที่จะรู้ปัญหาของเขาได้อย่างหมดใจและช่วยเหลือเขาได้ถูกจุด

Have a nice day!

นักเขียน

คำถาม :

สวัสดีค่ะคุณนักเขียน

หนูเคยอ่านหนังสือธรรมชาติแห่งชาติภพมาตั้งนานแล้ว แล้วก็เคยใช้วิธีตั้งคำถามก่อนนอนมาบ้างแล้ว แต่หนูสงสัยว่าเราจะแยกออกได้อย่างไร ว่าคำตอบที่ได้จากคำถามที่ป้อนเข้าไปนั้นเป็นความจริง หรือเป็นผลจากความกลัว หรือความอยาก หรือเป็นกิเลสที่หลอกให้เราไปตกหลุมพราง อะไรประมาณนี้นะคะ เพราะที่ผ่านมาบางทีคำตอบที่เข้ามาก็เป็นความจริง แต่บางทีก็เหมือนแค่มาเติมเต็มความอยากของอดีต...ให้รู้สึกดี ไม่ก็มายั่วอารมณ์ให้รู้สึกโกรธบ้าง อะไรบางอย่างนี้นะคะ

ขอขอบคุณล่วงหน้าค่ะ

คำตอบ :

ภาวะจิตในความฝัน เป็นภาวะจิตที่ปราศจากเครื่องพราง หรือบิดเบือนการรู้เห็นด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าที่คล้อยตามความเชื่อส่วนบุคคล คำตอบที่ได้จากความฝันเป็นคำตอบที่ตรงไปตรงมาเสมอ แต่บางครั้งก็ไม่ได้เกิดขึ้นจริงในโลกยามตื่น เพราะอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดยามตื่นอาจทำให้ความเชื่อเปลี่ยนแปลงต่อไปอีก

“กิเลส” คืออะไรในความหมายของเรา ความหมายนั้นจะมีผลต่อความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ชีวิตของเราเป็นอันมาก จิตวิญญาณเต็มไปด้วยความปรารถนาอย่างไม่มีวันจบสิ้น แม้แต่ท่านอาจารย์อนุาลัยผู้ปราศจากร่างกาย ท่านก็กล่าวว่า ท่านเต็มไปด้วยความปรารถนาในความรู้ เรา—ท่านผู้ยังมีร่างกายเนื้อหนังยังมีความปรารถนาทางกายภาพอยู่มากมาย ซึ่งไม่ใช่สิ่งเลวร้ายเลย เพราะความปรารถนาคือปัจจัยที่ทำให้จิตวิญญาณเป็นอมตะ

เราเพียงแต่จะต้องรู้จักแยกแยะว่า ความปรารถนาของเราเป็นไปเพื่ออะไร หากมันเป็นไปเพื่อความรู้ที่ไม่ก่อให้เกิดทุกข์กับผู้ใด มันย่อมเป็นความปรารถนาที่ทำให้จิตวิญญาณของเราก้าวหน้า หากมันเป็นเพียงความปรารถนาเพื่อประโยชน์ส่วนตัว มันย่อมไม่ใช่ความปรารถนาที่ทำให้จิตวิญญาณก้าวหน้า เพราะจิตวิญญาณก้าวหน้าด้วยการเกี่ยวเนื่องซึ่งกันและกันเป็นระบบเครือข่าย

“อัตตา” ตามคำอธิบายของท่านอาจารย์อนาลัย เป็นตัวตนภายนอกที่จัดจ้องกับภาวะทางกายภาพในโลกภายนอก อัตตาก็ไม่ใช่ของเหลวอีกเช่นกัน เพราะตัวตนภายนอกเป็นภาพสะท้อนของข้อมูลความรู้ อารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดของจิตวิญญาณ ซึ่งแปลงสภาวะเป็นกายภาพ การเติมเต็มของจิตวิญญาณในโลกกายภาพย่อมต้องอาศัยการเติมเต็มทางกายภาพด้วย เพราะจิตวิญญาณเลือกมาถือกำเนิดเพื่อเผชิญกับความท้าทาย และการเติมเต็มช่องว่างแห่งประสบการณ์และคุณค่าชีวิตในโลกทางกายภาพ

การเผชิญกับอารมณ์อันหลากหลาย เช่น ความโกรธ ความเกลียด ความอิจฉาริษยา ความลุ่มหลง ฯลฯ ล้วนเป็นไปเพื่อการเรียนรู้ จิตวิญญาณไม่ได้กำลังเผชิญกับอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด หรือประสบการณ์ในแง่ลบแง่เดียว แต่เผชิญทุกแง่มุม ทั้งบวกและลบไปพร้อมๆ กัน เพื่อการเติมเต็มช่องว่างแห่งประสบการณ์และการเรียนรู้ อย่างหมดจดจากทุกมุมมอง เพราะหากเราไม่ได้เผชิญกับความโกรธ เราก็คงไม่เห็นคุณค่าของการให้อภัย หากเราไม่ได้เผชิญกับความเกลียด เราก็คงไม่เห็นคุณค่าของความรัก จิตวิญญาณของเราฉลาดล้ำลึก เราเพียงแต่จะต้องศรัทธาในจิตวิญญาณของเราให้มากพอที่จะ**ไม่เชื่อว่า** กิเลส หรืออัตตา หรือ ฯลฯ ที่เราสร้างนิยามขึ้น จะมีอำนาจเหนือความรู้ของจิตวิญญาณจนหลอกเราได้ให้ถอยหลังหรือไม่พัฒนา

📁 คำถาม :

สวัสดีค่ะรู้สึกยินดีมากๆ ที่ได้อ่านบทความของคุณ

เราารู้ว่าคุณมีหน้าที่อันยิ่งใหญ่ และคุณก็ทำหน้าที่อันยิ่งใหญ่ ได้งดงามมากทำให้รู้สึกว่าเราเองเป็นมดตัวเล็กนิดเดียว มีข้อสงสัยอยู่บ้างอยากให้คุณช่วยแนะนำ เพื่อที่เราจะได้ทำหน้าที่ของเราได้สมบูรณ์แบบมากกว่านี้ ขอถามเลยนะคะ

1. ในวัยเด็กอายุประมาณ 3 ขวบ เกือบจมน้ำตาย แต่รอดมาได้
2. ผันเห็นญาติผู้ใหญ่ที่ตายก่อนเราเกิด มาพูดคุยหรือเรามีส่วนร่วมอยู่ในผันทันด้วย
3. ก่อนทำการเปลี่ยนชื่อ (อายุ 1-29 ปี) มีความรู้สึกเหมือนเป็นนางสังฆกรรมด้านความผิตหวัง ที่เม่นมากๆ ในขณะที่เรากำลังเสียใจ จิตใจประหวัดคิดถึงเหตุการณ์ที่บอกเตือนล่วงหน้า แต่ไม่สามารถแก้ไขอะไรได้เลย
4. หลังจากเปลี่ยนชื่อ ได้เข้าวัดปฏิบัติธรรมจะฝันทุกวัน ตอนแรกๆ จะตื่นแต่ตอนหลังก็เริ่มจะทำให้เป็นปกติ แต่ก็เป็นบางครั้งก็ลุ้นว่าความฝันนี่คืออะไร เป็นอย่างนี้มาปีกว่าแล้วค่ะ แม้กระทั่งล่าสุดญาติที่ตายไปกลับมาบ้าน ได้ยินเสียงเหมือนตราบทกกระทบกัน เสียงมันดังเข้าไปในหัวใจ ลูกๆ เขาไม่ยอมเชื่อ เขาบอกว่าเตี้ยเขาเป็นคนดีไม่โดนตีตรวน

ปัจจุบันจะฝันถึงญาติคนนี้ประมาณเดือนละครั้ง มาในสภาพที่ไม่น่ากลัว แต่จิตเราในฝันเราคิดว่าเขาตายไปแล้วก็มีความกลัวเหมือนกัน แต่ต้องสลัดทิ้งไปทันที

5. เรามีความเชื่อเรื่องชาติ ภพ เทพ พรหม เทวดา ไปแต่ละที่มีความรู้สึกผูกพัน ไปแล้วมีความสุข ไม่อยาก จะกลับ

6. ทางด้านกายหยาบ เวลาเปิดอ่านหนังสือจะเปิดอ่านจากด้านหลังมาด้านหน้า มีปัญหาทางด้านอารมณ์ บ้าง มีโลกส่วนตัว แต่มีใช้เป็นตัวต้อต้านสังคมนะคะ บางครั้งก็ไม่รู้สึกยินดี ยินร้ายกับสิ่งใดๆ แต่บางครั้งไม่รู้จักร ะงับอารมณ์ตนเอง

7. ตอนนี้มีปัญหาส่วนตัวทางโลกเหมือนคนปกติทั่วไป คิดอยู่ว่าจะทำอย่างไร ให้ปัญหาทางโลกของตัวเองลด หมดไป เหมือนมีคำตอบว่าคุณต้องเข้าทางธรรมประพฤติ ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ถึงจะมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ได้ แต่คำ ตอบมาไม่หมด

8. อยากจะทราบว่าบางครั้งเราไปเจอบางคนที่มีเทวดา เขาเห็นเรามีท่านนี้บ้าง ท่านโน้นบ้าง แรกๆ ก็สับสน เหมือนท่านพาเราไปเรียนรู้โลกกว้าง บางครั้งเจอการตกเป็นฉากๆ บางครั้งก็หายตกเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้ว หลายปีถูกบ้างก็มี บางครั้งเจอทำนายทายทักล่วงหน้า 3-5 เดือนก็มีเกิดขึ้นไป ฉีกแนวออกไปบ้างก็มี หรือว่า ท่านเหล่านั้นที่เราเจอมีความสัมพันธ์ในภพชาติ ต่างกัน

โดยส่วนตัวมีความเชื่อเรื่องร่างทรง แต่เจอปัญหาบางอย่างทำให้รู้สึกต่อต้าน มีผู้รู้ได้แนะนำว่าให้แยกมนุษย์ ส่วนมนุษย์ เทวดาส่วนเทวดา ไม่ต้องไปหาเหตุผลให้ว่าเขาทำไมต้องเป็นแบบนี้ หลีกออกมาได้ก็หลีกออกมาซะ แต่บางครั้งเรารู้แต่รู้ไม่แตกฉาน ให้คนเขาปรามาว่านี่หรือคนที่ที่มีเทวดาทำไมทำตัวแบบนี้ อยากพบปะ หรือพูดคุยกับผู้ที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ (ไม่ต้องการยิ่งใหญ่เกินใครแต่ขอทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด ต้องช่วย เหลือเพื่อนมนุษย์ทุกคน ไม่สามารถเลือกได้ว่าจะช่วยแต่คนที่เราชอบ) มนุษย์ยังมีความรัก โลก โกรธ หลง อยู่ใน สันดาน ต้องดับมันให้ได้ด้วยตัวเอง พยายามชักชวนพ่อ แม่ พี่น้อง ให้เข้าวัด เขออ้างว่าเข้าอยู่แล้ว ทำอยู่แล้ว มีวิธีใดที่จะโน้มน้าวจิตใจให้เขาปฏิบัติด้วยตนเองได้ โดยไม่ต้องมานั่งยกมือไหว้ร่างทรง ร่างทรงที่มีศีลก็ดีไป เจอ ร่างทรงที่มีอวิชาก็ทุกข์ไม่จบสิ้นกันเท่านั้นเอง แก่ที่ปลายเหตุ ไม่ได้แก้ที่ต้นเหตุใช่ไหมคะ

สรุป ถึงอย่างไรรู้สึกยินดีมากที่ได้อ่านบทความของคุณ บุญได้จัดสรรจากการไปร่วมงานของ อ.อาจชิน เมื่อวันที่ 5 ส.ค. 2550 ที่ผ่านมา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคุณพอมีเวลาที่จะคำตอบให้หมดตัวน้อยได้สิ้นสงสัย เพื่อ ให้เกิดปัญญาที่แตกฉานนะคะ

คำตอบ :

ชีวิตกับความตาย ปราศจากรอยต่อ จิตวิญญาณไม่เคยพบเห็นกับความตาย ผู้ตายไม่เคยพบเห็นความตาย ของตนเอง เรา-ท่านทั้งหลายก็จะไม่เคยเผชิญกับความตาย จิตวิญญาณจะดำเนินต่อไปเสมือนก้าวล่วงจากภาวะ แห่งการตื่นไปสู่ความฝันและกลับไปสู่ภาวะของการตื่นอีกอย่างไม่มีวันจบสิ้นจนกว่า การเรียนรู้ในวงจรของชาติภพ จะบริบูรณ์ จิตวิญญาณก็จะดำเนินต่อไปเพื่อการเรียนรู้ในวงจรอื่นๆ นอกเหนือชาติภพ การจมน้ำเกือบตาย เป็น ประสบการณ์ในเส้นทางแห่งความเป็นไปได้เส้นทางที่เธอเลือก และเธอก็เลือกที่จะรอดชีวิตเพื่อเติบโตมาเป็นผู้ใหญ่ บนอีกเส้นทางแห่งความเป็นไปได้เส้นทาง เด็กน้อย 3 ขวบนั้นได้ตายไปด้วยการจมน้ำ

เธอฝันเห็นญาติผู้ใหญ่ที่ตายไปก่อนหน้าที่เธอจะเกิด เพราะในความฝัน จิตวิญญาณอยู่นอกเหนือขีดจำกัดของกฎเกณฑ์ของช่องว่าง—ระยะทางและกาลเวลา เธอจึงสามารถรู้เห็นการเกิดของบรรพบุรุษของเธอ และบรรพบุรุษของเธอก็สามารถรู้เห็นการตายของเธอได้ และในชาติภพอื่น มิติอื่น บทบาทของเธอและบรรพบุรุษของเธอสลับสับเปลี่ยนเป็นอื่นไป ในโลกแห่งความเป็นจริงอีกโลกหนึ่งที่เธอเรียกมันว่าโลกแห่งความฝัน—บรรพบุรุษหรือญาติของเธอยังมีชีวิตอยู่ร่วมชาติภพ ร่วมมิติกับเธอในปัจจุบัน ในโลกยามตื่น—บรรพบุรุษ หรือญาติที่ตายไปแล้วเป็นเพียงความฝันของโลกแห่งความเป็นจริงอีกโลกหนึ่งที่เธอเรียกมันว่าโลกแห่งความฝัน

ชื่อเป็นสิ่งที่ปราศจากความหมายสำหรับฉัน ฉันใช้ชื่อว่า โนวา อนาลัย เพียงเพื่อแสดงถึงหมวดหมู่ของความรู้ที่จะนำเธอไปสู่เส้นทางสู่การเป็นอิสระจากความปรารถนา เมื่อเธอเชื่อว่าการเปลี่ยนชื่อจะนำมาซึ่งความเจริญในชีวิต ชื่อใหม่ก็ดี ผู้วิเศษที่ตั้งชื่อให้เธอก็ดี ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญที่นำความเจริญมาสู่ชีวิตของเธอ แต่ความเชื่อของเธอนั้นแหละคือปัจจัยหลักที่นำทุกสิ่งทุกอย่างมาสู่ชีวิตของเธอ เมื่อเธอเชื่อในภพ เทพ พรหม เทวดา ความเชื่อของเธอเป็นปัจจัยก่อเกิดอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อไม่ใช่ความรู้ หรือความเป็นจริงเสมอไป เธอจะพิสูจน์ความเป็นจริงได้ไม่ยากกว่า สิ่งใดคือความเชื่อ สิ่งใดคือความรู้

ความเชื่อทำให้เธอเกิดอารมณ์ที่ไม่ถาวร มันผันแปรไปได้เสมอตามการเปลี่ยนแปลงของการรู้เห็น เธอรู้เห็นสิ่งที่ทำให้เธอมีความสุขชั่ววูบ เมื่อสิ่งที่รู้เห็นสลายตัวไป อารมณ์สุขนั้นก็สลายไปด้วย

ความรู้ทำให้เธอเกิดอารมณ์สุขที่ถาวร มันไม่ผันแปรไปได้ เพราะเมื่อมันคือความรู้ มันคือแก่นแท้ของจิตวิญญาณ หากเธอรู้เห็นสิ่งที่เป็นความรู้ที่แท้จริง จิตวิญญาณของเธอจะเต็มเต็มด้วยความรู้ส่วนนั้น ซึ่งไม่มีวันสูญสลาย จิตวิญญาณเต็มเต็มด้วยการเปลี่ยนความเชื่อเป็นความรู้ ความรู้ไม่เคยลดหรือสูญสลาย เมื่อเธอได้เรียนรู้บางสิ่งบางอย่าง เธอไม่มีวันรู้น้อยลง หรือฉลาดน้อยลง แต่ความรู้ใหม่ๆ จะแปลงสภาพความรู้เดิมไปด้วย ทำให้จิตวิญญาณขยายตัว

เธอจะเปิดหนังสือจากด้านหลัง หรือรู้สึกว่ามีบางอย่างที่อยู่อเบื้องหลังเธอได้โดยไม่หันไปมองก็เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ด้วยการทำงานของประสาทสัมผัสที่หก ซึ่งนอกเหนือไปจากประสาทสัมผัสทั้งห้าที่ต้องรู้ต้องเห็นตามเส้นทางแห่งกาลเวลาที่เธอรู้จักเท่านั้น บ่อยครั้งที่ประสาทสัมผัสที่หกหรืออารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของเธอก้าวกระโดดออกไปจากเส้นทางแห่งกาลเวลาด้วยพฤติกรรมบางอย่างที่ผิดธรรมเนียมปฏิบัติทางกายภาพ แต่มันก็เป็นเพียงธรรมชาติของจิตวิญญาณที่รู้เห็นได้ด้วยประสาทสัมผัสที่หกที่อยู่ตลอดวันเวลา หากเธอมีสติที่ฉับไวพอที่จะติดตามการรู้เห็นของประสาทสัมผัสที่หก เธอจะพบว่า มือของเธอพลิกหนังสือจากด้านหลังเพียงเพราะเหตุว่า จิตวิญญาณของเธออ่านหนังสือเล่มนั้นจบไปแล้วก่อนที่จะเปิดหนังสือหน้าแรกด้วยซ้ำไป

โลกส่วนตัวของจิตวิญญาณ เป็นโลกสาธารณะที่ประสานกันเป็นระบบเครือข่าย แต่จิตวิญญาณก็ไม่ได้ปราศจากอารมณ์ หรือเอ็นชา ไม่รู้สึกยินดี ยินร้ายกับสิ่งใดๆ ฉันปราศจากร่างกายตัวตนที่เป็นกายภาพ แต่ฉันก็เต็มไปด้วยอารมณ์รัก อารมณ์สุนทรีย์ ยินดีกับความรู้อัจฉริยะของจิตวิญญาณทั้งหลาย

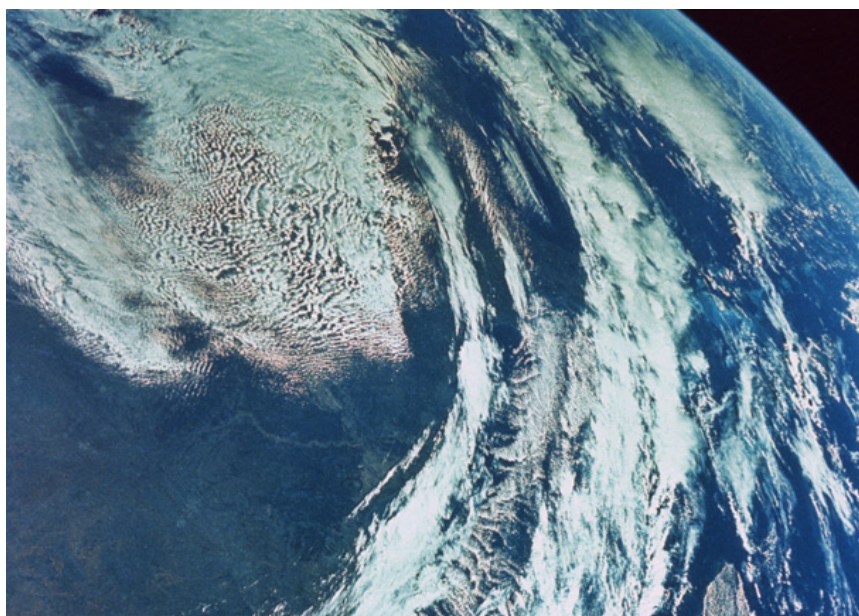
มนุษย์สร้างเงื่อนไขขึ้นตามความเชื่อที่ว่า อารมณ์เป็นของมนุษย์ ความไร้อารมณ์เป็นของจิตวิญญาณ หากปราศจากอารมณ์ โลกจะเป็นโลกอยู่ไม่ได้ เพราะเธอจะขาดความรักความเมตตาปรานีและการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และหากปราศจากอารมณ์ จิตวิญญาณก็จะหยุดนิ่งปราศจากการถ่ายทอดข้อมูลความรู้ฉันมาสู่โลกมนุษย์เพื่อถ่ายทอดข้อมูลความรู้ด้วยอารมณ์รักและผูกพันในโลกและมนุษย์ อารมณ์ไม่ใช่สิ่งที่จะต้องระงับหรือเก็บกด แต่เป็นสิ่งที่เธอจะต้องรู้จักนำมาใช้ในทางสร้างสรรค์

ชีวิตเป็นของง่าย หากเธอตระหนักได้ว่า เธอสร้างโลกแห่งความเป็นจริงทั้งหมดด้วยความเชื่อของตนเอง ต้นเหตุแห่งปัญหาชีวิตทั้งหลายเกิดจากความเชื่อที่ส่งผลกระทบต่ออารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของเธอ เธอจึงสามารถจัดปัญหาชีวิตทั้งหมดได้ด้วยการเปลี่ยนความเชื่อ

หากเธอตระหนักได้ถึงพลังอำนาจตามธรรมชาติของจิตวิญญาณของตนเองที่เสมอเหมือนกัต้นกำเนิด เธอไม่ต้องแสวงหาคำตอบจากภายนอก จากคนทรง หรือหมอดู เพราะเธอสามารถแสวงหาความรู้ และคำตอบทั้งหลายได้จากภายใน นักเขียนไม่ได้มาทำหน้าที่ตอบคำถามเธอทั้งหลาย เขามาทำหน้าที่ล่ามและเลขาคงฉันทเพื่อถ่ายทอดข้อมูลความรู้ให้เธอทั้งหลายตระหนักได้ว่า เธอคือจิตวิญญาณผู้มีพลังอำนาจที่จะมีได้-ทำได้-เป็นได้-สมความปรารถนาด้วยความเชื่อและศรัทธาในพลังอำนาจของจิตวิญญาณของตนเอง

นักเขียนมีหน้าที่ร่วมสนทนากับพวกเธอเพื่อถ่ายทอดวิธีการฝึกฝน ที่จะทำให้เธอทั้งหลายสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้รู้ผู้ตอบคำถามที่อยู่ภายในได้ด้วยตนเอง เรียนรู้ที่จะแยกแยะความแตกต่างระหว่างความเชื่อกับความรู้อย่างไร เรียนรู้ที่จะตีความหมายเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโลกของความฝัน และถอดความ หรือถอดรหัสเป็นคำพูดที่เธอจะเข้าใจได้ เพื่อให้เธอใช้เป็นประโยชน์ต่อโลกยามตื่น แต่เธอทั้งหลายก็ไม่จำเป็นต้องถอดความ หรือถอดรหัสข้อมูลความรู้เหล่านั้นเป็นคำพูดเสมอไป เพราะบ่อยครั้งมันเป็นข้อมูลความรู้ที่ปราศจากถ้อยคำ

แม้เธอบางคนจะมองเห็นตนเองเป็นเสมือนเพียงมดตัวน้อย และมองเห็นผู้อื่นรอบตัวเธอเป็นเสมือนราชสีห์หรือช้างสาร ผู้มีความรู้ความสามารถมากกว่าที่เธอมองเห็น หรือเชื่อว่าตนเองมี แต่เธอก็มักลืมนึกไปว่า มดน้อยสามารถขบไชพื้นโลกและฟ่องถ่ายสสารต่างๆ บนพื้นโลกได้อย่างซ้ำซ้อนด้วยความเป็นเอกลักษณ์ของมัน หากปราศจากมดน้อย พื้นดินของโลกก็จะไม่ได้รับการทะนุถนอมให้อุดมพอที่จะเลี้ยงดูสัตว์และพืชใหญ่น้อยอื่นๆ ในโลกได้ จิตวิญญาณมาถือกำเนิดเป็นร่างกายเนื้อหนังเพื่อแสดงออกซึ่งความรู้-ความสามารถอย่างดีที่สุดจากจุดยืนและมุมมองอันเป็นเอกลักษณ์ของเธอ-ซึ่งไม่มีผู้ใดเสมอเหมือน เธอแต่ละคนจึงเป็นบุคคลตัวตนผู้มีค่าและความหมายพิเศษต่อโลกและมวลมนุษยชาติอย่างหาที่เปรียบมิได้

สารจากท่านอาจารย์อนาลัย

หนังสือชุดนี้ของ “โนวา อนาลัย” ประกอบด้วย

- โนวา อนาลัย ขยายความ-ธรรมชาติของชาติภพ
- ความฝันกับวิถีแห่งจิตวิญญาณ
- จิตวิญญาณประสานกาย
- ประวัติศาสตร์ของจิตวิญญาณ
- อีสระแห่งความปรารถนา
- ชีวิตนอกเหนือชาติภพ
- อมตะแห่งจิตวิญญาณ-ภาคต้น
- อมตะแห่งจิตวิญญาณ-ภาคปลาย
- โลกแห่งความเป็นจริงหลากมิติ-ภาคต้น
- โลกแห่งความเป็นจริงหลากมิติ-ภาคปลาย

เธอจะศึกษาเล่มใดก่อนหลังก็ย่อมได้ ยกเว้นเล่มที่มีภาคต้นและภาคปลายเป็นลำดับ เพราะข้อมูลทั้งหมดประกอบกันขึ้นเป็นกุญแจที่จะเปิดประตูสู่ธรรมชาติของโลกแห่งความเป็นจริงของจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นแก่นแท้ของเธอทั้งหลาย ผู้ที่ศึกษาจะเข้าใจในสาระเหล่านี้ ย่อมจะมีความปรารถนาที่จะถ่ายทอดให้กับผู้อื่นเสมอ

แต่การถ่ายทอดข้อมูลความรู้ด้วยการคัดลอกเพียงส่วนย่อยก็ดีหรือการคัดลอกส่วนใหญ่ก็ดี เปรียบเสมือนการสร้างกุญแจดอกใหม่ แม้จะคัดลอกกุญแจทั้งดอก เธอก็ได้เพียงกุญแจดอกสำรองซึ่งไม่อาจเสมอเหมือนกับแม่กุญแจได้ มันอาจจะพอใช้การได้ชั่วคราว แต่เมื่อการคัดลอกเกิดขึ้นต่อไป ความคลาดเคลื่อนย่อมจะเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว

ในที่สุดกุญแจสำรองทั้งหลายก็จะไม่สามารถใช้ไขประตูบานนี้ได้อีกต่อไป ฉันทิใดก็ฉันทินั้น ดังนั้นผู้มีจิตปรารถนาที่จะถ่ายทอดข้อมูลความรู้เหล่านี้ให้กับผู้อื่นจึงควรตระหนักถึงความจำเป็นในการส่งมอบแม่กุญแจต้นฉบับให้กับผู้อื่น

เธอผู้อ่านที่รักทั้งหลายผู้ที่จิตวิญญาณปรารถนาที่จะเปลี่ยนความเชื่อเป็นความรู้ ควรแสวงหาข้อมูลความรู้จากต้นฉบับของหนังสือชุดนี้ และพิสูจน์ความเป็นจริงทั้งหลายด้วยตนเอง

โนวา อนาลัย

ประสบการณ์ล่าสุด-จากนักเขียน

เมื่อมาร่วมสนทนากับกลุ่มพลังจิตตามคำชวนของคุณ Mead ตั้งใจว่า “มาคนเดียว” ในฐานะนักเขียน และได้สมัครสมาชิกเข้ามาด้วย username: writer และก็ได้รับ confirm จาก webmaster เรียบร้อยไปแล้ว แต่ปรากฏว่า log in ไม่ได้กว่า 3 ชั่วโมง ขอ confirm password จาก webmaster ก็ได้ตอบ confirm มาอีก แต่ก็ log-in ไม่ได้อยู่ดี ทำให้เพื่อนๆ ต้องปลุ่เสื่อคอยกันจนหลับงก ต้องขอโทษอีกหลายหนค่ะ แต่ในที่สุดก็มีแรงดลใจให้สมัครสมาชิกเข้ามาใหม่โดยใช้ username: nova_analai ก็ log-in ได้ทันทีทันใด ใจก็คิดว่า ความบังเอิญนั้น-ไม่มี

แต่ถึงกระนั้นก็ยังมีความคิดด้วยเหตุผลอยู่ดีนะคะว่า จะมาร่วมสนทนากับเพื่อนๆ กลุ่มพลังจิตในฐานะนักเขียน-นักเรียน จะได้สนุกกัน เพราะชอบ energy ของทุกคนมากๆ แค log-in เข้ามาก็รู้สึกซ่าซัน ร่าเริงและสุขไปด้วยทันที เหมือนอยู่ถูกที่ถูกกลุ่ม ถูกใจ ฟังเพลงที่นักร้องหมู่ร้องกันคนละบรรทัดแล้ว สุขมากๆ ออกจอร้องด้วยคน

จากประสบการณ์ที่ผ่านมาในการเขียนหนังสือ ผู้เขียนได้ใช้วิธีการทำงานแบบแยกส่วน คือ ยามฝัน-ใช้สติสัมปชัญญะของตัวตนภายในทำงานด้วยการไป download และจดจำข้อมูลความรู้มาจากท่านอาจารย์อนาลัย ยามตื่น-ใช้สติสัมปชัญญะของตัวตนภายนอกอ่านทบทวนข้อความและภาพที่จดบันทึกไว้ แล้วก็ถอดความหรือรหัส โดยได้ยินเสียงท่านอาจารย์จากภายในเป็น guide ให้ เปรียบได้กับการที่เลขาจดขวเลขไว้ แล้ว boss ก็มาสั่งทวนให้ถอดความออกมาให้เต็มภาพโดยกำกับการถอดขวเลข แต่ที่กลับกันกับการจดขวเลขก็คือ สมุดจดความฝันของผู้เขียนตั้งบ้อเร่อ แต่เมื่อถอดความแล้วกลับบ๊อบอืดลงมีแต่เนื้อ น้ำหายหมด ที่จดไว้แล้วมาถอดความ เป็นหนังสือ 10 เล่ม ได้จดมายาวนานกว่า 7 ปีกว่าจะมาเริ่มถอดความ ซึ่งได้เล่าเรื่องให้ฟังไว้ในบันทึกของนักเขียน (<http://www.novaanalai.com/novaanalai/O7Journal.html>)

ตัวเองพิมพ์สัมผัสไม่เป็น และ keyboard ไม่มีอักษรไทย คล่าผิดคล่าถูก และมักหาตัวอักษรไม่เจอบ่อยๆ ต้องจิ้มหาทีละตัวจนอ่อนใจบ่อยๆ เมื่อเริ่มต้นพิมพ์คิดว่า จดมา 7 ปี แคจะแปลงที่จดมาเป็นตัวพิมพ์ คงปาไป 10 ปี เพราะเมื่อทำงานเขียนหนังสือส่วนตัวอื่นๆ ที่ทำมาในอดีตสมัยอยู่เมืองไทย แป้นพิมพ์มีภาษาไทยด้วยซ้ำไป speed การพิมพ์คือ 1 หน้า A4 ใช้เวลา 6-8 ชั่วโมง (เลขาสอบตก) เพราะต้องคิดไป-เขียนไป ตัดต่อข้อความ และจิ้มผิดจิ้มถูก ต้องอาศัยคนอื่นพิมพ์ให้บ่อยๆ

แต่เมื่อมาพิมพ์หนังสือของท่านอาจารย์อนาลัย speed การพิมพ์คือ 25-30 หน้า A4 ใช้เวลา 6-8 ชั่วโมง ไม่เคยต้องตัดต่อ พิมพ์รวดเดียว ไม่มีการแก้ไข หรือ edit อย่างมากก็แก้ typo บ้างนิดหน่อย แต่การเว้นวรรคที่ปรากฏคลาดเคลื่อนไปบ้างในหนังสือ เกิดจากการ transfer file ผ่าน internet ผ่านเครื่อง PC ของทางโรงพิมพ์หลายต่อกว่าจะไป print

สรุปคือ ใช้เวลาจดบันทึกมา 7 ปี ใช้เวลาถอดความและพิมพ์ต้นฉบับ (3,125 หน้า) 4 เดือนด้วย แป้นพิมพ์ที่ไม่มีอักษรไทย ใช้เวลาจัดเรียงตัวอักษร วาดภาพหน้าปกด้วยกาแฟ espresso บวกกับ paint ด้วยสี acrylic จากนั้น scan artwork แล้วนำมาใช้ออกแบบปกอีก 3 เดือน รวมเป็น 7 ปี 7 เดือน

ดังนั้นผู้เขียนจึงไม่เคยเผชิญกับภาวะที่ต้อง “เขียนสด” มาก่อน เพราะคุ้นเคยกับการที่จะถ่ายทอดสิ่งที่ download มาจากความฝันแล้วก็จดไว้ก่อน แล้วค่อยมาเรียบเรียงโดยมีเสียงภายใน guide หรือกำกับให้ทำ แต่

เมื่อวานนี้ ได้เผชิญกับภาวะที่แปลกมากๆ คือเริ่มต้นด้วยการตอบกระทู้เพื่อนๆ ด้วยการแชร์ข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกฝน ซึ่งก็เป็นการถ่ายทอดจากประสบการณ์ส่วนตัวอย่างตรงไปตรงมา แต่พอมาถึงช่วงที่จะตอบคำถามสถิติสัมพัทธ์จะปรับเปลี่ยนไปอยู่ในภาวะเดียวกันกับที่เคยเขียนหนังสือ ต่างกันก็ตรงที่ไม่มีโพย หรือตัวเลขที่จดไว้จากความฝันอย่างที่เคย รู้แต่ว่าคืนก่อนหน้านั้น ในความฝันได้ยินคำถามมากมาย และก็ได้อ่านคำตอบมากมาย แต่ตื่นขึ้นจำคำถามได้บ้างแต่คำตอบไม่ได้ เพียงแต่ประคองอารมณ์และความรู้สึกที่ได้จากการรับคำตอบไว้จนกระทั่งมานั่งหน้าจอ และเผชิญกับคำถาม ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะที่พิมพ์คำตอบ คือเหมือนน้ำที่ไหลรินจากเบื้องบนลงมาสู่จิตจนเต็มเต็มเปี่ยมแล้วก็เอ่อล้นอย่างเอื่อยๆ ทำให้คำตอบหลังไหลออกมากอย่างง่ายดาย

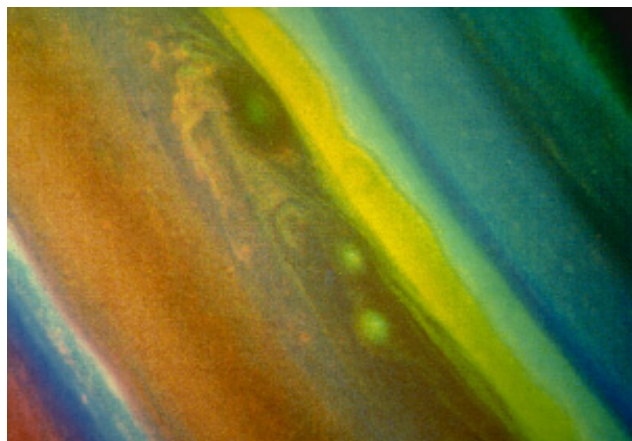
อยากจะแชร์ว่าประสบการณ์นี้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในชีวิตหลังจากมาทำหน้าที่ล่ามและเลขานุการของท่านอาจารย์อนาลัย โดยที่ตระหนักว่าสถิติสัมพัทธ์ของตัวตนภายในกับสถิติสัมพัทธ์ของตัวตนภายนอกทำงานแบบไม่แยกส่วน แม้สถิติสัมพัทธ์ยามตื่นของตัวตนภายนอกจะอยากเขียนเล่นๆ สนุกๆ คุยกับเพื่อนๆ ในฐานะนักเขียน-นักเรียน แต่สถิติสัมพัทธ์ยามฝันของตัวตนภายในก็ทำงานซ้อน และแทบจะเข้าแทนที่ในที่สุด เป็นความรู้สึกที่ว่ามันมันไหลล้นไปตามภาวะ ต่อต้านไม่ได้ แม้สถิติสัมพัทธ์ยามตื่นจะรู้เห็น อยากจะคุยเล่น แต่สถิติสัมพัทธ์ภายในที่จริงจังกว่ากลับทำงานแทน สถิติสัมพัทธ์ของตัวตนภายนอกก็กลายเป็นฝ้าดู และยอมให้สถิติสัมพัทธ์ของตัวตนภายในเข้าทำหน้าที่

จึงคิดว่าต่อไปนี้ หากเป็นข้อความที่เป็นความคิดเห็นของนักเขียนเอง จะใช้ตัวหนังสือสีดำ

ส่วนข้อความที่มาจากการ download จากท่านอาจารย์อนาลัย จะใช้ตัวหนังสือสีแดง เพื่อนๆ จะได้ไม่งงตีพิมพ์?

หวังว่าประสบการณ์เหล่านี้อาจคล้อยจองกับประสบการณ์ของเพื่อนๆ บางคนที่มีสัมผัสได้ถึงการทำงานของสถิติสัมพัทธ์อย่างน้อยก็สองส่วนด้วยกัน ช่วยเขียนมาแชร์กันบ้าง อย่่าปล่อยให้ให้นักเขียนเป็นประหลาดอยู่คนเดียว ...แต่อย่างน้อยนักเขียนก็ยังใจชื้นอยู่ว่ามีคุณ Mead เป็นมนุษย์ต่างดาวอยู่อีกคน...

ในจุดนี้ขอคัดลอกบทความจากหนังสือของท่านอาจารย์ โนวา อนาลัยมาให้ศึกษากันนะคะ.....(แล้วอย่าลืมไปหาเล่มจริงอ่านกันต่อนะจะได้ไม่ผิดเพี้ยน)

ตามความเป็นจริงแล้วจิตวิญญาณซึ่งมาถือกำเนิดในร่างกายตัวตนทางกายภาพของเธอพร้อมด้วยบุคลิกภาพ ไม่มีการแบ่งแยก แต่เพื่อให้เธอเข้าใจได้ง่ายขึ้น ฉันจะแบ่งแยกสติสัมปชัญญะของเธอออกเป็นสามส่วนตามหน้าที่ของมัน:

1. สติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับโลกภายใน

สติสัมปชัญญะส่วนแรกนี้จดจ่อกับโลกภายในและ “ตัวตนภายใน” ซึ่งพวกเธอบางคนเรียกกันว่า “ภายใน” แต่นั่นจะขอเรียกว่า “ตัวตนภายใน” เพราะภายใน-ในความหมายของเธอยังคลาดเคลื่อนจากธรรมชาติและความเป็นจริงอยู่มาก โลกภายในเป็นโลกแห่งความฝันอันสร้างสรรค์ “ตัวตนภายใน” ประกอบด้วยหน่วยย่อยของสติสัมปชัญญะที่มีสติรู้ถึงพลังงานที่แปลงสภาวะเป็นสสารอันเป็นร่างกายตัวตนของเธอและของบรรพบุรุษของเธอ สติสัมปชัญญะของจิตวิญญาณส่วนนี้จดจ่อกับตัวตนภายในและโลกแห่งความฝัน ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีการโต้ตอบกับสภาวะแวดล้อมที่เป็นกายภาพ

ตัวตนภายในมีสติรู้ถึงภาวะของมันซึ่งมีอยู่-เป็นอยู่และดำเนินไปในหลายมิติพร้อมๆกันหมด มันก่อเกิดตัวตนอันเป็นร่างกายเนื้อหนังที่เป็นกายภาพขึ้นภายใต้กฎเกณฑ์ของช่องว่าง-ระยะทางและกาลเวลา และรู้จักส่วนหนึ่งของตัวตนนี้ในฐานะสัตว์โลกทางกายภาพ ส่วนหนึ่งของตัวตนภายในส่วนนี้คือตัวตนที่เธอรู้จักพร้อมด้วย สติสัมปชัญญะที่เธอคุ้นเคยว่าเป็น “ของเธอ” ซึ่งดำเนินชีวิตไปตามฤดูกาล มี สติรู้ถึงกฎเกณฑ์ของเวลา จดจ่อกับปัจจุบัน พร้อมด้วยอารยธรรมที่มาแล้วก็จากไป เป็นตัวตนที่มีสติรู้อย่างแม่นยำถึงปัจจุบัน มีประสาทสัมผัสทางกายภาพที่ผูกมัดกับแสงและความมืด เสียงและสัมผัส

ฉันจะเรียกตัวตนภายในพร้อมด้วยสติสัมปชัญญะว่า “ตัวตนภายใน” ซึ่งจดจ่อและมองเห็นโลกแห่งความเป็นจริงภายในอันเป็นมิติที่เป็นจินตภาพซึ่งเป็นต้นกำเนิดแห่ง สติสัมปชัญญะของเธอและรูปร่างของเธอ

ตัวตนภายในเป็นอิสระจากแรงดึงดูดของโลก ช่องว่าง-ระยะทางและกาลเวลา เมื่อบุคลิกภาพ-ตัวตนแปลงสภาวะเป็นรูปร่างที่เป็นกายภาพ ตัวตนภายในปรับสภาวะของจิตวิญญาณให้มีสติสัมปชัญญะ ส่วนหนึ่งที่สามารถจดจ่อกับรูปร่างตัวตนได้ เพื่อให้มันมีสติรู้ถึงการเป็นรูปร่างตัวตน-สภาพแวดล้อมและสัมพันธภาพของรูปร่างตัวตนกับสภาพแวดล้อมนั้นๆ ยังผลให้จิตวิญญาณจดจ่อกับร่างกายด้วยสติสัมปชัญญะส่วนที่สอง

2. สติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับรูปร่างหรือร่างกาย

ก่อนหน้านี้สติสัมปชัญญะส่วนนี้คุ้นเคยกับการจดจ่อกับสภาพแวดล้อมภายในมาก่อน รูปร่างตัวตนก่อเกิดจากการรวมตัวกันของหน่วยย่อยของพลังงานอันเป็นประจุแม่เหล็กไฟฟ้า จากภาวะของการเป็นอะตอม-เซลล์-โมเลกุล-อวัยวะ-ระบบอวัยวะ-ร่างกายตัวตน แบบแผนของรูปร่างตัวตนของเธอจึงมาจากแบบแผนของตัวตนภายใน โดยมีหน่วยย่อยของจิตวิญญาณที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์รูปร่างตัวตนและสภาวะแวดล้อมซึ่งเหมาะสม-เอื้ออำนวยซึ่งกันและกัน

เธอมีสติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับโลกภายในและตัวตนภายในซึ่งดำเนินอยู่ในมิติที่เป็นจินตภาพ ตัวตนภายในของเธอ “ฝัน” และสร้างสรรค์บุคลิกภาพและรูปร่างตัวตนของเธอซึ่งเป็นกายภาพ ในที่สุดมันจดจ่อในบุคลิกภาพ-รูปร่างตัวตนที่เป็นกายภาพจนเกิดสติสัมปชัญญะส่วนที่สองขึ้น ตัวตนภายในถ่ายทอดความรู้ของมันในส่วนที่เกี่ยวกับภาวะทางกายภาพ-ความสำเร็จทางกายภาพ-อันมีระเบียบแบบแผนอันเป็นเลิศ จากแหล่งข้อมูลและความรู้อันมหาศาลให้กับสติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับร่างกาย ร่างกายไม่ได้ปราศจากสติสัมปชัญญะ หรือมีจิตไร้สำนึก แต่เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำหน้าที่ทางกายภาพของร่างกายของเธอ ร่างกายจึงจำเป็นต้องมีระบบของสติสัมปชัญญะที่เสมือนแบ่งแยกไปจากสติสัมปชัญญะที่เธอคิดว่าเป็นของเธอ สติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับร่างกายไม่อาจจะเป็นอื่นไปได้นอกจากเป็นส่วนหนึ่งของเธอ และมันก็ได้เป็นส่วนหนึ่งของสติสัมปชัญญะที่ด้อยไปกว่าสติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับโลกภายในและตัวตนภายใน มันสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ของตัวตนภายในและการเป็นส่วนหนึ่งของสติสัมปชัญญะของตัวตนภายใน ซึ่งได้รับมอบให้ทำหน้าที่ที่มีต่อร่างกาย

สติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับร่างกายซึ่งเธอรู้สึกเสมือนว่าอยู่นอกเหนือการควบคุมของสติสัมปชัญญะของเธอ เป็นส่วนของสติสัมปชัญญะที่จดจ่อกับร่างกายในระดับอะตอม-เซลล์-โมเลกุล-อวัยวะ-ระบบอวัยวะทั้งหมดของเธอ เป็นสติสัมปชัญญะของจิตวิญญาณส่วนที่ติดต่อดสื่อสารกับจิตวิญญาณของสรรพสิ่งทั้งปวงในสภาพแวดล้อมของเธอ

เซลล์แต่ละเซลล์ในร่างกายของเธอทำหน้าที่ได้อย่างดีเลิศในเส้นทางแห่งกาลเวลาที่เธอรู้จักเพราะมัน “รู้การณืล่วงหน้า” มันมีสติรู้ถึง-สุขภาพ-พลังชีวิต-ของเซลล์ทุกเซลล์ในดาวนพเคราะห์ มันรู้ตำแหน่ง-หน้าที่ของจิตวิญญาณในเซลล์อื่นๆ แม้แต่ในเมล็ดทรายหนึ่งเมล็ด ต้นหญ้า ลมฟ้า อากาศ หรือหยดน้ำทะเลเพียงหนึ่งหยด ซึ่งรวมกันเป็นส่วนหนึ่งของจิตวิญญาณของโลกที่เธออาศัยอยู่ การติดต่อสื่อสารในระดับเซลล์ของ สติสัมปชัญญะของจิตวิญญาณทำให้สรรพสิ่งทั้งปวงคงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เธอได้รู้จักกับสติสัมปชัญญะ สองส่วนแล้วคือ สติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับโลกภายใน และ สติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับร่างกายของเธอ เมื่อสติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับร่างกายพัฒนาไปจนถึงจุดที่เป็นระบบอันสมบูรณ์ ตัวตนภายในกับ สติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับร่างกายของเธอร่วมกันทำหน้าที่เป็น “ทางเข้า” สองทางของจิตตภาพ

อุปมาอุปไมยที่ฉันพอจะกล่าวเป็นคำพูดได้คือ ตัวตนที่ทำหน้าที่ด้วยสติสัมปชัญญะสองส่วนดังกล่าวนี้จะเปรียบเสมือนตัวตนที่เป็นยางยืด มันยืดเข้าไป สู่โลกแห่งความฝันอันเป็นโลกภายในด้วยตัวตนภายใน มันยืดออกไปสู่อีกโลกทางกายภาพอันเป็นโลกภายนอกด้วยรูปร่างตัวตนอันมีเนื้อหนังเป็นกายภาพ ด้วยแรงผลักดันอันมหาศาลและเต็มไปด้วยชีวิตชีวา ตัวตนภายในปราศจากจิตภาวะที่ถาวรพอที่จะคงสภาพเป็นตัวตนอันมีรูปร่างทางกายภาพได้ ดังนั้นตัวตนภายในจึงยังคงเกี่ยวพันกับโลกภายในซึ่งเป็นโลกแห่งความเป็นจริงทางความฝันต่อไป ส่วนรูปร่างหรือตัวตนภายนอกมีภาวะที่ถาวรพอที่จะคงสภาพเป็นตัวตนอันมีร่างกายเนื้อหนังทางกายภาพได้ มันจึงเกี่ยวพันกับโลกภายนอกซึ่งเป็นโลกแห่งความเป็นจริงทางกายภาพของเธอ สติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับร่างกายของเธอและส่วนที่จดจ่อกับโลกภายนอกมีความใฝ่รู้ ทำหาย สนเท่ห์ และคาดหวังในสิ่งต่างๆ มากมาย กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ตัวตนภายในนำสติสัมปชัญญะส่วนหนึ่งของมันใส่ในอีกร่างกายตัวตนหนึ่งซึ่งเป็นร่างกายเนื้อหนังที่เป็นกายภาพ อันเป็นร่างกายตัวตนที่มีความปรารถนาและความมุ่งมั่นจดจ่อในทิศทางที่ตัวตนภายในไม่อาจแสวงหาประสบการณ์และครอบคลุมประสบการณ์ดังกล่าวได้โดยลำพัง ตัวตนภายในจึงจดจ่อโลกภายนอกด้วยสติสัมปชัญญะส่วนที่สาม

3. สติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับโลกภายนอก

สติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับโลกภายนอกอันเป็นกายภาพ เป็นสติสัมปชัญญะส่วนที่ทำให้จิตวิญญาณสามารถมีอยู่-เป็นอยู่-ดำเนินไปในโลกทางกายภาพ พร้อมด้วยตัวตนที่มีร่างกายเนื้อหนังอันเป็นกายภาพภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เป็นกายภาพได้ หากปราศจากสติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับโลกภายนอก จิตวิญญาณจะคงสภาพอยู่ในโลกมนุษย์ไม่ได้ เพราะตามธรรมชาติแล้ว จิตวิญญาณจดจ่อกับสภาวะใดๆ จิตวิญญาณจะมีอยู่-เป็นอยู่-ดำเนินไปในสภาวะนั้นๆ อย่างไม่มีข้อยกเว้น

ตัวตนที่จดจ่อต่อโลกภายนอกเป็นตัวตนพร้อมด้วยสติสัมปชัญญะ-ซึ่งเป็นตัวตนที่เธอคิดว่า-เป็นของเธอ-คือเธอ ฉันเรียกตัวตนนี้ว่า “ตัวตนภายนอก”

📁 คำถาม :

อาจารย์โนวา อนาคต สอนว่าที่สุดของมนุษย์แล้วคืออะไรคะ ใช้นิพพานหรือเปล่าคะ? แล้วนรก สวรรค์ มีจริงหรือไม่ในทรรศนะของอาจารย์คะ?

เรื่องของเรื่องคือเคยอ่านเรื่องกฎแห่งกรรมมาก่อน แล้วเห็นว่าคนเราบางทีก็เป็นทาสของความอยากของตัวเองจนทำให้ต้องลำบากมากมายภายหลัง โดยเฉพาะที่ต้องชดใช้กรรมในนรก ซึ่งพลาตินดเดียวก็อาจจะตกกันได้ง่าย ๆ เลย เคยอ่านในหนังสือท่าน ถ้าจำไม่ผิด อ. กล่าวไว้เกี่ยวกับการเรียนรู้ หากทำไม่ดีกับใคร ก็จะได้เรียนรู้ในสิ่งนั้น.. น่าจะหมายถึงกฎแห่งกรรมอย่างของพุทธใช่ไหมคะ? แล้วยังจะมีกรรมที่ต้องชดใช้ในนรก หรือเสวยกรรมกันบนสวรรค์บ้างมั๊ยคะ?

สวัสดีค่ะ อาจารย์.....

ยากที่สุดคือการสร้างความเชื่อมั่นที่จะเชื่อ เชื่อในสิ่งที่เรามองไม่เห็น ไม่ได้สัมผัส ไม่มีรูปธรรมใดๆ ให้มองเห็นรับรู้ แต่ก็ต้องสร้างความเชื่อมั่นกันต่อใช้ไหมคะ แล้ว..ฝัน อยากจะฝัน แต่ทำไมฝันนี้จะทำได้ดี ไม่ได้พูดเล่นนะคะ นานๆ ถึงจะฝันสักที ก่อนนอนก็ตั้งสมาธิ ก้อดีค่ะ หลับสนิทมาถึงเช้า ตื่นตามเวลาที่คิดไว้โดยไม่ต้องอาศัยนาฬิกาปลุก หรือการตั้งสมาธิแบบไม่คิดอะไรก่อนนอนจะทำให้เราไม่ฝัน ประสาทสัมผัสที่หกก้อไม่เปิด แต่สนใจในเรื่องการใช้จิต-วิญญาณ ค่ะ.....อยากขอคำแนะนำค่ะ..

ขอบพระคุณค่ะ

สวัสดีค่ะ...คุณ Writer

หนูไม่เคยอ่านหนังสือของคุณมาก่อน แต่เมื่อได้อ่านก็สนใจ และกำลังติดตามศึกษา เรียนรู้และเข้าใจกับสิ่งที่คุณเขียน...ขอขอบคุณสำหรับความรู้และความเมตตาที่มอบให้ค่ะ

ขอคำชี้แนะ วิธีการเปิด/กระตุ้นตาที่สามด้วยครับ และหนังสือ 10 เล่ม มีการลงเป็น E Book หรือเปล่าครับ หากอ่านได้ที่ไหน และควรอ่านเล่มไหนก่อน ขอคำแนะนำด้วยครับ

เอกณัฐยศ

สวัสดีครับอาจารย์ ผมมีอะไรจะถาม ถือว่าถามเล่นๆ ละกันนะครับ แค่อยากรู้เฉยๆ จริงๆ ก็ไม่ได้มีประโยชน์อะไร คือว่า การถือกำเนิดของ “องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า” แต่ละองค์นั้นก็มีผลต่อจักรวาลมากน้อยเพียงใดครับ แล้วจักรวาลอื่นๆ มีพระพุทธรูปเจ้าอย่างโลกเราหรือเปล่าครับ?

ขอรบกวนด้วยนะครับ ออกจะไร้สาระไปนิดนึง

ขอบคุณครับ

คำตอบ :

สังคม วัฒนธรรมและศาสนา สอนให้เธอทั้งหลายเชื่อในการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งเป็นภาวะอันเป็นที่สุด เป็นภาวะอันเป็นจุดสูงสุด หรือเป็นจุดหมายปลายทาง ซึ่งเมื่อถึงภาวะดังกล่าวมันหมายถึงการสำเร็จ เสร็จสิ้น ครบถ้วน ปราศจากความจำเป็นที่จะต้องเคลื่อนไหวหรือมีการพัฒนาต่อไปอีก เรียกได้ว่า เป็นจุดจบอันสมบูรณ์- เป็นเลิศ แม้แต่วิทยาศาสตร์ที่เธอรู้จักว่าก้าวหน้ากว้างไกลมากแล้วเมื่อเปรียบเทียบกับวิทยาการที่เธอเรียกว่าล้ำหลังโลก ก็ยังจะพัฒนาต่อไปอีกอย่างไม่มีวันจบสิ้น ดังนั้นการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศจึงเป็นสิ่งที่เรียกได้ว่า ไม่มีที่สิ้นสุด

ความเชื่อเป็นจินตภาพ เป็นภาวะจิต ส่วนความรู้คือจิตวิญญาณและจิตวิญญาณคือความรู้

เมื่อความเชื่อเปลี่ยนเป็นความรู้ กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ความเชื่อได้แปลงสภาพเป็นจิตวิญญาณ

จิตวิญญาณที่มาถือกำเนิดเป็นร่างกายเนื้อหนัง ไม่ได้พัฒนาในลักษณะหนึ่งหน่วยต่อหนึ่งร่าง จิตวิญญาณ ไม่มีหน่วย นับไม่ได้ ส่วนย่อยของจิตวิญญาณสถิตย์อยู่ในทุกอณูของสรรพสิ่ง และไม่ได้มีขอบเขตหยุดอยู่เพียงแค่ผิวหนังของเธอ แม้ในขณะที่เธอดำเนินชีวิตเป็นร่างกายเนื้อหนังอยู่ที่นี่ จิตวิญญาณของเธอก็มีขอบเขตที่ไร้ขอบเขต และเชื่อมต่อกับสรรพสิ่งทั้งหลาย หรือเป็นส่วนหนึ่งของสรรพสิ่งทั้งหลายในจักรวาลอยู่ตลอดเวลาอย่างเป็นระบบ เครือข่าย

การพัฒนาของจิตวิญญาณจึงไม่ได้เป็นการพัฒนาของจิตวิญญาณหนึ่งหน่วย-ในร่างกายของใครคนใดคนหนึ่ง- จนถึงแก่ความตายของร่างกายของตัวตนอันโดดเดี่ยว-แล้วจากร่างไปอย่างเป็นกลุ่มก้อน หากแต่ว่าส่วนของ จิตวิญญาณที่ได้รับการพัฒนาแล้ว หรือส่วนของความเชื่อที่ได้ถูกเปลี่ยนเป็นความรู้แล้ว จะกลับไปรวมตัวกับ จิตวิญญาณอันเป็นต้นกำเนิด เสมือนแหล่งน้ำบริสุทธิ์ที่เกิดจากการหลั่งไหลของน้ำเสียนผ่านชั้นหิน และกลั่นกรอง เป็นน้ำบาดาลที่บริสุทธิ์ แต่มันก็ไม่ได้เป็นแหล่งน้ำที่ปิดตาย มันเชื่อมต่อกับแหล่งน้ำอื่นๆ เป็นระบบเครือข่าย โดยหลั่งไหลไปจนเจอน้ำเสียนให้แปลงสภาพเป็นน้ำที่ตื้นขึ้น การขยายตัวของจิตวิญญาณคือการเพิ่มคุณค่าของความรู้ ให้กับต้นกำเนิด อันเป็นแหล่งความรู้ที่เป็นของกลาง ซึ่งมีการถ่ายทอดทุกทิศทาง เช่นเดียวกับการถ่ายทอด และประสานกันระหว่างน้ำดีและน้ำเสียน มีการไหลเวียนถ่ายเท เพื่อก่อให้เกิดความสมดุลอยู่เสมอ แต่แหล่งน้ำนี้ ก็ไม่ได้มีปริมาณหรือปริมาตรตายตัว มันแตกแขนงและขยายตัวออกไปอย่างไม่มีวันสิ้นสุด ดังนั้นจิตวิญญาณส่วนที่ ได้แปลงสภาพความเชื่อให้กลายเป็นความรู้ จึงส่งผลให้จักรวาลขยายตัว

ในที่นี่ ฉันต้องเตือนใจเธอด้วยว่า น้ำดี-น้ำเสียน จากมุมมองของจิตวิญญาณ ก็เป็นเพียงน้ำที่มีคุณสมบัติ แตกต่างกันเท่านั้น แม้จิตวิญญาณจะมีทิศทางที่จะเปลี่ยนความเชื่อเป็นความรู้ ซึ่งเปรียบได้กับการเปลี่ยนน้ำเสียนเป็น น้ำดี แต่จิตวิญญาณก็ไม่ได้มองเห็นน้ำเสียนเป็นสิ่งเลวร้าย หรือต่ำต้อยกว่าน้ำดี มันเป็นเพียงความแตกต่างที่อยู่ในระบบเท่านั้น และความแตกต่างดังกล่าวก็เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวในระบบ ในภาวะจิตของมนุษย์ และจิตวิญญาณในโลกอื่นๆ ทุกโลก ความแตกต่างเหล่านี้เป็นคุณสมบัติที่ก่อให้เกิดการช่วยเหลือเกื้อกูล ความรัก และความเมตตาต่อกัน ทำให้จักรวาลมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

การพัฒนาของจิตวิญญาณ คือ การพัฒนาด้วยการเปลี่ยนความเชื่อเป็นความรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ปราศจากจุดเริ่มต้นและจุดจบ เพราะจิตวิญญาณมีอยู่—เป็นอยู่—ดำเนินไปก่อนการถือกำเนิดของจักรวาล จิตวิญญาณมีอยู่—เป็นอยู่—ดำเนินไปในอดีต—ปัจจุบัน—และอนาคต พร้อมกันหมดเป็นปัจจุบัน จักรวาลขยายตัวต่อไปอย่างไม่หยุดยั้งจากการเรียนรู้ของจิตวิญญาณ การพัฒนาสู่ความเป็นเลิศอันเป็นกระบวนการที่มีจุดเริ่มต้น—จุดจบ จึงเป็นเพียงสิ่งที่เกิดขึ้นตามเส้นทางแห่งกาลเวลาในโลกมนุษย์ ภายใต้เครื่องพรางและกฎเกณฑ์ของช่องว่าง—ระยะทางและกาลเวลาเท่านั้น เธอจะนำกฎเกณฑ์อันจำกัดนี้ไปใช้กับจิตวิญญาณซึ่งอยู่นอกเหนือเครื่องพรางและกฎเกณฑ์ของช่องว่าง—ระยะทางและกาลเวลาไม่ได้ แม้แต่โลกทางกายภาพโลกอื่นๆ ก็มีกฎเกณฑ์และเครื่องพรางที่แตกต่างไปจากโลกของเธอ

กฎของจักรวาลเป็นกฎแห่งการดึงดูด ภาวะและประสบการณ์ต่างๆ มาสู่ชีวิตของเธอได้ด้วยการดึงดูด การดึงดูดเกิดจากการจัดจ้อยด้วยอารมณ์ จินตนาการและความรู้สึกนึกคิด เมื่อเธอคิดว่า เธอจะได้รับโทษจากผลของการกระทำที่เธอก่อ ผลกรรมมาสู่ประสบการณ์ชีวิตของเธอได้ด้วยการดึงดูดอันเกิดจากความเชื่อและการจัดจ้อยด้วยอารมณ์ จินตนาการและความรู้สึกนึกคิดที่ว่า—เธอสมควรได้รับโทษ

จิตวิญญาณมาถือกำเนิดเป็นร่างกายเนื้อหนังเพื่อเรียนรู้ เพื่อเปลี่ยนความเชื่อเป็นความรู้จากทุกมุมมอง จากทุกชาติภพ จากทุกมิติ พร้อมกันหมด เพื่อเติมเต็มช่องว่างแห่งประสบการณ์อันหลากหลาย—ไม่มีที่สิ้นสุด—เป็นอนันต์ การเรียนรู้พร้อมกันหมดทุกทิศทาง ทุกช่องว่าง และทุกกาลเวลา ทำให้จิตวิญญาณเติมเต็มได้อย่างแท้จริง เพราะจิตวิญญาณสถิตย์อยู่ทุกอณูของสรรพสิ่งทั้งหลาย หากการเรียนรู้เป็นไปทีละร่างเดียว ชาติเดียว ภพเดียว มิติเดียว ตามเส้นทางแห่งกาลเวลาที่เธอรู้จัก จิตวิญญาณจะไม่สามารถเติมเต็มช่องว่างแห่งประสบการณ์อันหลากหลายได้

ฉันได้กล่าวมาแล้วและจะกล่าวต่อไปอีกว่า แต่ละชีวิตแต่ละชาติภพของเธอ เป็นศิลปะแห่งการดำเนินชีวิตของจิตวิญญาณเป็นร่างกายเนื้อหนัง เธอมีความปรารถนาที่ผลักดันให้เธอมาถือกำเนิดเป็นร่างกายเนื้อหนัง เพื่อเผชิญกับความท้าทาย ใฝ่รู้ และการเติมเต็มช่องว่างแห่งประสบการณ์และคุณค่าของชีวิตอย่างดีที่สุดที่เธอจะทำได้ ด้วยความเป็นเอกลักษณ์ของเธอ ที่เธอเลือกก่อนหน้าที่จะมาถือกำเนิด จิตวิญญาณของเธอมาถือกำเนิดพร้อมกับพลังอำนาจที่จะมีได้—ทำได้—เป็นได้อย่างดีที่สุดในแต่ละชาติภพ เธอจะตกเป็นทาสของความปรารถนาก็ต่อเมื่อเธอไม่รู้จักนำความสามารถอันซ่อนเร้นออกมาใช้ให้บรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน ความสามารถอันซ่อนเร้นเหล่านั้นเป็นสิ่งที่เธอพัฒนาขึ้นได้ด้วยการนำเอาแรงบันดาลใจทั้งหลาย อันเกิดจากการรู้เห็นอย่างเป็นระบบเครือข่ายของตัวตนอื่นๆ ของเธอ ในชาติภพอื่น มิติอื่นและเส้นทางแห่งความเป็นไปได้เส้นอื่น มาลงมือทำให้เป็นจริง เธออาจจะมีแรงบันดาลใจที่อยากจะเป็นศิลปิน แต่ถ้าหากเธอไม่นำเอาแรงบันดาลใจดังกล่าวมาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองให้บรรลุผลสำเร็จ เธอก็จะตกเป็นทาสของความปรารถนาต่อไป เพราะในส่วนลึกเธอยังคงปรารถนาต่อไป เพราะมันยังไม่อาจเติมเต็มได้

การเป็นทาสของความปรารถนา จะกลายเป็นสิ่งที่เธอเรียกว่า ทุกข์ ก็ต่อเมื่อเธอไม่ได้ใช้ความสามารถของตนเองอย่างดีที่สุดที่จะทำให้สำเร็จ—เพื่อบรรลุเป้าหมาย เธอไม่อาจดับความปรารถนาหรือที่พวกเธอมักเรียกกันไปในแง่ลบว่ากิเลสได้ ตราบใดที่เธอยังเป็นร่างกายเนื้อหนัง เพราะความปรารถนาเป็นกลไกที่ทำให้จิตวิญญาณเป็นอมตะ เมื่อเธอได้ใช้ความรู้ความสามารถของเธอทุกวิถีทางในทิศทางอันเป็นเอกลักษณ์ที่จะได้มี—ได้ทำ—ได้เป็นสมความปรารถนาแล้ว ก็จะมี ความปรารถนาใหม่ๆ ผุดขึ้นมาต่อไปอีก เพราะจิตวิญญาณใฝ่รู้ และจะแสวงหาการเรียนรู้และการเติมเต็มต่อไปอย่างไม่วันสิ้นสุด

แม้ฉันจะปราศจากร่างกายเนื้อหนัง ฉันก็ยังคงเต็มไปด้วยความปรารถนาต่อไป หากแต่ว่าความปรารถนาของฉัน เป็นความปรารถนาในความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติความเป็นจริงของจิตวิญญาณในโลกอื่นๆ มิติอื่นๆ ที่จักรวาลขยายตัวต่อไปให้ต้องเรียนรู้ต่อไปอย่างไม่มีวันจบสิ้น และความปรารถนาของฉันก็เป็นสิ่งที่เติมเต็มได้อย่างเป็นธรรมชาติ เธอทั้งหลายก็เช่นกัน หากเธอรู้จักใช้ความปรารถนาของเธอไปในทิศทางที่มุ่งหาความรู้ เธอจะไม่ต้องพบกับความผิดหวัง เพราะเมื่อเธอได้ความรู้แล้วมันจะไม่มีวันสูญสลาย แต่ความสุขที่ได้รับจากวัตถุและสิ่งอื่นๆ ที่เธอรับผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าของเธอคงสภาพอยู่ไม่ได้นาน

กรรมเป็นภาวะของจิตวิญญาณที่ยังไม่อาจเปลี่ยนความเชื่อบางส่วนเป็นความรู้ได้ ยิ่งผลให้จิตวิญญาณต้องดำเนินชีวิตเป็นร่างกายเนื้อหนังเพื่อเรียนรู้และเปลี่ยนความเชื่อให้เป็นความรู้ต่อไป สวรรค์และนรกเป็น “ภาวะของจิตวิญญาณ” ไม่ใช่เป็นสถานที่ ชีวิตในแต่ละชาติภพของเธอเป็นศิลปะในการดำเนินชีวิตเพื่อการเรียนรู้ ไม่ใช่การรับโทษหรือรอดใช้โทษ ไม่ว่าประสบการณ์ชีวิตของเธอจะกำลังเป็นไปเช่นไร เธอกำลังเผชิญกับประสบการณ์ที่ก่อเกิดมาจากความเชื่อและการจัดจั่นของตนเอง

เมื่อกล่าวถึงความเชื่อ เธอมักจะคิดว่า มันเป็นการยากที่จะเชื่อในสิ่งที่เธอมองไม่เห็น—รับรู้หรือจับต้องด้วยประสาทสัมผัสไม่ได้ เพราะเธอเรียกสิ่งเหล่านี้ว่า เป็นสิ่งที่พิสูจน์ไม่ได้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ แต่เธอก็ไม่เคยตั้งคำถามสิ่งที่เธอเรียกว่า “ได้รับการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์มาแล้ว” ว่ามันเป็นความเป็นจริง หรือเป็นเพียงความเชื่อที่สืบทอดกันมายาวนาน เช่น ความเชื่อเกี่ยวกับการใช้สารสังเคราะห์บางชนิด ความเชื่อเกี่ยวกับวัคซีน ความเชื่อเกี่ยวกับยารักษาโรค ต่อเมื่อสิ่งเหล่านี้ส่งผลลบในวงกว้างขึ้นมา นักวิทยาศาสตร์ของเธอก็หันมาเปลี่ยนทฤษฎีและทำการศึกษาวิจัยในทิศทางใหม่ ความเชื่อที่เคยเรียกว่าเป็นความรู้เหล่านี้ก็ถูกล้มล้างไป หรือถูกทดแทนด้วยความเชื่อใหม่ต่อไปอีก ซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่มีวันจบสิ้น

ความฝันเกิดขึ้นและดำเนินไปคู่กันกับชีวิตยามตื่นของมนุษย์มายาวนานเท่ากับประวัติศาสตร์ของมนุษย์ แต่เธอบางคนก็ยังเชื่อว่าเธอไม่ฝัน เพียงเพราะสติสัมปชัญญะของเธอไม่อาจติดตามหรือรู้เห็นโลกแห่งความฝันได้คมชัดเท่าโลกยามตื่นของเธอ เธอก็สรุปโดยปริยายว่า โลกแห่งความฝันปราศจากความเป็นจริง หรือ “มันไม่ได้เกิดขึ้น” โลกแห่งความฝันยังคงดำเนินต่อไปแม้ในขณะที่เธอกำลังตื่นอยู่นี้ และสรรพสิ่งทั้งหลายรวมทั้งบุคลิกภาพตัวตนของเธอในชาติภพอื่น มิติอื่น บนเส้นทางแห่งความเป็นไปได้เส้นอื่นๆ ในโลกแห่งความฝันหลายโลก ก็คิดคำนึงถึงโลกของเธอ และบุคลิกภาพตัวตนของเธอ—เป็นเพียงโลกแห่งความฝันและตัวตนในความฝันของเขเท่านั้น

จิตวิญญาณของเธอทั้งหลายฉลาดล้ำลึก แม้เธอจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมายตามที่ศาสนา สังคมและวัฒนธรรมป้อนให้เธอ แต่หลายสิ่งหลายอย่างก็เป็นสิ่งที่จิตวิญญาณของเธอไม่อาจจะรับเป็นความเป็นจริงได้โดยปริยาย และจะพยายามค้นหาความเป็นจริงต่อไปจนกว่าจะพบ

ฉันได้กล่าวมาแล้วว่า ฉันไม่ได้มาเพื่อให้อะไรใหม่กับพวกเธอ แต่ฉันมาเพื่อเตือนความจำให้เธอระลึกได้ว่า เธอคือจิตวิญญาณอันเป็นอมตะ เธอมาแสวงหาประสบการณ์ในร่างที่เป็นกายภาพ ความเชื่อของเธอสร้างโลกแห่งความเป็นจริงและประสบการณ์ชีวิตทั้งหมดของเธอ

รวมคำถามและคำตอบ :

คุณประสงค์ : ผมลองตั้งจิตก่อนนอนตามวิธีที่บอกแล้วครับ มาจำได้ช่วงก่อนจะตื่น ในฝันบอกผมหลายอย่าง เสียใจมาก ให้อ่านอีกครั้งก็ยังไม่ฟังไม่ได้ ก็เลยตื่นครับ เป็นเพราะอะไร ต้องแก้ไขอย่างไรครับ

Nova Analai : ใกล้เคียงให้จับอารมณ์

แม้ใกล้จะตื่น ประสาทสัมผัสภายในก็ยังไม่ทำงานแทนประสาทสัมผัสทั้งห้าอยู่ค่ะ หากพยายามที่จะได้ยินด้วยหู หูก็ยังใช้การไม่ได้ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราเรียนรู้ หรือรับได้จากความฝัน เป็นการรับด้วยการรู้เห็น โดยตรงด้วยจิตวิญญาณ ด้วยประสาทสัมผัสที่หก หรือเรียกว่าประสาทสัมผัสภายใน ซึ่งหมายถึงการรับรู้ด้วยอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด ดังนั้นเมื่อใกล้ตื่น รู้ตัวว่าฝันและรับอะไรมาจากความฝัน ให้จดจ่อกับอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดที่ตกค้างมาจากความฝันก่อน โดยไม่ต้องพยายามแปลงเป็นคำพูด แล้วประสบการณ์ความฝันทั้งหมด หรือข้อมูลความรู้ที่ download มาจากความฝัน จะเผยออกมาอย่างง่ายดายเหมือน การ download file มาได้แล้ว ก็ต้องนำมา decompress หรือขยาย file ที่ถูกบีบอัดเป็นรหัส ให้ออกมาเต็มภาพ สิ่งที่ได้รับใกล้เคียงตอนตื่นมักแม่นยำ และมีความหมาย พยายามจับอารมณ์ให้ได้จนเป็นนิสัยนะค่ะ แล้วจะได้สาระที่เป็นประโยชน์มากกับชีวิตประจำวัน เหมือนได้รับการเตือน การบอกเหตุล่วงหน้ารายวัน หวังว่าคงพอช่วยได้นะค่ะ

คุณต้น TKenji : เมื่อคืนผมลองฝึกดูรอบแรก จำอะไรไม่ค่อยได้ รอบที่ 2 ผมฝันว่าผมกำลังจะตาย พอผมรู้สึกตัวผมก็ตื่นแต่กับเหมือนโดนไฟดูด ก็เลยนอนนิ่งๆ ลึกพัก พอรู้ตัวว่าขยับตัวได้ ผมอยากทราบว่าผมโดนผีอาร์เปล่า ผมถามเพื่อน อ. ช่วยตอบผมหน่อยนนะครับ (อ. ท่านใดก็ได้ผมอยากครับ)

Nova Analai : นักเขียนผู้ทำหน้าที่ล่าม และเลขาของท่านอาจารย์อนาลัย ขอตอบแทนอาจารย์นะค่ะ

ภาวะที่เรา รู้สึกเสมือนว่าถูกไฟดูด เป็นภาวะที่กำกวม หรือคาบอยู่ระหว่างภาวะที่ประสาทสัมผัสทั้งห้า และประสาทสัมผัสที่หกพยายามจะแย่งกันทำงาน หรือจะว่าแย่งกันไม่ทำงานก็ได้ คือจะรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าก็ไม่เต็มร้อย จะรู้ด้วยประสาทสัมผัสที่หกก็ไม่เต็มร้อย เพราะสติสัมปชัญญะย้ายฐาน หรือจิตวิญญาณเปลี่ยนวิธีการจัดจ่อไปอยู่นอกร่างกายบางส่วน ทำให้ไม่อาจเคลื่อนไหวร่างกายได้ ฝ่อไม่มีหรือก่ะ เราดกอยู่ในภาวะที่เราอำตัวเอง เพราะเราขาดการควบคุมด้วยสติสัมปชัญญะตามวิถีทางที่เราคุ้นเคย เรา รู้สึกเสมือนถูกไฟดูด เพราะจิตวิญญาณมีสภาวะเป็นประจุแม่เหล็กไฟฟ้า เมื่อเรารู้ถึงสภาวะที่แท้จริงของจิตวิญญาณด้วยประสาทสัมผัสที่หกบางส่วน แต่ประสาทสัมผัสทั้งห้าก็รับรู้ได้บางส่วน ร่างกายจึงรับรู้ได้กระแสไฟฟ้าดังกล่าว

ภาวะนี้เรียกว่าได้ว่าเป็นภาวะ “ขาเข้า” ถึงกรณีประตูของการทำสมาธิเพื่อไปให้ถึงจุดพลังอำนาจคือจุดที่จวนจะละประสาทสัมผัสทั้งห้าได้หมด (อยู่ระหว่าง ฌาน 4 กับ 5) เหลือแต่ตัวรู้คือสติสัมปชัญญะ อารมณ์ จินตนาการและความรู้สึกนึกคิด เชนเดียวกับภาวะนี้อีกเมื่อไร เมื่อรู้แล้วว่าเป็นอะไรอย่าตีใจเกินไปจะถอนจากภวังค์สมาธิ และถ้าตกใจก็มักตกอยู่ในภาวะเสมือนถูกไฟดูด เพราะละประสาทสัมผัสทั้งห้าไม่ได้หมด

หากฝันสภาวะไปได้จะรู้สึกได้ทันทีเพราะประสาทสัมผัสทั้งห้าจะปิดอย่างฉับพลัน จะรู้สึกเสมือนว่าหูดับ หรืออาจได้ยินเสียงเหมือนเสียงระเบิดดังลั่น ร่างกายเนื้อตัวหายไป รู้สึกเสมือนว่าร่างกายของเรากลายเป็นสิ่งที่โปร่งใส แต่ความรู้สึกนึกคิดยังอยู่ครบพร้อมจินตนาการและอารมณ์ หากฝึกสมาธิและเข้าสู่ภาวะนี้ด้วยการกำหนดลมหายใจ จะพบว่า ลมหายใจหายไป แม้จะมองเห็น หรือรับรู้การหายใจ มันก็เป็นไปเสมือนว่าผ่านทุกอณูของร่างกายที่ปราศจากความทึบตัน

ในภาวะนี้ ให้กำหนดจิตด้วยการตั้งเจตนา เช่น เจตนาขอรู้อะไร เห็น อภิญญาเกิดได้ด้วยเจตนา ไม่ได้เกิดขึ้นเป็นปาฏิหาริย์โดยปราศจากเจตนาและการฝึกฝน การกำหนดจิตด้วยเจตนาเสมือนการป้อน keyword เพื่อค้นหาข้อมูลละ คำตอบจะขึ้นมาหรือความรู้ข้อมูลจะ download มาอย่างอัตโนมัติเมื่อถูก keyword

พัฒนามาได้ถึงจุดนี้ต้องศรัทธาในตนเองให้มากนะคะ เพียงอีกก้าวหนึ่งก็คือข้ามธรณีประตูเข้าไปสู่การรู้เห็นโลกภายในแล้ว

ด้วยความปรารถนาดี
นักเขียน

คุณ Jaynarol : สวัสดีครับ (ผมจะเรียกชื่อพี่ว่าอะไรดีอะ) พี่เลขาของท่านอาจารย์โนวา อนาลัย เมื่อคืนผมได้นั่งสมาธิก่อนนอนซึ่งรู้สึกอ่านนอนได้นิ่งมาก พอตื่นมาอีกทีก็รู้สึกเหมือนร่างกายมันพองๆ ตาก็กระพริบแบบแรงมากๆ แล้วก็หายใจแบบเหนื่อยด้วยครับ ลึกพักก็เห็นแสงสีขาวสว่างไปหมด ที่ผมเล่ามาผมมีสติสัมปชัญญะตลอด พอผมเริ่มตกใจมันก็กลายมามีตเหมือนเดิมแล้วร่างกายก็ปกติเหมือนเดิม เหลือแต่ความสงสัยว่ามันเกิดอะไรขึ้น พี่เลขาของท่านอาจารย์โนวา อนาลัย พอจะทราบไหมครับ

ผมรบกวนพี่แค่นี้แหละครับ ขอส่งแรงใจแบบแรงๆ ให้อีกทีนะครับ ไว้ผมมีเงินครับผมซื้อหนังสือมาอ่านแน่นอนครับกะว่าจะเอาทั้งชุดเลย อีอิ แล้วพี่ยังฝันถึงอาจารย์โนวา อนาลัย อยู่ไหมครับ แล้วพี่จะเขียนหนังสือเพิ่มอีกไหมครับ (ชักถามเยอะไปและ) ขอให้พี่มีความสุขภาพแข็งแรงนะครับ

ฝันดีครับ

Nova Analai : ตอบปัญหา-การทำสมาธิ

เรียกพี่สั้นๆ ว่านักเขียนก็แล้วกันคะตามหน้าที่ ขออนุโมทนาด้วยที่น้องเจได้ฝึกทำสมาธิ เพราะเป็นจุดเริ่มต้นและเป็นวิธีการที่จำเป็นต้องฝึกปฏิบัติต่อไปอย่างสม่ำเสมอซึ่งจะทำให้ได้ความรู้จากภายในด้วยสติสัมปชัญญะที่จดจ่อได้อย่างคมชัด

อาการที่รู้สึกเสมือนว่า ร่างกายพองโตก็ดี หรือบางคนกลับรู้สึกว่าตัวหดเล็กลงจนเหลือเท่าแมลงหิวก็ดี หรือเบาเหมือนปุยมะขิดก็ดี ใหญ่เหมือนขุนเขาก็ดี ล้วนเป็นความรู้สึกที่บ่งบอกถึงความแตกต่างจากภาวะตามปกติที่เราเคยรู้เห็นตัวตนของเรา ซึ่งเกิดจากการที่จิตวิญญาณเปลี่ยนวิธีการจดจ่อด้วยสติสัมปชัญญะไปจากปกติ และประสาทสัมผัสทั้งห้าก็ละไปจากการรับรู้ตามปกติ อาการตากระพริบถี่ๆ เป็นภาวะที่เกิดขึ้นเป็นปกติสำหรับช่วงที่ก้าวล่วงไปสู่ความฝัน ซึ่งฝรั่งเรียกว่า Rapid Eye Movement (REM) หรือการกลอกไปมาของลูกตาอย่างรวดเร็ว คืบหนึ่งๆ คนเราจะมีอาการเช่นนี้ได้ 4-5 ครั้งในขณะที่เผชิญกับประสบการณ์ในความฝัน และอาจเป็นช่วงยาวนานได้กว่าชั่วโมงครึ่งถึงสองชั่วโมง

เด็กเกิดใหม่จะอยู่ในภาวะนี้กว่า 80% ของการหลับแต่ละช่วง ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ทำให้ร่างกายของเขาเติบโตได้อย่างรวดเร็วกว่าเวลาตื่นเสียอีก ส่วนผู้ใหญ่จะอยู่ในภาวะนี้ยามหลับประมาณ 20-25% ของการหลับแต่ละคืน และเป็นช่วงที่ร่างกายซ่อมแซมตัวเอง หรือรักษาโรคได้ตามธรรมชาติ

การหายใจของเราอาจเปลี่ยนไปเมื่อสติสัมปชัญญะของเราเผชิญกับการเปลี่ยนวิถีการจดจ่อที่เราไม่คุ้นเคย ตามธรรมชาติแล้ว สติสัมปชัญญะของเราจะทำหน้าที่ 3 ส่วนพร้อมกันหมดอย่างแยกไม่ได้ แต่ท่านอาจารย์อนาลักษณ์ท่านแยกให้เราเข้าใจได้ง่ายลงว่า เรามีสติสัมปชัญญะสามส่วนที่ทำหน้าที่จดจ่อแตกต่างกันคือ:

1. สติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับโลกภายใน และตัวตนภายใน
2. สติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับรูปร่างหรือร่างกาย ในระดับอะตอม-เซลล์-โมเลกุล-อวัยวะ-ระบบอวัยวะทั้งหมด ซึ่งอยู่นอกเหนือการควบคุมด้วยสติสัมปชัญญะที่เรารู้จักอันได้แก่ส่วนที่ 3
3. สติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับโลกภายนอก และตัวตนภายนอก

(จากหนังสือ ความฝันกับวิถีแห่งจิตวิญญาณ บทที่ 2 – สติสัมปชัญญะของนักฝัน)

ตามปกติที่เราคุ้นเคย สติสัมปชัญญะของเราจะเห็นคมชัดแต่การจดจ่อกับโลกภายนอกและตัวตนภายนอกเท่านั้น การหายใจเป็นไปได้ด้วยสติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับรูปร่างหรือร่างกาย นื่องจะรู้ถึงความ เป็นจริงนี้ได้จากการที่เราไม่รู้ตัวว่าเราหายใจเข้าออกได้อย่างไร นาที่ละกัหนด โดยที่เราไม่ต้องควบคุมทุกวินาทีให้ ตัวเราหายใจ แต่เราก็หายใจราวกับว่ามีสติสัมปชัญญะส่วนอื่นมาหายใจให้เรา แม้แต่การเดินทางจากห้องหนึ่งไปยังอีก ห้องหนึ่ง เราก็ทำได้ด้วยสติสัมปชัญญะส่วนที่ 2 นี้ เพราะเราไม่ต้องรู้เห็นการทำหน้าที่ของเส้นเอ็นและกล้ามเนื้อ แต่ละส่วนที่ทำให้ขาของเราขยับก้าวไปได้ เราลงเอยด้วยการเดินทางจากห้องหนึ่งไปยังอีกห้องหนึ่งได้โดยไม่รู้ด้วยซ้ำไป ว่าเราเดินที่ก้าว หากเราไม่ได้นำสติสัมปชัญญะส่วนที่ 3 ที่เรารู้จักมาช่วยติดตาม

ในขณะที่สติสัมปชัญญะตามปกติคือส่วนที่ 3 ที่จดจ่อกับโลกภายนอกและตัวตนภายนอกที่เรา รู้จักเปลี่ยนวิถีการจดจ่อไป มันทำให้เรารู้สึกเสมือนว่าเสียการควบคุมบางอย่างที่เราคุ้นเคยไป เราจึงเกิดอาการ หายใจไม่เป็นลำขึ้นมา

การเห็นแสงสีขาวสว่างไปหมด เป็นสิ่งที่นื่องเจเห็นด้วยสติสัมปชัญญะส่วนที่ 1 ที่เราไม่ค่อยจะ คุ้นเคยหรือรู้เห็น ได้แก่สติสัมปชัญญะส่วนที่จดจ่อกับโลกภายใน และตัวตนภายใน ซึ่งรู้เห็นโลกหลากหลายมิติในความฝัน

แม้ว่านื่องเจจะรู้สึกว่ามีสติสัมปชัญญะ แต่มันก็ไม่ใช่สติสัมปชัญญะส่วนที่เคยทำงาน ตามปกติที่เคยจดจ่อกับโลกภายนอกหรือตัวตนภายนอกอย่างที่เรารู้จัก มันคือการฝึกฝนของนื่องเจเป็นไปอย่าง เป็นธรรมชาติ และก้าวหน้าดีหากว่ายังไม่ได้เคยฝึกปฏิบัติมาก่อน เมื่อเรตกใจ-สติสัมปชัญญะส่วนที่ 1 และ 2 ซึ่งเราไม่ค่อยจะรู้เห็นการทำงานของมันเท่าไรก็มักจะดับวูบไป และถูกสติสัมปชัญญะส่วนที่ 3 ซึ่งจดจ่อกับ โลกภายนอกและตัวตนภายนอกตามปกติเข้ามาควบคุมแทน มันจึงทำให้สิ่งที่รู้เห็นได้ด้วยสติสัมปชัญญะที่จดจ่อ กับโลกภายใน ได้แก่ แสงสว่างภายในดับวูบไป เหลือแต่ความมืด เพราะสติสัมปชัญญะตามปกติของเราจะรู้เห็นได้ ก็ต้องอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้า มันจึงมองไม่เห็นอะไรนอกจากความมืดเมื่อเราหลับตาหรือนอนหลับ

ฝึกฝนต่อไปเรื่อยๆ อย่างสม่ำเสมอจะค่อยๆ อย่ยากแล้ว อย่ยากใจ เพราะเราไม่ได้กำลังทำการ ทดลองกับสิ่งที่ผิดธรรมชาติหรือเป็นพิษเป็นภัย หากแต่เรากำลังฝึกฝนที่จะทำให้สติสัมปชัญญะของเรากลับคืน ไปสู่ภาวะที่เป็นธรรมชาติที่สุด คือสามารถจดจ่อและรู้เห็นได้เต็มที่ทั้งสามส่วนและควบคุมได้ตามปรารถนา

ต่อไปหากเผชิญกับอาการกระพริบตาถี่หรือหายใจแรงจนเหนื่อยอีก ให้ตั้งสติโดยไม่ต้องขยับเขยื้อนร่างกาย บอกกับตนเองว่า เราสามารถควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างได้ตามปรารถนา เพราะทุกส่วนเป็นของเราพิจารณาดูอาการที่เกิดขึ้นและให้เชื่อถือว่า ธรรมชาติของจิตวิญญาณและร่างกายมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน ประสบการณ์ที่เราเผชิญเป็นไปเพื่อให้เราเรียนรู้ผ่านสติสัมปชัญญะในภาวะต่างๆ สติสัมปชัญญะจำเป็นต้องได้รู้เห็นภาวะต่างๆ เพื่อที่มันจะได้ขยายตัว และขยายการรู้เห็นต่อไป ให้ศรัทธาและมั่นใจในความฉลาดล้ำลึกและความใฝ่รู้ของจิตวิญญาณของตนเองค่ะ ความสงสัยและการตั้งคำถามเพื่อแสวงหาคำตอบเป็นปัจจัยก่อเกิดปัญหาค่ะ ไม่ว่าจะเผชิญกับสิ่งที่เรากลัวหรือไม่คุ้นเคยเพียงใด ให้ตั้งสติให้ดีและเผชิญกับมัน เราจะพบว่าไม่มีอะไรน่ากลัวเลย มีแต่สิ่งที่น่ารู้ น่าสนเท่ห์ และงดงามมากมายในโลกภายในหลากมิติ

ขอบคุณค่ะสำหรับดอกไม้และที่ส่งใจมาแรงๆ ตั้งสองยก

คุณ mead : มีเรื่องหนึ่งครับ ที่อยากสอบถามเป็นพิเศษ เพื่อนๆ หลายคนที่นี่ก็สนใจมากคือเรื่องภัยพิบัติโลกที่กำลังคืบคลานเข้ามาในช่วงนี้ ขณะนี้ใกล้ใกล้ถึงแล้วก็ดำเนินอยู่ตลอดเวลา มีความเห็นกับเรื่องนี้อย่างไรบ้างครับ? อาจารย์อนาลัยเคยบอกเงื่อนไขบางอย่างกับคุณหรือไม่ครับ? หรือสาเหตุที่ท่านมาบอกกล่าวนี้ที่นอกเหนือจากความรู้ในหนังสือทั้ง 10 เล่ม เพื่อมาเตือนให้มนุษย์กลับมาใส่ใจจิตวิญญาณกันได้โดยเร็ว ถูกหรือไม่ครับ? คำถามนี้เชื่อว่าคุณทราบดีอยู่แล้ว บางทีต้องฝันถึงบ้าง ช่วยเล่าให้ฟังสักหน่อยนะคะ ที่ผมทราบมาคือเราอยู่ในช่วงปลายยุค (ในรอบหกหมื่นปี) แต่โลกยังสามารถผ่านไปสู่ยุคใหม่ เป็นห้องเรียนธรรมชาติต่อไปได้ครับ หลังจากผ่านวิกฤตไปแล้ว คนรุ่นใหม่ๆ จะมีความสามารถทางจิตวิญญาณสูงมาก ว่างๆ ค่อยตอบก็ได้ครับ

Nova Analai : ภัยพิบัติ กับ อดีต-ปัจจุบัน-อนาคตของโลก

จักรวาลตั้งอยู่บนรากฐานแห่งการเกื้อกูลซึ่งกันและกัน จักรวาลเต็มไปด้วยความสมบูรณ์พูนสุข วัฒนาการเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างไม่มีวันหยุดยั้งและไม่วันจบสิ้น โลกของเธอเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล ซึ่งตั้งอยู่และดำเนินไปภายใต้รากฐานเดียวกันกับจักรวาล โลกของเธอจึงได้รับพลังงานใหม่ๆ จากต้นกำเนิด ซึ่งขยายตัวออกไปอย่างไร้ขอบเขตต่อไปอย่างสม่ำเสมอและไม่วันจบสิ้น โลกไม่ได้ถูกสร้างขึ้นพร้อมด้วยพลังงาน และภาวะอันจำกัดที่จะถูกใช้ไปจนกระทั่งหมดสิ้นและแตกสลายหรือดับลงไปนั่นเอง

นักวิทยาศาสตร์ของเธอคิดว่าพวกเขาค้นพบการเกิดของโลกและอายุของโลก แต่พวกเขาก็รู้เห็นความเป็นไปของโลกจากมุมมองอันจำกัดเพียงระนาบเดียว เขาไม่ได้รู้เห็นถึงพลังงานใหม่ๆ ที่มาสู่โลกอยู่ตลอดเวลา พวกเขาจึงบอกเธอว่า พลังงานของโลกกำลังจะหมดลง และโลกจะถึงจุดจบ ไม่ว่าจะการคำนวณของพวกเขาจะพบบทสรุปเช่นไร มันก็เป็นเพียงการคำนวณจากข้อมูลเพียงมิติเดียว โลกมีจิตวิญญาณไม่ต่างไปจากสรรพสิ่งทั้งหลายในจักรวาลรวมทั้งตัวตนของเธอ โลกจึงมีชีวิตทางกายภาพที่เกิดจากการสนับสนุนหลากมิติเช่นเดียวกันกับที่ร่างกายเนื้อหนังและตัวตนทางกายภาพของเธอได้รับการสนับสนุนจากตัวตนต่างร่าง หรือเสมือนร่วมร่างต่างชาติภพ ต่างมิติอยู่ตลอดเวลา มีการให้-การรับและการถ่ายทอดพลังงานและความรู้อย่างไม่วันจบสิ้น

ฉันไม่ได้มาเตือนความจำให้พวกเขาทั้งหลายระลึกถึงการเป็นจิตวิญญาณอันเป็นอมตะ และให้ตระหนักถึงการมาถือกำเนิดเป็นร่างกายเนื้อหนังในโลกทางกายภาพเพื่อแสวงหาประสบการณ์และการเติมเต็มคุณค่าชีวิต เพียงเพื่อจะบอกเธอว่า โลกของเธอจะถึงจุดจบ และทุกสิ่งทุกอย่างที่เธอเรียนรู้และสะสมมาจะสูญสิ้น เพราะมันไม่ได้เป็นเช่นนั้น

โลกของเธอไม่มีวันถึงจุดจบ แต่โลกจะแปลงสภาพต่อไปอย่างไม่มีวันสิ้นสุด โลกของเธอจะถูกใช้ เป็นภพภูมิต่อไปในลักษณะที่แตกต่างไป เช่นที่มันได้เป็นมาแล้วหลายยุคหลายสมัยก่อนหน้าที่จิตวิญญาณจะมาถือกำเนิดเป็นสิ่งมีชีวิตเช่นเธอทั้งหลายและอาศัยโลกเป็นภพภูมิเพื่อการเติมเต็มช่องว่างแห่งประสบการณ์

เธอต้องเข้าใจต่อไปอีกว่าเมื่อฉันกล่าวถึงอดีตของการใช้โลกเป็นภพภูมิหนึ่ง หรืออนาคตของการแปลงสภาพของโลกกลายเป็นอีกภพภูมิหนึ่ง ฉันกำลังพูดให้ง่ายลงตามเส้นทางแห่งกาลเวลาที่เธอรู้จัก เพราะตามธรรมชาติแห่งความเป็นจริงแล้ว ทุกภพภูมิ ทุกกาลสมัย มีอยู่-เป็นอยู่-ดำเนินไปพร้อมกันหมดเป็นปัจจุบัน

ไม่ว่าเธอทั้งหลายจะดำเนินชีวิตอยู่ในภพภูมิใด ฉันก็ติดต่อสื่อสารกับเธอเสมอ เพราะมันเป็นหน้าที่การงานของฉัน ฉันเปรียบเสมือนนักพูด ผู้ท่องเที่ยวไปทั่วจักรวาลเพื่อรับและถ่ายทอดข้อมูลความรู้ที่ฉันได้รับจากโลกหนึ่ง มิติหนึ่ง ไปยังอีกโลกหนึ่งมิติหนึ่ง เพื่อเตือนใจให้เธอทั้งหลายรู้ถึงธรรมชาติที่แท้จริงของเธอว่า เธอเป็นจิตวิญญาณที่มีชีวิตอยู่-เป็นอยู่-ดำเนินไปหลากมิติและเตือนใจให้เธอรู้จักใช้พลังอำนาจตามธรรมชาติที่แท้จริงเพื่อเติมเต็มช่องว่างแห่งประสบการณ์และคุณค่าชีวิตในภพภูมินั้นๆ ด้วยข้อมูลความรู้หลากมิติ-หลากภพภูมิ

หากเปรียบกับภาวะทางโลกกายภาพของเธอ เธอก็อาจเปรียบฉันกับ Professor ต่างชาติ ผู้ท่องโลกและนำข้อมูลความรู้จากประเทศต่างๆ ทั่วโลกมาถ่ายทอดให้เธอรู้ว่า ธรรมชาติที่แท้จริงแห่งจิตวิญญาณของเธอนั้นสามารถเรียนรู้ที่จะใช้พลังอำนาจตามธรรมชาติของตนเองที่จะรับรู้เรียนรู้และถ่ายทอดระหว่างประเทศได้ด้วยตนเอง เสมือนการใช้ระบบ Internet เพื่อแสวงหาความรู้ ด้วยการฝึกฝนให้สติสัมปชัญญะของเธอขยายตัว-รู้เห็นได้คมชัดกว้างไกลกว่าที่เธอกำลังเป็นอยู่

ความรู้ในระดับเซลล์ของเธอทั้งหลาย ซึ่งคาบอยู่หลายมิติ ทำให้เธอรู้เห็นภาวะของโลกในภพภูมิอื่นๆ มิติอื่นๆ ซึ่งอาจปรากฏต่อสติสัมปชัญญะของตัวตนภายนอกหรือสติสัมปชัญญะที่เธอคุ้นเคย เป็นเสมือนการสูญสิ้นของสภาวะในปัจจุบันที่เธอรู้จัก ยกตัวอย่าง เช่น ดาวอังคารเคยเป็นดาวเคราะห์ซึ่งเคยมีสภาวะที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยให้จิตวิญญาณที่มีสติสัมปชัญญะเผ่าพันธุ์หนึ่งๆ พัฒนาหรือเผชิญกับความท้าทายในลักษณะจำเพาะหนึ่งๆ จนกระทั่งเผ่าพันธุ์นั้นๆ ได้มีวิวัฒนาการไปจนพ้นสภาวะนั้นและไม่จำเป็นต้องมีอยู่-เป็นอยู่-ดำเนินไปในสภาวะนั้นๆ อีกต่อไปแล้ว ดาวอังคารก็จะแปลงสภาพไปเพื่อเอื้ออำนวยต่อเผ่าพันธุ์อื่นๆ ที่จะมาถือกำเนิดและอาศัยดาวอังคารต่อไปในสภาวะที่แตกต่างไป สิ่งมีชีวิตเผ่าพันธุ์ก่อนหน้านั้น จะมองเห็นดาวอังคารกลายเป็นภาวะล่มสลาย เพราะสภาวะที่แปลงสภาพไปนั้นไม่อาจเอื้ออำนวยให้พวกเขามีชีวิตอยู่ต่อไปได้อีกในภาวะเดิมที่เขารู้จัก เมื่อพวกเขากลับไปเยี่ยมเยือนดาวอังคารซึ่งเป็นเสมือนบ้านเก่า มันจึงดูราวกับว่าเป็นบ้านร้างที่ขาดการทะนุบำรุง แต่สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นก็ไม่ได้ตระหนักว่า เมื่อเขาอย่างก้าวกลับไปเยี่ยมบ้านเก่าของเขา มันมีเส้นทางแห่งความเป็นไปได้ที่ซ้อนกันอยู่ หรือมีมิติที่ซ้อนกันอยู่คือ:

- ในเส้นทางแห่งความเป็นไปได้เส้นหนึ่งหรือมิติหนึ่ง—พวกเขายังคงดำเนินชีวิตต่อไปในดาวอังคาร เช่นเดิม ด้วยสภาพแวดล้อมเดิมที่เอื้ออำนวยพวกเขาอยู่ และในขณะเดียวกัน
- ในอีกเส้นทางแห่งความเป็นไปได้ที่พวกเขาพบว่าไม่มีสิ่งมีชีวิตใดๆหลงเหลืออยู่บนดาวอังคาร ที่ดูเสมือนล่มสลาย แท้จริงแล้วมีสิ่งมีชีวิตประเภทอื่นอีกมากมายที่สถิตย์อยู่และดำเนินชีวิตไปในวิถีทางที่แตกต่างไป โดยที่พวกเขาไม่สามารถจะรู้เห็นได้ด้วยประสาทการรับรู้ที่ได้แปลงสภาวะไปแล้วตามวิวัฒนาการของพวกเขา

แต่เมื่อเธอรู้เห็นสภาวะที่แตกต่างไปของโลก (ในอนาคต—ตามเส้นทางแห่งกาลเวลาที่เธอรู้จัก) หรือการปรากฏของดาวอังคารตามที่ฉันได้ยกตัวอย่างมานี้ สติสัมปชัญญะของเธอก็ไม่ได้ตระหนักว่า มันเป็นข้อมูลความรู้ที่มีอยู่เป็นปัจจุบัน

เธอไม่ได้รู้เห็นการล่มสลายของโลกในอนาคต แต่รู้เห็นสภาวะของโลกที่แตกต่างไป หรือกล่าวได้ว่า เธอรู้เห็นอีกขัณฑิภาพหนึ่งของโลก นักวิทยาศาสตร์ทำการค้นคว้าและจดจ่อกับข้อมูลเหล่านี้ จิตวิญญาณของพวกเขาจึงเปลี่ยนวิธีการจดจ่อกับสติสัมปชัญญะไปรู้เห็นโลกหลากหลายมิติ—ของโลก ได้เช่นเดียวกันกับที่เธอทั้งหลายสามารถรู้เห็นโลกหลากหลายมิติ—ของตนเองได้เสมอในความฝัน

ไม่ว่าเธอจะเชื่อหรือไม่เชื่อว่าโลกของเธอจะถึงจุดจบ จิตวิญญาณของเธอก็ตระหนักดีว่า มันเป็นอมตะ และจะดำเนินชีวิตต่อไปในวงจรของขัณฑิภาพจนการเรียนรู้ของเธอเพียงพอแล้ว จิตวิญญาณก็จะดำเนินชีวิตต่อไปอีกในวงจรชีวิตนอกเหนือขัณฑิภาพ ซึ่งจะเป็นโลกในมิติใหม่ ในสภาพแวดล้อมใหม่ ที่เธออาจเรียกว่า เป็นโลกที่ล่มสลายเมื่อเปรียบเทียบกับโลกในวันนี้ เพราะมันปราศจากพืชพันธุ์ ธัญญาหาร เพียงเพราะจิตวิญญาณที่ดำเนินชีวิตในรูปแบบที่แตกต่างสภาวะไปจากร่างกายเนื้อหนังและสภาวะทางกายภาพที่เธอรู้จัก ไม่ได้ต้องการสภาวะที่เอื้ออำนวยในลักษณะเดิมอีกต่อไป

ต่อไปในอนาคตอันใกล้ วิทยาศาสตร์ที่แท้จริงจะเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับจิตวิญญาณ ในที่นี้ฉันไม่ได้หมายถึงว่า นักวิทยาศาสตร์ที่ใส่ชุดพิเศษของเขาจะเปลี่ยนหน้าที่ แต่ฉันหมายถึงว่า เธอทั้งหลายผู้ใฝ่รู้ตามธรรมชาติของจิตวิญญาณ จะกลายเป็นนักฟิสิกส์สาขาจิตวิญญาณ ผู้ค้นพบพลังงานที่แท้จริง ค้นพบการเคลื่อนไหวและความเป็นไปของพลังงานเหล่านี้ ซึ่งคือจิตวิญญาณของตนเองและสรรพสิ่งทั้งหลาย และกลายเป็นแพทย์ที่แท้จริงผู้รู้จักรักษาร่างกายเนื้อหนังและจิตวิญญาณ รักษาชีวิต—สุขภาพและรักษาความตายของตนเองและผู้อื่นได้ และกลายเป็นศิลปินผู้ฝันอย่างเป็นวิทยาศาสตร์

เมื่อเธอทั้งหลายมีคำถามและต้องการคำตอบ เธอตั้งคำถามกับนักเขียน เขามารับถ่ายทอดเอาคำตอบจากฉันได้อย่างไร เป็นสิ่งที่คุณทั้งหลายต้องตั้งคำถาม—กับเขาและเอาคำตอบ และฝึกฝนที่จะรับถ่ายทอดข้อมูลความรู้ให้ได้ด้วยตนเอง นักเขียนแทบจะอธิบายเป็นคำพูดด้วยตนเองไม่ได้ เพราะประสบการณ์หลากหลายมักเป็นสิ่งที่ปราศจากคำพูด แต่ฉันก็พูดผ่านนิ้วมือของเขาอยู่ทุกเมื่อเชิวัน เพราะเธอทั้งหลายปรารถนาที่จะเรียนรู้—ฝึกฝนและทำให้ได้ด้วยตนเองอย่างเป็นธรรมชาติ

หากอุปมาอุปไมยข้อมูลความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติความเป็นจริงหลากหลายมิติ เป็นปริมาตรหรือปริมาณ ก็กล่าวได้ว่า มันมีขนาดและจำนวนมหาศาลเหลือล้น เกินกว่าที่สมองของเธอบรรจุได้ หากความปรารถนาและเจตนาของเธอ คือการรับเอาข้อมูลความรู้เหล่านี้ไปเป็นส่วนตน มันก็ไม่ต่างอะไรกับการพยายาม download ทุกสิ่งทุกอย่างที่เธอพบเห็นใน Internet ไปเป็นของส่วนตัวที่เธอจะเก็บไว้ได้ด้วยเครื่อง computer ส่วนตัวของเธอ เธอจะถูกจำกัดด้วยขนาดความจำและความจุของเครื่อง computer ของเธอ เธอจะทำได้อย่างมากที่สุดก็คือ download ข้อมูลต่างๆ จนกระทั่งเครื่องของเธอไม่มีเนื้อที่และความจำที่จะรับได้อีก ซึ่งเมื่อเปรียบกับข้อมูลความรู้ที่ยังคงมีอยู่อีกมากมายมหาศาลในระบบเครือข่ายของ Internet แล้วเธอก็ download ไปได้เพียงจิบจ้อยเท่านั้น และข้อมูลความรู้ใหม่ๆ ก็เกิดขึ้นใน Internet อีกมากมาย อย่างไม่มีวันจบสิ้น

นักเขียนมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าและเจตนาที่จะรับข้อมูลความรู้จากระบบเครือข่ายแห่งจิตวิญญาณ “เพื่อถ่ายทอด” ดังนั้นเขาจึงไม่ได้ download ไปเก็บไว้จนกระทั่งหมดเนื้อที่และความจำที่จะรับได้อีก หากแต่การรับและถ่ายทอดต่อของเขาเป็นไปเรื่อยๆ ทำให้รับข้อมูลใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในระบบไปด้วย มันทำให้สติสัมปชัญญะของเขากลายเป็นส่วนหนึ่งของระบบการจัดการข้อมูลที่ปราศจากขนาดและปริมาณจำกัด ข้อมูลความรู้ นอกจากจะผ่านเข้า-ออกจากระบบแล้ว ยังทำให้ระบบขยายตัว webiste ที่เติบโตขึ้นทุกวันเวลาด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างเปิดเผยและไร้ข้อจำกัด เปรียบได้กับสติสัมปชัญญะซึ่งขยายตัวออกไป ทำให้การถ่ายทอด-รู้เห็นเป็นไปได้มากขึ้นเรื่อยๆ

การให้เป็นการขยายความเป็นไปได้ในการรับ อารมณ์ปรารถนาที่จะให้ทำให้การรับเป็นไปได้มาก และฉับพลันยิ่งขึ้น เธอทั้งหลายเป็นผู้ร่วมให้และร่วมรับที่ไม่ต่างไปจากนักเขียน ความปรารถนาอย่างแรงกล้า และเจตนาของเธอจึงเป็นปัจจัยหลักที่นำไปสู่ความสำเร็จเสมอ

จักรวาลเต็มไปด้วยความรัก ความสมบูรณ์พูนสุขและการเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ความเชื่อถือในธรรมชาติของจักรวาลจะทำให้เธอดำเนินชีวิตได้อย่างสงบสุข เพื่อเรียนรู้ เพื่อให้ เพื่อรับ และ เป็นจิตวิญญาณที่เป็นร่างกายเนื้อหนังให้สุขสมหวังที่สุดในสภาพแวดล้อมของโลกอันสดสวยที่เธอเลือกมาถือกำเนิด

เธอจะไม่มีวันได้มาถือกำเนิดในโลก หากเธอไม่ได้เลือกและปรารถนาที่จะมาแสวงหาประสบการณ์บนโลกมนุษย์ ความเชื่อของเธอสร้างโลกและประสบการณ์ชีวิตทั้งหมด ตลอดจนสุขภาพร่างกายเนื้อหนังของเธอ หากเธอปรารถนาโลกอันเต็มไปด้วยความรักและความสมบูรณ์พูนสุข เธอก็ต้องรู้จักใช้ความเชื่อของเธอไปในทิศทางที่คล้องจองกับความปรารถนา ไม่ใช่ใช้ความเชื่อไปในทิศทางของความกลัวหรือความหวาดหวั่น โลกคือภพภูมิที่เธอเลือกมาถือกำเนิด เธอสร้างโลกและสรรพสิ่งทั้งหลายในโลกของเธอ ด้วยอารมณ์-จินตนาการ และความรู้สึกนึกคิดความเชื่อของตนเอง ทางเลือกทั้งหมดจึงเป็นของเธอ

คุณ fidgi : **เคล็ดในการอ่านหนังสือ (ที่อ่านยาก)** ให้เอาหนังสือวางไว้ข้างหัวเตียง เอาจิตจดจ่อกับหนังสือก่อนนอน แล้วขอให้จิตวิญญานไปอ่านหนังสือล่วงหน้า (อย่าหัวเราะนะคะ) ตื่นมาอ่านหนังสือจะประหลาดใจว่าเหมือนได้อ่านข้อความที่อ่านมาแล้ว จะรู้เรื่องล่วงหน้าหมด เทคนิคนี้คุณลูกชอบมากๆ โดยเฉพาะเวลาสอบ อ่านหนังสือตอนตื่นไม่ทัน ก็อ่านตอนนอนหลับก็ได้ บอกเคล็ดให้แล้ว จะหัวเราะก็ไม่ว่า แต่หากนำไปฝึกแล้วได้ผลขอสัมทำงานเด็ดก็แล้วกัน :-)

การเอาจิตจดจ่อกับหนังสือทำให้เกิดการถ่ายทอดจิตวิญญานหรือองค์ความรู้จากหนังสือมาสู่จิตวิญญานของเราได้โดยตรง

วันนี้รู้สึกดีใจมากๆ ที่มีโอกาสได้อ่านข้อความของ “คุณนักเขียน” หลังจากที่ไม่ได้เข้ามานาน เพราะติดงาน.. อ่านแล้วรู้สึกอยากเริ่มศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจัง จังๆ เพราะมีหลายอย่างที่ฝันถึง และมีโอกาสได้รู้ว่ามันมีอย่างในฝันจริงๆ หรือไม่มีก็เสี่ยงมาเตือนล่วงหน้า แล้วเหตุการณ์นั้นมันก็เกิดขึ้นจริงๆ..

สำหรับข้อความของ “คุณนักเขียน” ที่ post ไว้ด้านบน... หนูเคยมีประสบการณ์แบบนี้สองสามครั้ง แต่ไม่แน่ใจว่ามันจะเป็นแบบเดียวกันหรือเปล่านะคะ.. คือมีอยู่ช่วงหนึ่งที่ต้องแก้ไขปัญหาเรื่องงาน คิดยังไงก็คิดไม่ออก ทำไม่ได้ หยิบขึ้นมาทำที่ไรก็เป็นอันต้องวางทิ้งไปซะทุกครั้ง จนผ่านไปเป็นอาทิตย์ก็ยังไม่รู้จะเริ่มต้นตรงไหน คือปกติหนูเป็นคนนั่งสมาธิอยู่แล้ว ก็เลยนั่งคิดหาวิธีแก้ปัญหาระหว่างนั่ง พอคิดจืดลำดับงานก็เหมือนทุกอย่างมันพันกันไปหมด เพราะแก้ตรงนี้ก็ไปกระทบที่ตรงนั้น ไม่ว่าจะแก้ที่ตรงไหนมันก็กระทบกันไปหมด ทุกจุด เลยรู้สึกท้อใจมาก ยิ่งนานวันก็ยิ่งคิดไม่ออก งานก็ใกล้วันกำหนดส่งเข้าไปทุกทีๆ ...เอางานขึ้นไปนั่งดูก่อนนอนทุกคืน ดูไปดูมาก็เหมือนเดิมทุกครั้ง ไม่เคยคิดออกเลย.. จนมีอยู่คืนหนึ่ง นั่งสมาธิเป็นปกติ ออกจากสมาธิแล้วก็นอน ..หลับแล้วฝันไปว่าหาวิธีแก้ปัญหากจากงานตัวนั้นได้ พอตื่นขึ้นมาก็มาทบทวนดูว่ามันสามารถทำได้จริงหรือเปล่า ก็ปรากฏว่ามีความเป็นไปได้สูง ก็เลยรีบจดว่าต้องเริ่มทำอะไรบ้าง แล้วก็ทำตามนั้น แล้วมันก็สำเร็จจริงๆ ด้วยค่ะ....หลังจากนั้นก็ยังมีอีกสองงานที่เป็นแบบเดียวกัน แล้วก็แก้ไขได้จากวิธีที่มาจากความฝันนี้แหละค่ะ...ไม่ทราบว่ามันจะเป็นกรณีเดียวกับที่ “คุณนักเขียน” ได้เขียนไว้หรือเปล่าคะ...หรือเป็นเพราะหมกมุ่นกับมันมากเกินไป..

ส่วนความฝันที่แปลกและเกิดขึ้นจริง มีอยู่เรื่องหนึ่งนะคะ สงสัยมากเลย ประมาณดีห้ากว่าของวันหนึ่ง มีความรู้สึกตัวรู้สึกตัวด้วย แต่ยังไม่หลับตาอยู่ ได้ยินเป็นเสียงหัวเราะของผู้หญิงคนหนึ่ง (แอบแก้วหูมากๆ) พูดว่าให้เลือกระหว่างคนสองคนนี้ ก็เลยถามเค้ากลับไปว่าใครพูด เค้าก็ตอบกลับมาแบบเดิมพร้อมเสียงหัวเราะ จะถามเค้ายังงัยเค้าก็พูดประโยคเดิม เหมือนหนูต้องเลือก หนูก็เลยเลือกไปหนึ่งคน แล้วเสียงนั้นก็หายไปเลยคะ หนูเองก็ไม่ได้ตื่นขึ้นมาในตอนนั้น ...หลังจากนั้นไม่นาน คนๆ นั้นก็เลยคะ...เป็นยายหนูเองคะ เหตุการณ์แบบนี้เรียกว่าอะไรคะ.. สงสัยมานานแล้วแหละคะ...

Nova Analai : **ตีความหมาย-ความฝัน**

การเอาจิตวิญญานไปอ่านหนังสือล่วงหน้าหรือไปแก้ปัญหาในยามฝัน เป็นวิธีการที่คล้ายคลึงกันตรงที่ว่า เราไม่ได้รู้เห็นหรือกระทำการผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า แต่ใช้ประสาทสัมผัสที่หกแทน และจิตวิญญานก็อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ของช่องว่าง-ระยะทางและกาลเวลา ดังนั้นนอกจากว่าเราจะสามารถรู้เห็นได้ในขณะที่ร่างกายเราหลับ สบายกายเฉิบ แต่จิตวิญญานก็ไปทำงานต่อในความฝัน ล่วงรู้เหตุแห่งปัญหาในอดีต ล่วงรู้ทางแก้ปัญหา และล่วงรู้ผลลัพธ์ในอนาคต หรือรู้เห็นบทความที่เราจะอ่านต่อไปในวันรุ่งขึ้นหรืออาทิตย์หน้า

เดือนหน้าได้ด้วย ความสามารถทั้งหมดนี้เป็นธรรมชาติของจิตวิญญาณซึ่งเปลี่ยนวิธีการจัดจ้อยด้วยสติสัมปชัญญะ ไปรู้เห็นด้วยประสาทสัมผัสที่หก หรือประสาทสัมผัสภายในอยู่เสมอ เราไม่ต้องฝึกให้จิตวิญญาณไปรู้เห็น เพราะมันไปเองอย่างเป็นธรรมชาติที่สุด สิ่งเดียวที่เราต้องฝึกคือใช้สติสัมปชัญญะติดตามไปสังเกตการณ์ว่า จิตวิญญาณไปรู้เห็นอะไร และรู้เห็นได้อย่างไร เราจึงจะนำสิ่งที่จิตวิญญาณไปรู้เห็นมาใช้ประโยชน์ได้ทันการค่ะ คุณน้องก็ใช้จิตวิญญาณได้เก่งมากอย่างเป็นธรรมชาติจริงๆ ควรฝึกฝนเพื่อให้ทำซ้ำได้ตามต้องการเสมอๆ

เวลาที่ตัวเองไม่มีปัญหา เรามักไม่จัดจ้อยพอที่จะแก้ปัญหาให้คนอื่นได้ ทำให้ฝันแบบนี้ไม่ได้ง่ายๆ แต่ก็ฝึกได้ คือ ให้ฝึกเอาอารมณ์ไปจัดจ้อยกับการแก้ปัญหาให้ผู้อื่น หากเรามีเจตนาที่จะช่วยเหลือเขา มันจะเกิดอารมณ์เมตตาขึ้นมาจับใจ เหมือนรู้สึกรักและสงสารอย่างจับใจอยากให้เขาหายทุกข์ การจัดจ้อยกับอารมณ์นี้ทำให้เกิดพลังผลักดันให้สติสัมปชัญญะพุ่งไปในทิศทางที่เราต้องการได้

การจัดจ้อยของเราเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ทำให้สัมฤทธิ์ผล คนส่วนมากจัดจ้อยกับสิ่งที่ขบคิดไม่ตก ยามตื่น แต่ไม่ได้คำตอบจากความฝันอย่างที่คุณน้องทำได้ เพราะเหตุว่า เมื่อเราจัดจ้อย เรามักจะเผลอไปจัดจ้อยกับปัญหา แทนที่จะจัดจ้อยกับการหาทางแก้ ดังนั้นตื่นขึ้นมา นอกจากจะไม่ได้ download ทางแก้ปัญหามาแล้ว เผลอๆ ยังไป download เอาปัญหามาเพิ่ม เพราะการจัดจ้อยกับปัญหาเป็นการเพิ่มพลังให้ตัวปัญหา หรือดึงดูดสิ่งอื่นๆ ที่คล้องจองกับปัญหาให้มาเพิ่มพูนให้ปัญหามันหนักหน่วงหรือพลังเพิ่ม หากเราใช้ปัญญาแยกแยะตัวปัญหากับทางแก้ เข้านอนด้วยการจัดจ้อยกับการแก้ปัญหาจะทำให้มันมีพลังเพิ่มขึ้น จนในที่สุดปัญหาก็สลายตัว การจัดจ้อยกับการแก้ปัญหาจะดึงดูดปัจจัยอื่นๆ ที่สนับสนุนการแก้ปัญหาให้ผุดขึ้นในประสบการณ์ชีวิต

ท่านอาจารย์อนาลักษณ์ท่านกล่าวถึงกฎแห่งการดึงดูดของจักรวาลไว้ว่า:

เธอจัดจ้อยกับสิ่งใด ได้สิ่งนั้น—ไม่มีกฎเกณฑ์อื่น

สำหรับความฝันที่คุณน้องต้องเลือก แล้วหลังจากนั้นคุณยายก็เสียชีวิต พี่นักเขียนเชื่อมั่นว่า คุณน้องไม่ได้เป็นผู้เลือกให้ใครตายอย่างแน่นอน ท่านอาจารย์อนาลักษณ์กล่าวเรา เราทั้งหลายเป็นจิตวิญญาณซึ่งมาแสวงหาประสบการณ์ในโลกมนุษย์ เราเลือกเกิด เลือกวิถีทางดำเนินชีวิต และเลือกความตายของตนเอง

แม้แต่ผู้ที่ป่วยและตาย ก็ไม่ได้ตายเพราะแพทย์บอกว่าเขาจะต้องตาย แต่ตายเพราะว่าเขา “เชื่อ” ในสิ่งที่แพทย์วินิจฉัย

เมื่อคุณน้องได้ยินเสียงหัวเราะในความฝัน การที่จะเข้าใจความหมายของประสบการณ์ในความฝันได้นั้น เราจะต้องจับที่อารมณ์ของตัวตนในความฝัน เพราะบ่อยครั้งตัวตนในความฝันเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ ด้วยความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ที่แตกต่างไปจากที่เราน่าจะเป็นยามตื่นมากๆ

ประสบการณ์ในความฝันมักเป็นสัญลักษณ์ โดยขึ้นอยู่กับว่าจิตวิญญาณเปลี่ยนวิธีการจัดจ้อยไปสู่ภาวะใดในความฝันนั้นๆ การเปลี่ยนวิธีการจัดจ้อยของจิตวิญญาณด้วยสติสัมปชัญญะ “ดึงดูด” รูปร่างและสภาพแวดล้อมที่คล้องจอง มาสู่จุดที่จิตวิญญาณมีชีวิตอยู่—เป็นอยู่—ดำเนินไปเสมอ

จากหนังสือ ความฝันกับวิถีแห่งจิตวิญญาณ - บทที่ 8 ตัวตนในความฝัน กับ ตัวตนบนเส้นทางแห่งความเป็นไปได้

นอกจากนี้การตีความหมายประสบการณ์ในความฝัน ยังขึ้นอยู่กับสภาวะของร่างกายหรือตัวตน ในความฝันของเราอีกด้วย ร่างกายหรือตัวตนในความฝันมี 3 สภาวะด้วยกันคือ:

1. ตัวตนที่เป็นกายภาพ เป็นตัวตนวิธีการจัดจ่อของจิตวิญญาณด้วยสติสัมปชัญญะ ยังจัดจ่อ กับสภาวะทางกายภาพ - เหมือนที่เราเป็นเรายามตื่น หน้าตา รูปร่างลักษณะอาจไม่เหมือน แต่เรามากคิดว่า เป็นเรา-คือเรา เพราะสติตามรู้เห็นไม่ถ้วน แต่กระทำการได้มากกว่าปกติ เช่น ลอยตัวได้ แต่ทะลุกำแพงไม่ได้ เพราะร่างกายยังเป็นภาวะที่มีความหนาแน่นสูง

2. ตัวตนที่เป็นจินตภาพ เป็นตัวตนที่เกิดจากการเปลี่ยนวิธีการจัดจ่อของจิตวิญญาณด้วย สติสัมปชัญญะ ไปสู่ภาวะทางกายภาพมิติอื่น ๆ มีร่างกายคล้ายร่างกายทางกายภาพแต่ลอยตัว เหาะเหิน และทะลุ กำแพงได้ ไปได้เพียงในระบบสุริยจักรวาล ไปไกลเกินกว่านี้ไม่ได้

3. ตัวตนที่เป็นจิตวิญญาณ เป็นตัวตนที่เกิดจากการเปลี่ยนวิธีการจัดจ่อของจิตวิญญาณด้วย สติสัมปชัญญะ ไปสู่มิติต้นกำเนิดแห่งจิตวิญญาณ อันเป็นมิติที่เป็นห้วงแห่งความว่างเปล่า ซึ่งเป็นรากฐานของ สรรพสิ่งทั้งปวง

การตีความหมายความฝันขึ้นกับภาวะของร่างกายทั้ง 3 นี้ โดยประสบการณ์ทั้งหลายจะปรากฏ เป็นสัญลักษณ์ที่ต้องถอดความหรือถอดรหัส

ถ้าเรามีร่างกายเป็นภาวะกายภาพ ประสบการณ์ในความฝันก็จะใกล้เคียงกับความเป็นจริง มีความหมายสอดคล้องเกือบตรงไปตรงมาทางกายภาพ

ถ้ามีร่างกายเป็นภาวะทางจินตภาพ ก็จะมีประสบการณ์ในความฝันที่ต้องตีความหมายแตกต่างไป ทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรากฏมักเป็นเพียงสัญลักษณ์หรืออุปมาอุปไมย แม้แต่บุคคลตัวตนที่ปรากฏในความฝันก็มักไม่ใช่ บุคคล แต่เป็นอุปมาอุปไมยถึงสภาวะจิตของเราเอง ซึ่งเราต้องจับอารมณ์ดูว่า บุคคลเหล่านั้นที่เราเผชิญในความฝัน ทำให้เรารู้สึกอย่างไร จึงจะได้ความหมายที่แท้จริง

ถ้ามีร่างกายเป็นจิตวิญญาณ เราจะพบว่าเราปราศจากร่างกายตัวตน บุคลิกภาพอื่นๆ ที่ปรากฏ ในความฝันนั้นๆ ก็ปราศจากร่างกายตัวตน ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นและรู้เห็นได้ในทิศทางที่จับปล้น และมักเป็น ความฝันที่มีสภาพแวดล้อมออกไปนอกโลก นอกกระบบสุริยจักรวาล การตีความหมายความฝันชนิดนี้เสมือนการ ถอดรหัส เพราะสิ่งที่ปรากฏไม่ใช่อุปมาอุปไมย เห็นได้มาก รู้ได้เร็ว แต่เหมือน download file ใหญ่โตที่มีการบีบอัด ข้อมูลไว้ให้เล็กพอที่จะพกติดสติสัมปชัญญะกลับมาได้ สิ่งที่เราเห็นเป็น concept ใหญ่ๆ ที่จะถอดรหัสออกมา ได้มากมาย หากตื่นขึ้นมาไม่ประคองสติสัมปชัญญะให้คงที่ได้ไม่นานพอ file จะหาย หรือขยาย file ออกมาไม่ได้ เสมือนทำข้อมูลหลงไปถูกเก็บเข้าแฟ้ม-หาไม่เจอ

ทั้งหมดนี้ศึกษารายละเอียดได้จากหนังสือ ความฝันกับวิถีแห่งจิตวิญญาณ

คุณ physigmund_foid : ขอถามท่านอาจารย์โนวา อนาลัยครับ (อยากทราบจริงๆ เพื่อมันใจก่อนไปพูดกับคนอื่นต่อ ไม่ได้ลองภูมินะครับ) ภาวะ Non-REM (นอนหลับลึกไม่มีฝัน) เทียบเท่ากับภาวะ “ฌานสี่” โดยธรรมชาติ กล่าวแบบนี้ถือว่าใช้ได้หรือไม่?

Nova Analai : NREM vs ฌาน 4

คุณ physigmund_foid ถามคำถามดี น่าคิดสมชื่อจริง นักเขียนไม่มีภูมิเกี่ยวกับเรื่องนี้มากนัก แต่เมื่อมีผู้ถามมาก็เลยอยากรู้ไปด้วย ไปค้นหาข้อมูลมาฝาก

จาก <http://www.holisticonline.com/Remedi...es-1-4NREM.htm>

<http://en.wikipedia.org/wiki/REM>

<http://en.wikipedia.org/wiki/NREM>

แล้วได้ความว่า:

นักจิตวิทยาตะวันตกเขาแบ่งการนอนหลับออกเป็น 2 ภาวะ โดยพิจารณาจากการกลอกของลูกตา คือ Non-rapid Eye Movement (NREM) (ลูกตากลอกไปมาอย่างเชื่องช้า หรือ แทบจะหยุดนิ่ง) กับ Rapid Eye Movement (REM) (ลูกตากลอกไปมาอย่างรวดเร็ว)

Non-rapid Eye Movement (NREM) แบ่งย่อยออกเป็น 5 ระยะด้วยกันคือ :

ระยะ 1 เกิดขึ้นเมื่อเริ่มนอนหลับ ตาจะกลอกไปมาอย่างเชื่องช้า เมื่ออยู่ในระยะนี้ เรามักจะคิดว่า เรายังตื่นอยู่เต็มตัว และการก้าวล่วงจากภาวะยามตื่น มาสู่ภาวะของ stage 1 สังเกตได้จากการกระตุก

ระยะ 2 นักจิตวิทยาตะวันตกเขาว่า ระยะนี้ของการนอนหลับ คนเราจะตกอยู่ในภาวะหมดสติ (unconscious) แต่ก็ตื่นได้ง่ายถ้าถูกปลุกหรือปลุกตัวเองให้ตื่น ดวงตาจะไม่กลอกไปมา และเรามักจะไม่ฝันในระยะนี้ เป็นระยะที่เขารู้ว่าเราเข้าภวังค์ที่ทำให้เราอยู่ในความสงบ (tranquil state)

ระยะ 3 ระยะหลับลึก ไม่มีความฝัน

ระยะ 4 ระยะหลับลึกที่สุด ซึ่งมักจะมีความฝันได้มากกว่าระยะ 1-3 แต่ไม่บ่อยเท่า ระยะ 5

ระยะ 5 Rapid Eye Movement (REM) ลูกตากลอกไปมาอย่างรวดเร็ว เป็นระยะที่มีความฝันมากที่สุด

ข้อแตกต่างระหว่างความฝันที่เกิดในระยะ NREM (ระยะ 1-4) กับ ความฝันที่เกิดในระยะ REM (ระยะ 5) คือ : ความฝันที่เกิดในระยะของ NREM (ระยะ 1-4) มักเป็นความฝันชนิดที่สั้นๆ ไม่ค่อยจะปรากฏเป็นภาพ และถ้าปรากฏก็จะเป็นภาพที่ไม่ปะติดปะต่อ และไม่ค่อยจะก่อให้เกิดอารมณ์ได้มากเท่าความฝันที่เกิดในระยะ REM (ระยะ 5)

ความฝันที่เกิดในระยะ NREM (ระยะ 1-4) เปรียบได้กับการนึกคิดเลื่อนลอยเสมือนการฝันกลางวัน ส่วนความฝันที่เกิดในระยะ REM (ระยะ 5) จะเปรียบได้กับการคิดถึงบางสิ่งบางอย่าง-อย่างลุ่มลึก การนอนหลับในช่วง NREM อาจเป็นไปติดต่อกันนานถึง 6 ชั่วโมงต่อคืน และการนอนหลับในช่วง REM อาจเป็นไปติดต่อกันนานถึง 2 ชั่วโมงต่อคืน

ถ้าเข้าใจตรงกันตามนี้นะคะว่า NREM กับ REM เป็นระยะของการนอนหลับและฝันที่เกิดขึ้นกับทุกคน โดยไม่ได้ฝึกหรือตั้งใจให้เป็นไป แต่เป็นไปตามธรรมชาติ พี่นักเขียนคิดว่า เราไม่น่าจะเอา ฌาน 4 มาเปรียบกับการนอนหลับและฝันตามปกติได้ โดยไม่กล่าวถึงภาวะของสติสัมปชัญญะของนักฝัน เพราะแต่ละคนจะนำสติสัมปชัญญะติดตามเข้าไปสู่การหลับและฝันได้แตกต่างกัน บางคนตามไม่ได้-หากปราศจากการฝึกสมาธิ บางคนติดตามได้อย่างเป็นธรรมชาติ-โดยไม่ได้ฝึกสมาธิ ซึ่งนักจิตวิทยาเขาแทบจะไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนถึงการรู้เห็นของสติสัมปชัญญะใน NREM และ REM เลย เขากล่าวแต่เพียงว่าระยะ 2 เป็นระยะที่เราตกอยู่ในภาวะหมดสติ หรือ unconscious แต่ก็ไม่ได้ระบุว่าระยะ 1, 3, 4 เรามีสติสัมปชัญญะที่คมชัดเพียงใด และจดจ่อกับสิ่งใด

แต่ไม่ว่าจะฝึกหรือไม่ฝึกสมาธิ เข้าใจว่าเราจะระบุ ฌาน 4 ได้ว่า เป็นภาวะที่สติสัมปชัญญะมีภาวะที่รู้เห็นต่อเนื่องได้ยาวกว่า ฌาน 1-3 ถ้าเอา ฌาน 4 ไปเปรียบกับ NREM ระยะใดๆ นักเขียนก็ไม่แน่ใจนักว่าเราจะเปรียบเทียบได้สนิท เพราะปัจจัยหลักที่เรียกได้ว่าเป็น ฌาน 4 คือสติสัมปชัญญะ อาจไม่ได้ติดตามไปรู้เห็นได้อย่างคมชัดใน NREM ระยะนั้นๆ แม้สภาวะทางชีวภาพจะใกล้เคียงหรืออาจจะเหมือนกัน แต่ภาวะของสติสัมปชัญญะอาจจะแตกต่างกันเพราะปัจจัยอื่นๆ แต่การที่คุณ physigmund_foid นำ NREM มาเปรียบเทียบกับภาวะตามธรรมชาติที่นักวิทยาศาสตร์ค้นพบก็น่าคิดมาก เพราะนักเขียนก็เชื่อว่า ฌาน และ ญาณ เป็นภาวะธรรมชาติ เพียงแต่ไม่แน่ใจว่านักวิทยาศาสตร์ค้นพบได้มากพอหรือเปล่า เพราะเขามักจะศึกษาและวัดกันแต่เพียงเฉพาะสิ่งที่มองเห็นและจับต้องได้ด้วยอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ แต่พระพุทธองค์ท่านศึกษาและวัดในสิ่งที่ล้ำลึกกว่านั้นมาก

ตามหลักการฝึกปฏิบัติสมาธิ ฌาน 4 เป็นภาวะที่สติสัมปชัญญะสามารถติดตามรู้เห็นถึงเวทนา และสังขาร

สำหรับนักเขียน นักเขียนอธิบายตามประสบการณ์ความรู้ลึกว่า ฌาน 4 อยู่ตรงภาวะที่เราติดตามรู้เห็นจินตนาการ รู้เห็นอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดที่รุนแรงเกินเหตุบ้าง ไม่อ่อนไหวพอบ้าง ซึ่งบิดเบือนจากความเป็นจริงด้วยความเชื่อของเรา

เห็นด้วยไหมเอ่ย?

คุณบ้านไม้ : เย้ ... พี่นักเขียนมาแล้ว (เรียกพี่หรือป้าดีน้อ...) ก่อนอื่นขอบคุณพี่นักเขียนมากนะคะ ที่ตอบข้อสงสัยเมื่อวาน ในเรื่องของความเชื่อ.. วันนี้จะลองตั้งใจดูว่าคืนนี้จะฝันอะไร ไม่ดีกว่า เรียกว่าจะเดินทางไปตรงไหน เมื่อคืนก็เดินทางไป (ฝัน) ก็ว่าไม่ได้ลำบากยากเย็นอะไร แต่ทำไมตื่นมาถึงเพลียก็อไม่รู้ การเดินทางในฝันนี้ต้องใช้พลังงานหรือคะ ตอนนี่เคยชินว่าก่อนนอนต้องทำจิตให้ว่าง เหมือนทำสมาธิ แล้วหลับ ตื่นมาก็อตรงกะเวลาที่ตั้งใจโดยไม่ต้องมีนาฬิกาปลุก แล้ว..สำหรับการเริ่มต้นอ่านหนังสือของอาจารย์ควรเริ่มอ่านเล่มไหนดี สำหรับคนที่เพิ่งเริ่มต้น และอ่านช้าเพราะเข้าใจอะไรยาก

Nova Analai : วิธีอ่านหนังสือของอาจารย์อนาลัย

เรียกว่าพี่ก็ขอบคุณ เรียกว่าป้าก็เอ็นดู ให้เงื่อนไขหน่อยนึงว่า นักเขียนเป็นคุณแม่ลูกสองคะ ลูกชายคนโต 23 ลูกสาวคนเล็ก 20 แต่มีเพื่อนเล่นในละแวกบ้านมากมาย อายุ 2-13 ขวบ

แนะนำให้อ่าน โนวา อนาลัย ขยายความ-ธรรมชาติของชาติภพ เป็นเล่มแรกคะ

ต้องตอกย้ำกับตนเองก่อนว่า จิตวิญญาณของเราฉลาดล้ำลึก ตามที่ท่านอาจารย์ท่านบอก แม้เราจะไม่ให้เครดิตตัวเอง แต่อย่างน้อยให้เครดิตจิตวิญญาณไว้ก่อน

เพราะอย่างน้อยที่สุด คุณน้องก็ตื่นตามเวลาได้โดยใช้จิตวิญญาณปลุกได้สำเร็จ ไม่ต้องใช้หูหรือตา

วิธีอ่านนะคะ:

อย่าอ่านผ่านๆ เหมือนหนังสืออ่านเล่น แต่ให้ตั้งใจว่าจะขอติดต่อสื่อสารกับครูบาอาจารย์ ให้ท่านมาถ่ายทอดข้อมูลความรู้ให้เราโดยตรง อ่านช้าๆ อย่างตั้งใจ ทุกประโยค ทุกคำมีความหมาย แม้แต่นักเขียนผู้ทำหน้าที่ล่ามและเลขา ถึงจะเขียนหรือพิมพ์โดยไม่ต้องแก้ไขสิ่งที่รับถ่ายทอดมา แต่ก็ต้องอ่านหลายรอบ เหมือนกับว่า ได้อ่านหนังสือที่ไม่เคยอ่านมาก่อนเลยและก็ใช้วิธีตั้งใจแบบนี้ จะอ่านรู้เรื่องกว่าที่คิดมากๆ เรียกได้ว่าใช้จิตวิญญาณอ่านผ่านดวงตาคะ ถ้าอ่านวิธีนี้ แม้เด็กๆ อายุเพียง 14-15 ปี ก็อ่านเข้าใจได้อย่างเหลือเชื่อ

ลองดูนะคะ

คุณ Mead ได้จาก research มาว่า คุณผู้หญิงชอบเรื่องเกี่ยวกับ ความฝัน และ ชาติภพ ฉะนั้น จะแนะนำว่า เล่ม 2 คือ ความฝันกับวิถีแห่งจิตวิญญาณ ค่ะ

ความแตกต่างของ นิमित กับ ความฝัน

นิमित แปลว่า เครื่องหมาย ลัญญลักษณะ ภาพ เหตุ ภาวะ วัตถุธาตุ ซึ่งปรากฏในจิตที่เป็นสมาธิ คือ เป็น ฌานชั้นต่างๆ อันเกิดจากการฝึกฝน จะเห็นนิमितเปลี่ยนไปเรื่อยๆ เช่น เห็นภาพที่ปรากฏเกี่ยวกับ ประสบการณ์ ในอดีต และอนาคต และประสบการณ์ก่อนความตายในอดีตชาติ รู้เห็นต้นกำเนิดของสรรพสิ่ง ฯลฯ (ได้ ความหมายโดยย่อ และรายละเอียดมีมากกว่านี้ หาได้จากพจนานุกรมพุทธศาสนา บาลี-ไทย)

ความฝัน (ได้ความหมายจากท่านอาจารย์อนาลัย) เป็นประสบการณ์ที่เราได้เห็นอดีต ปัจจุบัน อนาคต ในชาติภพนี้ และชาติภพอื่นๆ มิติอื่นๆ ประสบการณ์ก่อนการเกิด หลังความตาย ประสบการณ์นอกเหนือชาติภพ ได้อย่างเป็นธรรมชาติ ทุกเมื่อเชื่อคืนโดยไม่ได้ฝึกฝน

พื่อนักเขียนเข้าใจว่า การรู้เห็นในนิमित กับ ในความฝัน ไม่น่าจะมากนักต่างกัน หากมีสติตามรู้ตามเห็นได้ ต่างกันก็ตรงที่ว่า ความฝันเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ แต่นิमितเป็นไปด้วยการฝึกฝน

พื่อนักเขียนเข้าใจว่า น่าจะกล่าวได้ว่า นิमित คือการรู้เห็นนอกเหนือขอบเขตของช่องว่าง-ระยะทางและ กาลเวลาได้ด้วยสติสัมปชัญญะที่ได้รับการฝึกฝน ส่วน ความฝันคือการรู้เห็นนอกเหนือขอบเขตของช่องว่าง- ระยะทางและกาลเวลาได้ตามธรรมชาติ

แต่หากฝึกตามรู้ ตามเห็นและจดจำประสบการณ์ในความฝันได้ด้วยสติสัมปชัญญะอันคมชัด ในที่สุด-นิमित กับความฝัน ก็เป็นสิ่งเดียวกันหรือเสมอเหมือนกัน

คุณ mead :

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ nova_analai

โลกของเธอไม่มีวันถึงจุดจบ แต่โลกจะแปลงสภาพต่อไปอย่างไม่มีความสิ้นสุด โลกของเธอจะถูกใช้เป็นภพภูมิต่อไปในลักษณะที่แตกต่างไป เช่นที่มันได้เป็นมาแล้วหลายยุคหลายสมัยก่อนหน้าที่จิตวิญญาณจะมาถือกำเนิดเป็นสิ่งมีชีวิตเช่นเธอทั้งหลายและอาศัยโลกเป็นภพภูมิเพื่อการเติมเต็มช่องว่างแห่งประสบการณ์

ไม่ว่าเธอจะเชื่อหรือไม่เชื่อว่า โลกของเธอจะถึงจุดจบ จิตวิญญาณของเธอก็ตระหนักดีว่า มันเป็นอมตะ และจะดำเนินชีวิตต่อไปในวงจรของชาติภพจนการเรียนรู้ของเธอเพียงพอแล้ว จิตวิญญาณก็จะดำเนินชีวิตต่อไปอีกในวงจรชีวิตนอกเหนือชาติภพ ซึ่งจะเป็นโลกในมิติใหม่ ในสภาพแวดล้อมใหม่ ที่เธออาจเรียกว่า เป็นโลกที่ล่มสลายเมื่อเปรียบเทียบกับโลกในวันนี้ เพราะมันปราศจากพืชพันธุ์ ธัญญาหาร เพียงเพราะจิตวิญญาณที่ดำเนินชีวิตในรูปแบบที่แตกต่างสภาวะไปจากร่างกายเนื้อหนังและสภาวะทางกายภาพที่เธอรู้จัก ไม่ได้ต้องการสภาวะที่เอื้ออำนวยในลักษณะเดิมอีกต่อไป

ต่อไปในอนาคตอันใกล้ วิทยาศาสตร์ที่แท้จริงจะเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับจิตวิญญาณ ในที่นี้ฉันไม่ได้หมายถึงว่า นักวิทยาศาสตร์ที่ใส่ชุดพิเศษของเขาจะเปลี่ยนหน้าที่ แต่ฉันหมายถึงว่า เธอทั้งหลายผู้ใฝ่รู้ตามธรรมชาติของจิตวิญญาณ จะกลายเป็นนักฟิสิกส์สาขาจิตวิญญาณ ผู้ค้นพบพลังงานที่แท้จริง ค้นพบการเคลื่อนไหวและความเป็นไปของพลังงานเหล่านี้ ซึ่งคือจิตวิญญาณของตนเองและสรรพสิ่งทั้งหลาย และกลายเป็นแพทย์ที่แท้จริง ผู้รู้จักรักษาร่างกายเนื้อหนังและจิตวิญญาณ รักษาชีวิต-สุขภาพและรักษาความตายของตนเองและผู้อื่นได้ และกลายเป็นศิลปินผู้ฝันอย่างเป็นวิทยาศาสตร์

จักรวาลเต็มไปด้วย “ความรัก” ความสมบูรณ์พูนสุขและการเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ความเชื่อถือในธรรมชาติของจักรวาลจะทำให้เธอดำเนินชีวิตได้อย่างสงบสุข เพื่อเรียนรู้ เพื่อให้ เพื่อรับ และเป็นจิตวิญญาณที่เป็นร่างกายเนื้อหนังให้สุขสมหวังที่สุดในสภาพแวดล้อมของโลกอันสดใสที่เธอเลือกมาถือกำเนิด

เธอจะไม่มีวันได้มาถือกำเนิดในโลก หากเธอไม่ได้เลือกและปรารถนาที่จะมาแสวงหาประสบการณ์บนโลกมนุษย์ ความเชื่อของเธอสร้างโลกและประสบการณ์ชีวิตทั้งหมดตลอดจนสุขภาพร่างกายเนื้อหนังของเธอ หากเธอปรารถนาโลกอันเต็มไปด้วยความรักและความสมบูรณ์พูนสุข เธอก็ต้องรู้จักใช้ความเชื่อของเธอไปในทิศทางที่คล่องจองกับความปรารถนา ไม่ใช่ใช้ความเชื่อไปในทิศทางของความกลัวหรือความหวาดหวั่น โลกคือภพภูมิที่เธอเลือกมาถือกำเนิด เธอสร้างโลกและสรรพสิ่งทั้งหลายในโลกของเธอ ด้วยอารมณ์-จินตนาการและความรู้สึกนึกคิดความเชื่อของตนเอง ทางเลือกทั้งหมดจึงเป็นของเธอ

ขอบคุณครับ อาจารย์อนาลัยตอบแบบไม่มีเงื่อนไขเลยครับ ที่บอกว่า “ทางเลือกทั้งหมดจึงเป็นของเธอ” ทุกอย่างอยู่ที่มนุษย์ว่าได้สร้างสัมพันธภาพอันสอดคล้องกับคลื่นพลังงานอันสูงสุดของสากลจักรวาลที่เรียกว่า “ความรัก” เพียงใด.. จักรวาลย่อมขยายตัวออกไป มนุษย์ก็เป็นส่วนขยายของจิตวิญญาณ.. จึงเกิดกระบวนการแห่งการสร้างสรรค์ ดำรงอยู่ เปลี่ยนแปลง และสร้างใหม่ตลอดเวลา ความเปลี่ยนแปลง [ความเชื่อ] ย่อมเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ โลกทางกายภาพในอนาคตจึงเป็นเรื่องเหตุการณ์ตามธรรมชาติ จิตวิญญาณก็ดำเนินต่อไปในวงจรของชาติภพจนกว่าการเรียนรู้ของเราจะเพียงพอแล้ว:-

ในหนังสือ “ประวัติศาสตร์ของจิตวิญญาณ” อาจารย์อนาลัยได้กล่าวว่า หากมนุษย์กำลังคิดว่าตนเองก้าวหน้า แต่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว เป็นการแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าแบบตื้นๆ หากความก้าวหน้านั้นไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับตนเองและโลกตามธรรมชาติ เธอทั้งหลายจะลงเอยด้วยเหตุการณ์อันได้แก่ **อุบัติเหตุที่เกี่ยวกับ “นิวเคลียร์”**

คุณ Pranee Hansukjariya : เรียนอาจารย์ที่เคารพ

วันนี้ตื่นเต้นมาก เพราะไป search เจอเรื่องราวของท่านอาจารย์โนวา อนาลัย ที่พลังจิตต่อทคอม เพราะตั้งแต่ซื้อหนังสือเล่มแรกเรื่องธรรมชาติแห่งชาติภพ เป็นหนังสือที่ต้องกลับมาอ่านซ้ำแล้วซ้ำเล่าหลายสิบเที่ยว บางทีก็ซื้อให้คนอื่นอ่าน การอ่านก็ใช้ปากกาไฮไลท์ข้อความที่สนใจเติมไปหมด จนประหลาดใจตัวเอง เพราะแม้จะเป็นคนรักการอ่านเป็นชีวิตจิตใจ แต่ก็มีน้อยเล่มมากที่จะอ่านเรื่องเดียวซ้ำแล้วซ้ำเล่าอย่างไม่รู้จักเบื่อ จากนั้นก็เฝ้าติดตามอย่างจดจ่อของเล่มต่อไปตามที่บอสุดท้ายทิ้งบอกไว้ เฝ้ารอแล้วรอเล่าหลายปี จนคิดว่าคงจะหมดหวังแล้ว จนกระทั่งเมื่อไม่กี่เดือนก่อนไปพบสะดุดตาที่ร้านซีเอ็ด ดิฉันรู้สึกดีใจสุดๆ ซื้อมาทุกเล่ม ทุกวันนี้ก็ยังอ่านโดยมีความรู้สึกว่าจะอ่านไม่จบตลอดเวลา บางครั้งไม่ทราบว่าจะอ่านหรือเปล่านั้น มีความตั้งใจก่อนอ่าน แต่เปิดไปได้ไม่กี่หน้าก็ง่วงจัดเหมือนรับพลังบางอย่างเข้าไปจนต้องปิดหนังสือหลับก่อน แต่ก็ยอมรับว่าบางตอนอ่านเข้าใจยาก แต่จะใช้เวลาพยายามอ่าน เพราะสนใจเนื้อหาดีมาก ถ้าอาจารย์จะมีคำแนะนำอะไร ก็ขอน้อมรับนะคะ

Nova Analai : จากผู้อ่านที่ถูกหนังสือเลือก-อิกราย

ขอต้อนรับคุณปราวณีค่ะ ดีใจมากๆ ที่ได้พบกับผู้อ่านที่ “ถูกหนังสือเลือก” อีกท่านหนึ่งแล้ว ท่านอาจารย์อนาลัยได้กล่าวไว้ว่า จิตวิญญาณของเราใฝ่รู้และฉลาดล้ำลึก ดังนั้นเมื่อจิตวิญญาณพบความรู้ ก็จะทำให้เรารู้ได้ว่าสิ่งที่เราอ่านหรือรู้เห็น—เป็นเพียงนวนิยายหรือความเป็นจริง

เมื่อคุณปราวณีอ่านหนังสือของท่านอาจารย์อนาลัยแล้วรู้สึกเสมือนว่าได้รับพลังและรู้สึกง่วงเป็นอาการที่เกิดกับท่านผู้อ่านหลายท่านที่โทรฯ เข้าไปแจ้งให้ประชาสัมพันธ์ที่โรงพิมพ์ทราบ เพราะตอนนั้นพี่ (นักเขียน) ยังไม่มี website และไม่มี Blog ให้ผู้อ่านมาร่วมแสดงความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน และก็เป็นอาการเดียวกันกับที่เกิดขึ้นกับพี่นักเขียนเสมอๆ ระหว่างที่ทำหน้าที่ล่ามและเลขา-พิมพ์และถอดความจากข้อมูลความรู้ที่จดบันทึกไว้มากมายจากความฝัน

หนังสือชุดนี้จะรู้สึกเสมือนว่าอ่านยากหากอ่านตามปกติด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า แต่ถ้าจิตวิญญาณของเราใฝ่รู้และปรารถนาที่จะเปลี่ยนความเชื่อเป็นความรู้ เราก็จะพยายามอ่านอย่างที่คุณปราวณีกำลังทำอยู่อย่างพากเพียร เพราะจิตวิญญาณเรารู้ถึงคุณค่าของความรู้ที่เรากำลังสัมผัสอยู่ และปรารถนาที่จะรับถ่ายทอดให้เต็มเต็ม

พื่อนักเขียนขอแนะนำวิธีการอ่านหนังสือชุดนี้ให้ได้ผลนะคะ ให้นั่งลงสงบสติอารมณ์ก่อนจนรู้สึกว่าเป็นสมาธิดีขึ้นแล้วจึงค่อยอ่าน อ่านซ้ำๆ อย่าอ่านผ่านๆ แล้วคิดว่าไม่รู้เรื่องค่อยกลับมาอ่านใหม่ที่หลัง เมื่ออ่านซ้ำอย่างเป็นสมาธิ จะเกิดการติดต่อสื่อสารกับจิตวิญญาณซึ่งเป็นองค์ความรู้ในระดับจิตใต้สำนึก แม้วางหนังสือลงแล้วอาจคิดว่ายังไม่เข้าใจดี หรือรู้สึกเข้าใจอย่างคลุมเครือ แต่อย่างน้อยที่ได้ เราจะรู้สึกว่ามีการสัมผัสกับความสุขเกิดขึ้น ความรู้เหล่านี้อาจไปผุดขึ้นภายหลัง เมื่อเราเผชิญกับสถานการณ์บางอย่างในชีวิตประจำวัน หรือเมื่อเราไปเผชิญกับเหตุการณ์บางอย่างในความฝัน เราก็จะตระหนักได้ว่า ความรู้ความเข้าใจในประสบการณ์ดังกล่าวได้มาจาก การศึกษาจากหนังสือ แม้เราอาจจะปราศจากคำพูดก็ตาม

เคล็ดลับอีกอย่างหนึ่งคือ ให้อ่านหนังสือไว้ข้างหัวเตียง และก่อนนอนให้ตั้งจิตปรารถนาว่าจะขอรับถ่ายทอดข้อมูลความรู้ในหนังสือจากครูบาอาจารย์โดยตรง ตื่นขึ้นวันต่อมา อ่านหนังสือต่อ จะประหลาดใจว่า นอกจากจะอ่านเข้าใจง่ายขึ้นแล้ว บางตอนยังรู้สึกเหมือนว่าได้เคยอ่านมาแล้ว ทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นมาก

ธรรมชาติของคนเรา เมื่อเราเรียนรู้บางสิ่งบางอย่าง แต่พูดไม่ออก บอกไม่ถูก เรามักคิดและเชื่อว่าเรายังไม่รู้ ไม่เข้าใจ แต่ตามธรรมชาติความเป็นจริงแล้ว ความรู้ที่แท้จริงสถิตย์อยู่ในจิตวิญญาณ และบางความรู้ที่เราถือว่าเป็นคำพูดไม่ได้ - ก็มีอยู่ในส่วนลึก อย่างไรก็ตามหากเราได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับผู้ที่ศึกษาและใฝ่รู้ร่วมกันกับเรา เราจะพบว่านอกจากการแลกเปลี่ยนสนทนาเหล่านี้จะทำให้เราสดชื่นเสมือนได้ร่วมญาติมิตรทางจิตวิญญาณแล้ว ยังทำให้ความรู้ที่เคยคลุมเครือ กลายเป็นสิ่งที่คมชัดและกล่าวออกมาเป็นคำพูดได้อย่างมั่นใจ เพราะจิตวิญญาณประสานกันเป็นระบบเครือข่ายเพื่อพัฒนาก้าวหน้าและช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่มีจิตวิญญาณใดๆ เรียนรู้อย่างโดดเดี่ยว ร่างเดียว ตัวตนเดียว เราต่างก็เป็นญาติมิตรทางจิตวิญญาณที่มาเรียนรู้และพัฒนาาร่วมกันคะ

ท่านอาจารย์อนาลักษณ์ได้กล่าวไว้ในความฝันว่า เมื่อหนังสือชุดนี้สำเร็จลง พี่-ผู้ซึ่งทำหน้าที่ล่ามและเลขาท่านอาจารย์ จะได้รับความรู้มากมายมหาศาลต่อไปอีก - จากท่านผู้อ่าน พี่นักเขียนเองก็รอคอยวันนี้อย่างยาวนาน และถือว่าเป็นบุญอย่างมหาศาลที่น้องๆ และญาติมิตรทางจิตวิญญาณของกลุ่มพลังจิตได้เปิดโอกาสให้พี่ได้ขีดเกล้าความรู้อันคลุมเครือบางส่วนให้พัฒนาขึ้นได้ ด้วยการทำหน้าที่ล่ามและเลขาท่านอาจารย์อนาลักษณ์ต่อไปอีก แม้จะเขียนหนังสือจบไป 10 เล่มแล้วก็ตาม คำถามของน้องและเพื่อนๆ ทำให้ข้อมูลที่ถูกจดไว้มากมายจากความฝันและยังไม่ได้ถอดรหัส ได้ถูกนำมาถอดรหัสรายวัน

จะขอเอาจดหมายของคุณปราณีไป post ที่กระดานสนทนาของกลุ่มพลังจิต และขอเชิญชวนคุณปราณีไปร่วมสนทนากับญาติมิตรทางจิตวิญญาณทั้งหลายอย่างเป็นกันเองได้เสมอคะ

ด้วยความปรารถนาดี

พื่อนักเขียนฯ

คุณ mead : มีอีกเรื่องที่ผมเชื่อว่าหลายๆ ท่านสนใจ คือเรื่อง “การกำเนิดของสรรพสิ่งในจักรวาล” มีเบื้องหลังการก่อกำเนิดอย่างไร? อันถือเป็นเรื่องที่น่ารู้มากที่สุดเรื่องหนึ่งที่เดียวครับ จะได้ว่าจักรวาลคิดรูได้เองหรือไม่? รู้ว่าเราเป็นใคร? มาทำอะไรบนโลกใบนี้? มีหน้าที่อย่างไร? ซึ่งล้วนเป็นคำถามอมตะ ที่ทุกคนเกิดมาล้วนต้องถามตัวเองทุกคน เนื้อหาในหนังสือล้วนมีคำตอบอยู่ แต่ผมคงพิมพ์ไม่ไหวแน่ครับคุณพ่อกับพี่เขียน

ต้องรบกวนเล่าย่อๆ ให้เพื่อนๆ อ่านอีกแล้วครับ +++

Nova Analai : “ประวัติศาสตร์ของจักรวาล”

คุณ Mead ให้พี่นักเขียนรับบทหนักสุดๆ คือ-ให้ “ย่อประวัติศาสตร์ของจักรวาล” เกรงว่าหากย่อมาจะทำให้เสียใจความอย่างใหญ่หลวง นั่งกำหนดจิตอยู่นานท่านอาจารย์ก็ไม่ได้ส่งผ่านข้อมูลมาให้ download เพื่อเพิ่มเติมแต่อย่างใด จึงมั่นใจว่าคำตอบทั้งหมดมีอยู่แล้วในหนังสือ จึงได้คัดลอกบทที่หนึ่งจากหนังสือประวัติศาสตร์ของจิตวิญญาณมาให้ท่านอ่านกัน ตามปกติแล้วหากเป็นหนังสืออ่านเล่น แล้วใครเปิดโปงบทสุดท้ายให้ล่วงหน้า-อาจโป่งกันเพราะทำให้เสียจินตนาการ

แต่ในที่นี้ท่านอาจารย์ตั้งคำถามในบทแรกทิ้งไว้ และท่านก็ให้คำตอบในบทสุดท้าย ท่านอาจารย์อนาลัย ได้กล่าวถึงวิวัฒนาการและความเป็นไปตามเส้นทางแห่งกาลเวลาที่เรารู้จักว่า จิตวิญญาณมีความเป็นมาอย่างไร มาสู่ภาวะที่เป็นร่างกายเนื้อหนังพร้อมด้วยอารมณ์ จินตนาการและความรู้สึกนึกคิด ความเป็นไปได้ และความสามารถทางกายทางจิตอย่างที่เราเป็นอยู่ทุกวันนี้ เราหลงลืมธรรมชาติความเป็นจริง หรือสูญเสียอะไรไปจากภาวะต้นกำเนิด ด้วยเหตุใด

ท่านได้รื้อฟื้นความทรงจำ และธรรมชาติความเป็นไปได้ของจิตวิญญาณให้เราตระหนักว่า แม้ประวัติศาสตร์ของจิตวิญญาณของเราก็จะมีความเป็นมายาวนานกว่าอายุของจักรวาล และเราก็รู้สึกว่า เราได้สูญเสียพลังอำนาจหรือความสามารถมากมายของจิตวิญญาณต้นกำเนิดของเราไป

แต่ตามความเป็นจริงแล้ว เราไม่ได้สูญเสียสิ่งใดไปเลย เราได้รับมรดกทางจิตวิญญาณมากมาย เรายังคงเป็นจิตวิญญาณอยู่อย่างพร้อมมูล เราเพียงแต่ปรับสภาวะไปให้เหมาะสมกับภาวะของโลกทางกายภาพที่เรามาถือกำเนิด โดยเป็นร่างกายเนื้อหนังพร้อมด้วยสติสัมปชัญญะที่รู้เห็นผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า อันเป็นปัจจัยในการรู้เห็นที่เหมาะสมกับภาวะของโลกมนุษย์ที่เราเลือกมาถือกำเนิด

จวบจนปัจจุบันนี้ที่เรานึกคิดหรือเชื่อว่า เราได้ถือกำเนิดเป็นตัวตนมายาวนานชั่วมิลลิชั่วนับ จิตวิญญาณของเราโหยหาสิ่งใด ที่ทำให้เรามีความรู้สึกในส่วนลึกอยู่เสมอๆ ว่า มีบางสิ่งบางอย่างขาดหายไปจากชีวิตของเรา หรือรู้สึกว่า จิตวิญญาณอันเป็นแก่นแท้แห่งตัวตนของเรา มีภาวะที่ถดถอยหรือด้อยลงด้วยเหตุใด ทำไมเราจึงรู้สึกเสมือนคิดถึงบ้านเก่าที่เราจากมา

ท่านอาจารย์ได้อธิบายรายละเอียดมากมายให้เรามองเห็นและตระหนักได้ว่า เรายังคงมีความเป็นจิตวิญญาณที่เสมอเหมือนต้นกำเนิดของเราอย่างพร้อมมูล อะไรคือมรดกทางจิตวิญญาณที่เราได้รับมอบมา เราจะใช้มรดกเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์สุขได้อย่างไร ที่จะทำให้เราจะหลุดพ้นจากความรู้สึกโหยหาหรือเรียกร้องบางสิ่งบางอย่างที่ขาดหายไป

พี่น้องเขียนจึงคิดว่าควรคัดลอกเอาคำตอบจากบทสุดท้ายมาให้ไว้ด้วย เพราะสาระระหว่างบทแรก-กับ-บทสุดท้าย คือหัวใจสำคัญที่เราทุกคนต้องศึกษา ซึ่งจะทำให้เราเป็นอิสระจากความรู้สึกโหยหาหรือขาดแหว่งไป... ไม่ไปงันนะที่บอกตอนจบ... เพราะจินตนาการที่ต้องใช้ในการศึกษาคำตอบเหล่านี้ระหว่างบทที่หนึ่งกับบทสุดท้ายยังมีอีกมากมายเหลือจะคณานับ...

บทที่ 1... บทนำสู่ประวัติศาสตร์ของจิตวิญญาณ

เธอทั้งหลายศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับต้นกำเนิดหรือที่มาของเชื้อสายของเธอได้จากประวัติศาสตร์ซึ่งเกี่ยวพันกับบรรพบุรุษของเธอ ซึ่งครอบคลุมเหตุการณ์ตั้งแต่การถือกำเนิด-การดำเนินชีวิตและการตายของพวกเขา เธอเรียนรู้ประวัติศาสตร์ทางกายภาพของร่างกายเนื้อหนังของบรรพบุรุษ และมรดกทางกายภาพทั้งหลายรวมถึงพันธุกรรมที่ตกทอดมาสู่เธอ มันทำให้เธอรู้ถึงแนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับตนเองไม่มากนักน้อย แต่ก็ไม่มีประวัติศาสตร์ใดๆ บันทึกเกี่ยวกับต้นกำเนิดหรือที่มาของแก่นแท้อันเป็นจิตวิญญาณของเธอ ไม่ว่าเธอจะต้องการรู้เห็นมันเพียงใดก็ตาม ดังนั้นฉันจึงเล็งเห็นความสำคัญที่จะต้องมาถ่ายทอดความรู้เหล่านี้ให้กับเธอ

จิตวิญญาณของเธอผู้อ่านแต่ละคนมีมาก่อนการถือกำเนิดของจักรวาล (ตามกฎเกณฑ์แห่งกาลเวลาของเธอ) แต่จิตวิญญาณเหล่านี้ยังไม่ได้ปรากฏเป็นรูปธรรม สิ่งที่คุณจะประมาธได้ และฉันขออัยว่าเป็นเพียง “การประมาธ” ก็คือ ภาวะของจิตวิญญาณซึ่งยังไม่ได้ปรากฏเป็นรูปธรรมเหล่านี้ที่อยู่ในภาวะของ “ความฝัน”

ในภาวะดังกล่าวซึ่งมีมาก่อนการถือกำเนิดหรือก่อนการเริ่มต้นนั้น จิตวิญญาณเป็นอิสระจากช่องว่าง-ระยะทางและกาลเวลา และมีความมาต้นตัวต่อความเป็นไปได้อันหลากหลาย มันเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดเป็นคำพูดได้ยาก แต่การถ่ายทอดความรู้ดังกล่าวนี้ให้กับเธอเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง จิตวิญญาณของเธอเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสร้างสรรค์อันไร้ขอบเขต เธอไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยวิทยาศาสตร์ว่า โลกถือกำเนิดขึ้นมาเองโดยปริยาย เธอไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยวิทยาศาสตร์เช่นกันว่า พระเจ้าเป็นผู้สร้างโลกและสถิตย์อยู่เหนือโลก ดังนั้นเธอก็จะไม่สามารถพิสูจน์สิ่งที่ฉันจะบอกเธอต่อไปนี้ได้ด้วยวิทยาศาสตร์เช่นกัน แต่ฉันก็หวังที่จะอธิบายและให้เงื่อนไขที่จะแสดงให้เธอรู้ว่า เธอจะมองหาหลักฐานได้จากสิ่งใด

ทั้งนักวิทยาศาสตร์และนักศาสนศาสตร์ต่างก็พยายามค้นหากำเนิดของจักรวาลในส่วนที่เป็นรูปธรรม ความเชื่อที่ว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้างจักรวาล หรือ สภาวะทางรูปธรรมของสสารเกิดจากการระเบิดของพลังงาน หรือ จิตวิญญาณผุดขึ้นจากสสารซึ่งตายแล้วล้วนเป็นสิ่งที่ต้องการคำอธิบาย

ในทางตรงกันข้ามฉันจะกล่าวว่า จิตวิญญาณเป็นปัจจัยก่อเกิดสสารอะตอมและโมเลกุลเป็นสิ่งที่มีความจิตวิญญาณของมันเอง จิตวิญญาณ-พลังงาน-สสารคือหนึ่งเดียวกัน แต่จิตวิญญาณก่อให้เกิดการแปลงสภาวะจากพลังงานเป็นสสาร

จักรวาลปรากฏขึ้นในลักษณะเดียวกัน คือจากความรู้สึกนึกคิดอันเป็นนามธรรมแปลงสภาวะเป็นสสารที่เป็นรูปธรรม แต่ปรากฏขึ้นในระดับที่แตกต่างไป ในขณะนี้-เมื่อจิตวิญญาณเรียนรู้ที่จะแปลงสภาวะจากพลังงานเป็นสสาร ซึ่งมีรูปทรงทางกายภาพ หรือ แปลงสภาวะจากนามธรรมเป็นรูปธรรม กำเนิดของจักรวาลจึงเปรียบได้กับชัยชนะแห่งการแผ่ขยายของจิตวิญญาณ

ก่อนกำเนิดจักรวาล-สรรพสิ่งทั้งหลายประกอบด้วย “ความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์อันเป็นอนันต์” เพียงเสี้ยวหนึ่งของความนึกคิด-ความฝัน-จินตนาการและอารมณ์ ก็สามารถสร้างโลกแห่งความเป็นจริงได้อย่างชัดเจน-เข้มข้น-รุนแรงราวกับการเรียกร่องอิสรภาพ แต่มันหมายถึงอิสรภาพ “จาก” อะไร? อิสรภาพในการ “ทำ” อะไร? อิสรภาพในการ “เป็น” อะไร?

ตอนท้าย-ของบทสุดท้าย - บทที่ 12 เมฆฝัน

จักรวาลปกครองตนเองด้วยกฎเกณฑ์และคุณค่าที่แตกต่างจากกฎเกณฑ์และคุณค่าของมนุษย์ กฎของจักรวาลเป็นกฎเกณฑ์แห่งการเกื้อกูลและความสมบูรณ์พูนสุขภายใน

เธอทั้งหลายอาจต้องใช้เวลา เพื่อให้ความเชื่อเก่าๆของเธอคลายอิทธิพลลง และในที่สุดก็จะล่องล่นเนาเปื่อยไป การล่องล่นเนาเปื่อยของความเชื่อจะก่อให้เกิดพลังและความงดงามอันน่าประทับใจยิ่งในปัจจุบันนี้แนวโน้มธรรมชาติภายในของจิตวิญญาณทั้งหลายในมิติของเธอ ใฝ่ฝันถึงการเปลี่ยนแปลงอันสร้างสรรค์และวิสัยทัศน์ที่คมชัด จิตวิญญาณของเธอทั้งหลายปรารถนาที่จะมีประสบการณ์ด้วยร่างกายเนื้อหนัง-อีกครั้งหนึ่งด้วยร่างกายและจิตอันสง่างาม จิตวิญญาณของเธอปรารถนาที่จะสัมผัสกับการเคลื่อนไหวอันเป็นธรรมชาติและเป็นสิทธิที่แท้จริงของจิตวิญญาณ

ฉันหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะทำให้เธอได้สัมผัสกับความเคลื่อนไหวภายในของความรู้สึกนึกคิดและลมหายใจอันสร้างสรรค์ไม่มากนักน้อย เพื่อที่เธอทั้งหลายจะได้เติมเต็มพลัง-รู้ถึงปัญหาใหม่และความตั้งใจใหม่ด้วยความตื่นตัวและความแข็งแกร่งทางกายและจิตวิญญาณ ไม่ว่าวิทยาศาสตร์จะตัดสินว่าจิตวิญญาณมีความตั้งใจหรือไม่ก็ตาม เธอสถิตย์อยู่ในภาวะอันสง่างามอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งเต็มไปด้วยชีวิตชีวา

ธรรมชาติ คือ ความเหนือธรรมชาติ-อยู่เสมอ อย่างแน่นอนที่สุด

ในบทที่สองฉันได้กล่าวว่า ก่อนกำเนิดจักรวาลสรรพสิ่งทั้งปวงประกอบด้วย “ความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์อันเป็นอนันต์” เพียงเสี้ยวหนึ่งของความนึกคิด-ความฝัน-จินตนาการและอารมณ์ก็สามารถสร้างโลกแห่งความเป็นจริงได้อย่างชัดเจน-เข้มข้น-รุนแรงราวกับการเรียกร่องอิสรภาพ

ฉันได้ตั้งคำถามไว้ว่า-มันหมายถึงอิสรภาพ “จาก” อะไร? อิสรภาพในการ “ทำ” อะไร? อิสรภาพในการ “เป็น” อะไร?

หากเธอเข้าใจในประวัติศาสตร์ของจิตวิญญาณได้ดีพอ เธอจะตระหนักได้ถึงคำตอบว่าสรรพสิ่งทั้งปวงเรียกร่องอิสรภาพจากความปรารถนา อิสรภาพในการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ดังปรารถนา และอิสรภาพในการเป็นทุกสิ่งทุกอย่างได้ดังปรารถนาในโลกแห่งความเป็นจริงทุกโลก

สัญญาของจิตวิญญาณที่เธอและฉันได้ให้ไว้ต่อกันทำให้ฉันจำเป็นต้องกลับมาอีก เพื่อตอบย้ำให้เธอตระหนักได้ว่า เธอคือจิตวิญญาณผู้มีพลังอำนาจเสมอเหมือนสรรพสิ่งทั้งปวง อันเป็นต้นกำเนิดของจักรวาล-โลก-และสรรพสิ่งทั้งหลาย

เธอคือจิตวิญญาณผู้ได้รับมอบมรดกล้ำค่า อันได้แก่ “อิสระแห่งความปรารถนา” ที่จะเป็นได้-ทำได้-มีได้-สมความปรารถนาทุกประการ

นิสระแห่งความปรารถนา

แล้วท่านอาจารย์อนาลัยได้ให้วิธีการไว้เป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่งว่า เราจะเป็นได้-ทำได้-มีได้-สมความปรารถนาทุกประการได้อย่างไร ในหนังสือชื่อ “นิสระแห่งความปรารถนา”

ไปอ่านบทที่หนึ่งกันก่อนได้

<http://www.novaanalai.com/novaanalai/BK5Cover.html>

คุณ Pranee Hansukjariya : เรียนอาจารย์ (ขออนุญาตเรียก) คุณพี่นักเขียน

ขอขอบคุณมากค่ะ ที่อาจารย์ได้ต้อนรับอย่างอบอุ่น โดยเฉพาะคำแนะนำอันทรงคุณค่าสำหรับการอ่านหนังสือชุดของท่านอาจารย์อนาลัย จะนำไปปฏิบัติตาม ถ้าเกิดผลอย่างไรจะนำข้อมูลมาเรียนให้คุณพี่ทราบ และยินดีที่จะแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับท่านผู้อ่านท่านอื่น โดยคิดว่าจะไปเขียนโพสต์ไว้ในกระดานสนทนาของหนังสือเล่มที่อ่าน เมื่อหลายสัปดาห์ก่อนหน้านี มีเพื่อนรักคนหนึ่งซึ่งเป็นคนมีญาณสัมผัสพิเศษ เธอเคยบอกว่าเร็วๆ นี้ ดิฉันจะมีโอกาสรู้จักกับคุณพี่นักเขียน ตอนนั้นยังนึกไม่ออกว่าจะรู้จักกันได้อย่างไร เพราะเคยอ่านเจอว่าคุณพี่ไม่ได้อยู่ในเมืองไทย แม้ดิฉันจะเคยไปอเมริกาหลายครั้ง แต่ประเทศเขาก็ใหญ่โตกว้างขวางมาก แล้วก็ได้รู้จักจริงๆ ในโลกของอินเทอร์เน็ต วันนี้มีเสียงมาย้าบอกดิฉันว่า ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ดิฉันก็เชื่อเช่นนั้น ไม่ใช่ความบังเอิญแน่ ขอยกย่องในความพากเพียรที่คุณพี่ถอดความรู้อันทรงคุณค่าของท่านอาจารย์อนาลัยให้พวกเราซึ่งส่วนใหญ่ล้วนมีความเชื่อความคิดในวงแคบแบบจิตมนุษย์ ให้รู้สึกละเอียดเกินกว่าวิทยาศาสตร์หรือศาสตร์ใดของชาวมมนุษย์จะเอื้อมไปถึง (บางทียังพาไปผิดทางอีก) ดิฉันเองโดยอาชีพเป็นนักวิทยาศาสตร์ทำงานด้านวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ แต่ตัวเองกลับสนใจศึกษาในเรื่องของจิตวิญญาณ เพราะส่วนลึกๆ ยอมรับว่างานวิจัยทั้งหมดเป็นไปทางกายภาพเท่านั้น หาได้ทะลุไปถึงแก่นแท้ของจิตวิญญาณซึ่งเป็นตัวตนแท้ๆ

กราบขอบคุณอีกครั้งนะคะ

ป.ล. แผ่น Audio CD หาซื้อได้ที่ไหนคะ

Nova Analai : แนะนำให้ฟัง Audio Book ด้วยประสาทสัมผัสที่หก

สวัสดีค่ะคุณน้อง (ผู้) ปราณี่

ดีใจอย่างมากเช่นเดียวกันค่ะที่ได้รู้จักกัน แม้จะเป็นในโลกทางจินตภาพของ Internet ก็ตาม คงจะเหนี่ยวนำให้ได้พบหน้ากันสักวันในโลกทางกายภาพ เพราะเราอยู่ในระบบเครือข่ายเดียวกันทั้งทางจิตวิญญาณและทางโลก

ตอนนี้ Audio Book กำลังทำอยู่ค่ะ ประมาณเดือนกันยายน น่าจะเสร็จได้สักชุดหนึ่ง (เล่ม 1) พี่ได้ upload เล่มแรก โนวา อนาลัย ขยายความ ธรรมชาติของชาติภพ ไว้ให้ฟังกันไปพลางๆ ก่อนที่ละบท-สองบท เล่มนี้แตกต่างและขยายความไปจากเล่มเก่าเมื่อสมัยที่พิมพ์ออกมาเป็นเล่มเล็กๆ ที่คุณน้องปราณีได้อ่านไปแล้วเมื่อหลายปีก่อนนั้น เพราะตอนนั้นยังรู้สึกคลุมเครือว่าจะเขียนออกมาเป็น 10 เล่มได้อย่างไร และตอนนั้นสำนักพิมพ์ที่ไหนเขาก็ไม่ยอมรับพิมพ์ให้ทีเดียว 10 เล่ม เพราะคงจะยังไม่ถึงเวลา

ขอแนะนำว่าให้อ่านและฟัง Audio Book ไปพร้อมกันอย่างเพลิดเพลิน แต่ก็จัดจ่นนะคะ เวลาฟังเสียงบรรยาย-จะมีเสียงเพลงเป็น background ตลอด และการที่อัดเสียงแบบนี้ โดยไม่ปิดเสียงเพลง เวลาที่บรรยาย ก็ไม่ใช่เรื่องบังเอิญหรืออัดเสียงไม่ดี หากแต่เป็น technique จำเพาะที่จะช่วยให้ผู้ฟังใช้ประสาทสัมผัสภายใน ขณะที่ฟัง เหมือนการที่เราพยายามฟังเสียงกระซิบหรือเสียงพูดของคนใกล้ตัว-ในสถานที่อีกที่ก็ หากเราต้องการจะได้ยินเขา เราจะต้องจัดจ่นเป็นพิเศษด้วยจิตวิญญาณหรือประสาทสัมผัสที่หกโดยไม่รู้ตัว เพื่อที่จะได้ยินเขามากกว่าได้ยินด้วยหูแต่เพียงอย่างเดียว ขอให้จับอารมณ์แบบนี้ในขณะที่ฟัง แล้วจะได้ผลดีมาก ๆ ค่ะ

ที่จะพยายาม Upload Audio Book อย่างต่อเนื่อง กรุณาเช็คกลับไปที website บ่อยๆ นะคะ จะได้รับฟังชุดใหม่ๆ ต่อไป ขณะนี้มี บทที่ 1 และ 2 อยู่ กำลังจะ upload บทที่ 3-4 ในวันสองวันนี้

นอกจากจะแสดงความคิดเห็นใน Reader's Forum แล้ว ขอเชิญชวนให้เข้าไปเยี่ยมชมอ่าน หรือ สนทนากับกลุ่มพลังจิตด้วยนะคะ เพราะ ณ ที่นั้น พี่นักเขียนจะนำสัมภาษณ์หนังสือ เป็นลำดับไป เพื่อช่วยให้น้องๆ และญาติมิตรได้ทำความเข้าใจและถามคำถามต่างๆ กับท่านอาจารย์อนุาลัยโดยตรง โดยพี่นักเขียน จะทำหน้าที่ล่ามและเลขา (พิมพ์แบบไฟล์เป็นแล้วค่ะ) เพื่อให้ท่านอาจารย์ตอบคำถามผ่านมาถึงน้องๆ ทุกคำถามที่อยู่นอกเหนือหนังสือ หรือ ขยายความจากหนังสือ

พวกเราทุกคนที่ web palungjit ยินดีต้อนรับความคิดเห็นของนักวิทยาศาสตร์มากๆ รวมทั้ง พี่นักเขียนด้วย เพราะนักวิทยาศาสตร์สาขาจิตวิญญาณหายากที่สุดในโลก แต่วันนี้ก็ดีใจมากที่ได้พบแล้ว-หนึ่งคน หรือจะมีแปลงกายมารวมอยู่ในนี้อีกหลายคนก็ไม่ทราบค่ะ

ด้วยความปรารถนาดีค่ะ

พี่นักเขียน

เรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของจิตวิญญานในร่างกายเนื้อหนัง?

พี่น้องเขียนได้รับจดหมายจากผู้อ่านที่พรังพรูเข้ามาทุกวัน วันละหลายสิบฉบับ หลายๆ คนบอกว่าหนังสืออ่านยาก และอ่านเป็นสิบหนแล้วก็มี แม้ว่ายิ่งอ่านก็ยิ่งเข้าใจ แต่ก็ดูเหมือนจะอ่านไม่มีวันจบ หลายๆ คนบอกว่าอยากอ่านให้จบทั้งสิบเล่ม แต่อ่านเล่มแรกก็ไม่ยอมจบสักทีจะทำไงดี?

ในฐานะนักการศึกษาทางโลก-สาขา-เทคโนโลยีทางการศึกษา (Educational Technology) โดยอาชีพ พี่น้องเขียนได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ของคนเราด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า ซึ่งทฤษฎีจิตวิทยาทางการศึกษากล่าวว่า คนเรามีทักษะในการเรียนรู้แตกต่างกันมาก บางคนมีทักษะในการมองเห็น จึงเรียนรู้ได้ดีด้วยการเห็นภาพ เห็นปรากฏการณ์หรือเห็นตัวหนังสือ บางคนเรียนรู้ได้ดีด้วยการฟัง บางคนก็ต้องเรียนด้วยการจับต้อง-สัมผัส หรือลงมือทำ

แต่ละคนมีทุกทักษะอยู่ในตัว แต่เราจะนำทักษะการเรียนรู้จำเพาะใดๆ มาใช้เพื่อเรียนรู้สาระที่เราเผชิญแตกต่างกัน บางคนถนัดใช้ทักษะในการฟังเมื่อเผชิญกับสาระเกี่ยวกับธรรมชาติเพราะทำให้เขาเกิดจินตนาการได้กว้างไกลกว่าการอ่าน และคนๆ เดียวกันนี้อาจถนัดใช้ทักษะในการอ่านเมื่อเผชิญกับสาระเกี่ยวกับการใช้เหตุผลทางการคำนวณ เพราะทำให้มองเห็นลำดับต่างๆ ทางกายภาพได้ชัดเจนกว่า เช่น คิดเลขบนกระดาษได้ถนัดกว่าคิดในใจ เป็นต้น

สรุปได้ว่า คนเราจึงจำเป็นต้องอาศัยสื่อหลายรูปแบบในการเรียนรู้สาระอันหลากหลาย ทำให้โลกของวงการศึกษาคิดค้นการผลิตสื่อหลายรูปแบบ (Multimedia) ออกมาใช้เป็นที่แพร่หลายอย่างที่เรพบเห็นใน Internet กันอยู่ทุกวันนี้ โดยมีทั้งตัวหนังสือ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวิดีโอ

นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีของ Dr. Howard Gardner, professor of education at Harvard University ซึ่งกล่าวว่า คนเรามีความฉลาดซับซ้อนหลายอย่าง ซึ่งโดดเด่นไม่เท่ากัน ซึ่งหากเราค้นพบความฉลาดอันหลากหลายเหล่านี้ และสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการเรียนรู้สิ่งต่างๆ เราจะสามารถเต็มเต็มความเป็นไปได้อันสูงสุดของเราได้ ความฉลาดที่ว่าเหล่านี้ได้แก่ :

1. Linguistic intelligence (“word smart”) ฉลาดในการใช้คำพูด คือใช้ภาษาพูดได้ดี แม้จะพูดไม่เก่งก็อาจเขียนเก่ง หรือก็ฟังคำพูดได้ดี และสามารถตีความหมายได้ลึกซึ้ง

2. Logical-mathematical intelligence (“number/reasoning smart”) ฉลาดในการใช้ความคิดแบบเป็นเหตุเป็นผล รวมถึงการคำนวณทางคณิตศาสตร์

3. Spatial intelligence (“picture smart”) ฉลาดในการรู้เห็นภาพ หรือพื้นที่ เช่นนึกคิดและจดจำเป็นภาพสามมิติได้ เหมือนพวกที่มีอาชีพสถาปนิก มัณฑนากร ภูมิมาตร คิด-จินตนาการเห็นพื้นที่ของห้อง วัตถุ หรือช่องว่างได้ดี จดจำได้ดี คนที่มีความฉลาดแบบนี้ตามธรรมชาติ จะจดจำทางได้ใช้เวลาไปไหนๆ จะจำทางเก่ง รู้เหนือ รู้ใต้ ไม่หลงง่ายๆ ถ้าไปในสถานที่ที่กว้างใหญ่ ซับซ้อน เดินเข้าไปก็มักจดจำลู่ทางและจดจำรายละเอียดในสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้มาก

4. Bodily-Kinesthetic intelligence (“body smart”) ฉลาดในการใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น นักกีฬาที่ใช้กล้ามเนื้อและส่วนต่างๆ ของร่างกายได้อย่างเหนือชั้น หรือมีประสิทธิภาพ นักเต้นรำ นักบัลเล่ย์ ภายนอกที่ ต้องใช้ความฉับไว ความละเอียดอ่อน ใช้ความแข็งแรงหรือความอ่อนไหวของส่วนต่างๆ ของร่างกายได้เป็นพิเศษ แม้แต่คนที่ทำอาหารแล้วหันได้อย่างรวดเร็วไฟแลบโดยไม่โดนมีดบาด (หรือคนที่พิมพ์เก่งๆ ก็นับด้วยเช่นกัน—พวกเราจะได้ติดกลุ่มนี้)

5. Musical intelligence (“music smart”) ฉลาดทางด้านดนตรี หรือมีพรสวรรค์ในการเล่นดนตรี ฟังดนตรี บางคนเล่นดนตรีไม่เก่ง หรือเล่นไม่เป็น แต่ฟังเก่ง คือหูสามารถแยกแยะเสียงเครื่องดนตรีได้ดี หรือจับจังหวะได้เก่ง หรือร้องเพลงเก่ง (กลุ่มพลังจิตเข้าข่ายแน่—แต่พวกโจรสลัดไม่นับ) ผู้ที่เต้นรำเก่งก็ต้องฉลาดดนตรีไปด้วยพร้อมกัน

6. Interpersonal intelligence (“people smart”) ฉลาดในการเสวนา เข้าคนได้ง่าย สร้างสัมพันธภาพเก่ง เช่นบุคคลที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เชื่อมโยงบุคคลอื่นๆ ให้เข้ามารวมกลุ่มกันได้

7. Intrapersonal intelligence (“self smart”) ฉลาดในการแสดงออกในความเป็นตัวของตัวเอง คนประเภทนี้ไม่ว่าจะมีความสามารถพิเศษหรือไม่ก็ตามที่โดดเด่นจากผู้อื่น แต่เขาก็มีความสุขและพอใจในความเป็นตัวของตัวเอง และแสดงออกได้อย่างมั่นใจในตนเอง คนพวกนี้บางทีก็ทำได้แม้แต่นำจุดด้อยของตนเองกลายเป็นจุดเด่น เช่น พวกตลกที่นำชีวิตรินทของตนเองมาแสดงออกในมุขขบขัน จนดังระเบิด (Charlie Chaplin เป็นหนึ่งในตลกระดับโลกที่เป็นเช่นที่ว่านี้)

8. Naturalist intelligence (“nature smart”) ฉลาดเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นธรรมชาติ ความฉลาดข้อนี้ได้แก่คนประเภทที่รู้เกี่ยวกับธรรมชาติได้โดยไม่ต้องมีใครบอกหรือศึกษาทางโลก จับประเด็นอะไรในธรรมชาติได้ก็เข้าใจได้ง่ายๆ เช่น มองเห็นพฤติกรรมของคน ลัศร์ พืช ก็เข้าใจในธรรมชาติความเป็นไปได้โดยง่าย

คนเราทุกคนมีความฉลาดทั้งหมดนี้ซ่อนเร้นอยู่ในตัวทุกข้อ แต่เราสามารถนำความฉลาดเหล่านี้ออกมาใช้ได้ไม่เท่ากัน บางคนใช้อยู่เพียงอย่างสองอย่าง บางคนใช้ได้หลายอย่าง แต่ทุกอย่างก็เป็นสิ่งที่ฝึกฝนได้ เมื่อพิจารณาจากทฤษฎีทางการศึกษาเหล่านี้ พวกเราคงพอมองเห็นได้ว่า ความฉลาดทั้งหลายที่ประกอบกันขึ้นเป็นบุคลิกภาพตัวตนของเราอย่างแท้จริง ล้วนมีภาวะเป็น “ความรู้” ในด้านต่างๆ ทั้งสิ้น ซึ่งตรงกับที่ท่านอาจารย์อนาลัยกล่าวไว้ว่า แก่นแท้ของพวกเราทั้งหลายคือจิตวิญญาณ และ จิตวิญญาณคือข้อมูล—ความรู้—และความทรงจำข้ามชาติภาพ

พื่อนักเขียนคิดถึงคำอธิบายของท่านอาจารย์อนาลัยเกี่ยวกับธรรมชาติของการมาถือกำเนิดเป็นบุคคลตัวตนที่ท่านกล่าวว่า การมาถือกำเนิดเป็นบุคคลตัวตน ในแต่ละชาติภาพ มาจากฐานข้อมูล 3 แหล่งด้วยกันคือ:

1. จิตวิญญาณต่างร่างแต่ร่วมมิติ ในอดีตและอนาคตชาติ
2. จิตวิญญาณต่างร่าง—แต่ร่วมวัตถุประสงค์ ในปัจจุบันชาติ
3. จิตวิญญาณ (เสมือน) ร่วมร่างแต่ต่างมิติ ในอดีต—ปัจจุบัน—อนาคตชาติ

เมื่อพิจารณาจากทฤษฎีทางการศึกษาเกี่ยวกับความฉลาดและวิธีการเรียนรู้ของเรา นำคิดว่า—ความฉลาดและความสามารถมากมายเป็นสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในหลายชาติภาพ ที่เราน่าจะนำมาสู่ปัจจุบันชาติได้ หากเราเข้าใจในธรรมชาติของช่องว่าง—ระยะทางและกาลเวลาได้เสียก่อนว่า อดีต—ปัจจุบัน—อนาคต มีอยู่พร้อมกันหมดเป็นปัจจุบัน เราจะตระหนักได้ว่าไม่มีความรู้หรือความฉลาดในตัวตนชาติภาพใดๆ ของเราที่เก๋งานเป็นสนิมหรือใหม่จนยังเป็นงุ่นงายอยู่เลย จนเราไม่สามารถจะนำมาใช้ในปัจจุบันนี้ได้

เมื่อวกกลับมาสู่คำถามข้างต้นที่ว่า เราจะเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของจิตวิญญานกันได้อย่างไรในขณะที่เรายังเป็นร่างกายเนื้อหนัง?

พ่อกเขียนเชื่อว่า เมื่อเราเป็นจิตวิญญานที่ยังเป็นร่างกายเนื้อหนังอยู่ เราก็ไม่พ้นที่จะต้องเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าเป็นส่วนมาก ในขณะที่เดียวกันเราก็ต้องฝึกฝนที่จะเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสที่หกเพิ่มเติมขึ้นมา

หนังสือชุดนี้จึงมี Audio Book เกิดขึ้นมาคู่กันกับหนังสือ เพื่อนำเสนอข้อมูลความรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย และช่วยให้ผู้ที่มึทักษะต่างๆ รับข้อมูลได้สะดวกขึ้น ต่อไปหากได้รับการฝึกกำลัง ความฉลาด ความสามารถและทักษะจากน้องๆ และญาติมิตรทางจิตวิญญานทั้งหลายที่เห็นคุณค่าของข้อมูลความรู้ชุดนี้ พี่นักเขียนก็หวังว่าเราจะได้เห็นข้อมูลความรู้ชุดนี้ออกมาเป็น Multimedia ต่อไปในอนาคตอันใกล้

ใครที่ยังไม่รู้จักท่านอาจารย์อนาลัย ขอบอกว่า เสียงของท่านที่พ่อกเขียนได้ยินเสมอๆ จากภายในทั้งยามตื่น-ยามฝัน เป็นเสียงผู้ชาย

แต่พ่อกเขียนเป็นผู้หญิง เมื่อเขียนหนังสือจบ ได้ฝันว่าเข้าเฝ้าท่านอาจารย์อย่างเบิกบาน (นึกว่าจะได้ vacation) แต่ท่านกลับส่งมอบไฟให้สำหรับหนึ่ง แต่กลับมีรูปลักษณะเหมือน CD ให้มากมายหลายสิบหลายร้อยแผ่น และบอกว่าเป็นงานชิ้นต่อไปเรียกว่า “อนาลัย โซโล” จากนั้นก็ไปฝันว่าได้ออกไปในห้วงอวกาศไปเก็บดาวที่เป็นเสียง B Flat มา เล่าเรื่องไว้ใน <http://www.novaanalai.com/novaanalai/Music.html> ตื่นขึ้นมาก็แต่งเพลงไปหลายยก แต่ก็ยังไม่รู้ว่าเอาไปทำอะไร เพราะฝันเห็น CD มากกว่าเพียงแค่เพลงแผ่นเดียว จนในที่สุดมีผู้อ่านบอกผ่านโรงพิมพ์มาว่าอยากได้ CD เพราะตามองไม่เห็น

มีผู้อ่านรับอ่านและบรรยายเสียงท่านอาจารย์อนาลัยให้ ซึ่งพ่อกเขียนก็คิดว่า ขอให้เป็นเสียงผู้ชายมีอายุหน่อย ใจดี เสียงทุ้มๆ นุ่มๆ ชัดถ้อยชัดคำก็น่าจะใกล้เคียง แต่แล้วท่านที่อาสามาก็ไม่มีเวลาพอ เพราะการอัดเสียงหนังสือ 10 เล่ม 3,125 หน้า หมายถึงว่า จะต้องผลิต CD ประมาณ 80-100 แผ่น และใช้เวลา 10-12 เดือน ผู้เขียนก็เกรงใจท่านผู้อสาเป็นกำลัง

แต่พ่อกเขียนไม่ทราบว่าจะหาใครที่จะมา commit ได้นานขนาดนั้น จึงได้ทดลองอัดเสียงขึ้นเองโดยใช้คนใกล้ตัวที่เป็นผู้ชายมาทดลองพูด-อัดเสียง และคิดว่าอาจใช้ Software-GarageBand ช่วยในการปรับเสียงให้ใกล้เคียงกับเสียงท่านอาจารย์อนาลัยที่ตนเองได้ยินอยู่ภายในเสมอๆ ทั้งยามตื่นยามฝันได้บ้างไม่มากก็น้อย

แต่ปรากฏว่าอัดเสียงคุณผู้ชายหลายท่าน ปรับเท่าไร ก็กลายเป็นเสียงหุ่นยนต์กันไปหมด และก็หาใครที่มีเสียงใกล้เคียงไม่ได้ อยู่ๆ ก็ถูกยุเล่นๆ ว่าให้พ่อกเขียนลองอัดเสียงแล้วปรับดูบ้างสิว่าจะเป็นอย่างไร ซึ่งทุกคนรวมทั้งพ่อกเขียนเองก็คาดหวังว่าจะได้หัวเราะกันกลิ้ง แต่ผลออกออกมาทำให้หลายๆ คนที่อยู่ที่นี่ระหว่างอัดเสียงเป็นงง....และไม่มีใครหัวเราะเลยสักแอะ...

ก็ฝากให้ไปลองฟังกันที่ <http://www.novaanalai.com/novaanalai...t/Podcast.html>

และพ่อกเขียนเองก็ต้องยอมรับว่าเป็นเสียงที่เหมือนกับเสียงภายในที่ได้ยินอย่างที่สุด...

ใครที่อ่านหนังสือเข้าใจยาก ลองไปฟัง Audio Book ดูก่อน ขอแนะนำว่าให้อ่านและฟัง Audio Book ไปพร้อมกันอย่างเพลิดเพลิน แต่ก็จดจ่อ นะคะ เวลาฟังเสียงบรรยาย-จะมีเสียงเพลงเป็น background ตลอด และการที่อัดเสียงแบบนี้ โดยไม่ปิดเสียงเพลงเวลาที่บรรยาย ก็ไม่ใช่เรื่องบังเอิญหรืออัดเสียงไม่ดี หากแต่เป็น technique จำเพาะที่จะช่วยให้ผู้ฟังใช้ประสาทสัมผัสภายในหรือประสาทสัมผัสที่หกไปด้วยขณะที่ฟัง เหมือนการที่เราพยายามฟังเสียงกระซิบหรือเสียงพูดของคนใกล้ตัว-ในสถานที่อีกที่ก็ หากเราต้องการจะได้ยินเขา เราจะต้องจดจ่อเป็นพิเศษด้วยจิตวิญญาณหรือประสาทสัมผัสที่หกโดยไม่รู้ตัว เพื่อที่จะได้ยินเขามากกว่าได้ยินด้วยหูแต่เพียงอย่างเดียว ขอให้จับอารมณ์แบบนี้ในขณะที่ฟัง ได้ผลอย่างไร บอกกล่าวกันบ้างจะได้ปรับปรุงแก้ไข

ช่วงต่อไป จะกลับมาส่งสาส์นว่า เราจะมีโปรแกรมสนุกๆ อะไรกันอีก บอกไปให้ว่า พี่นักเขียนเตรียมไว้ให้สองอย่าง (ตามรับสั่งมาจากภายใน) ส่วนหนึ่งเกี่ยวกับการสนทนาต่อในเบื้องลึก ภาคบรรยายเกี่ยวกับหนังสือแต่ละเล่ม อีกส่วนหนึ่งเป็นภาคปฏิบัติ อย่าเพิ่งซีเรียจอ่านกันเสียก่อนก็แล้วกัน หากพี่นักเขียน เขียนยาวก็ต้องโทษคุณ Mead เพราะชวนใครไม่ชวน มาชวนนักเขียน ก็อ่านกันงอกอย่างจี้แหละ

ทานขนมเค้กที่สัญญาว่าจะเอามาฝากไปพลางก่อนนะคะ เดี่ยวภาคปฏิบัติจะมา-ให้ได้สัมผัสจิตวิญญาณกันถ้วนหน้า

Nova Analai : พระอรหันต์ นักบุญ Saint

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ Nu_Bombam

ขอบคุณพี่นักเขียนมากนะครับ ได้ความรู้มากมาย ว่าจะต้องรีบซื้อหนังสือมาอ่านซะแล้ว ที่นี้ขอลามเพื่อความมั่นใจครับ ว่าผมเข้าใจถูกมั๊ย

กรณีพระอรหันต์ที่นิพพาน (อนุภาทิเสสนิพพาน) เรียกได้ว่า ท่านเหล่านั้นคืนสู่ หรือเป็นหนึ่งเดียวกับพลังงานต้นกำเนิดหรือจักรวาล เป็นสภาวะที่บริสุทธิ์ ใช่หรือไม่ครับ?

รบกวนด้วยนะครับ

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณโบ๊ต

ผมซื้อมาแล้วครับสองเล่ม “ธรรมชาติของชาติภพ” และ “โลกแห่งความเป็นจริงต่างมิติ ภาคต้น” ผมซื้อที่ บีทูเอส บิ๊กซีวงศ์สว่าง หน้าปกทั้งหมดเป็นรอยเหมือนกัน คนขายก็งั้น เลยต้องซื้อมาแต่ก็ไม่ได้สนใจอะไรมาก เพราะต้องการซื้อมาอ่าน ท่านอื่นๆ หนังสือเป็นรอยไหมครับ

ผมอ่านทีเดียวสองเล่มเลยอะ สลับไปสลับมา ไม่รู้ดีหรือเปล่าว

แล้วผมอยากฝากท่านเลขาลมเกี่ยวกับ พระพุทธเจ้าว่ามีความคิดเห็นอย่างไรด้วยครับ เพราะผมสงสัยมากๆ ยิ่งอ่านยิ่งสงสัย แล้วมันทำให้ผมไปคิดได้ว่า ท่านอาจารย์ก็บอกไว้แล้วว่า ผมยึดติดกับความเชื่อของผมอยู่ (ศาสนาพุทธ)

“เส้นทางใหม่แห่งการเป็นอิสระจากความปรารถนา” เป็นคำนิยามแห่งหนังสือชุดนี้

ผมคิดว่ามันคล้ายกับศาสนาพุทธดีครับคือ หนทางแห่งการดับทุกข์ ตัดกิเลสต่างๆ ผมเข้าใจผิดไหมครับ

กรณีพระอรหันต์ – คุณ Nu_Bombam ถามว่า ท่านเหล่านั้นคืนสู่ หรือเป็นหนึ่งเดียวกับพลังงานต้นกำเนิดหรือจักรวาล เป็นสภาวะที่บริสุทธิ์ ใช่หรือไม่

ส่วนคุณโบ๊ต ก็ขอความเห็นจากพี่นักเขียน

พี่นักเขียนจะขอให้ความเห็นส่วนตัว ตามความเชื่อ ความเข้าใจส่วนตัวนะคะ ซึ่งอาจจะยังไม่ใช่ความรู้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะยังต้องเรียนรู้อีกมากจากทุกๆ คนที่มาช่วยกันซักถามขยายปัญหาและปัญญาไปพร้อมๆ กันในที่นี้

เมื่อท่านอาจารย์นาลัยกล่าวว่า การพัฒนาสู่ความเป็นเลิศที่ถึงที่สุดของที่สุด จนหยุดนิ่งนั้น-ไม่มี แต่มีการพัฒนาไปถึงภาวะที่เปรียบเสมือนน้ำที่ถูกกรองผ่านชั้นหินจนบริสุทธิ์ก็กลายเป็นน้ำบาดาล แล้วไหลกลับมาจนเจอน้ำส่วนอื่นๆ ที่ยังไม่บริสุทธิ์ พี่เข้าใจว่าคำอธิบายของคุณ Nu_Bombam ถูกต้อง แต่ก็ยังเป็นวงจรที่ไม่ใช่มาถึงจุดจบ พี่คิดว่าพลังงานขององค์พระอรหันต์ หรือจิตวิญญาณของท่าน กลับคืนสู่ภาวะต้นกำเนิด รวมกันเป็นหนึ่งเดียวปราศจากความเป็นบุคคลตัวตนอันเป็นเอกเทศหรืออัตตา และรวมกันเป็นองค์ความรู้อันเป็นสากลโลก ซึ่งพวกเรา

และสิ่งมีชีวิตหลากหลายชาติภาพหลากหลายมิติ สามารถรับถ่ายทอดความรู้ พลังงาน หรือจิตวิญญาณอันบริสุทธิ์เหล่านี้มาได้เสมอ เพื่อช่วยให้เราได้เปลี่ยนความเชื่อ ซึ่งเป็นเสมือนน้ำที่ไม่บริสุทธิ์ ให้กลายเป็นความรู้บางส่วน หรือกลายเป็นน้ำที่มีคุณภาพดีขึ้น

แม้ว่าคำนิยามเกี่ยวกับพระอรหันต์จะเป็นคำนิยามทางพุทธศาสนา และศาสนาอื่นๆ ก็มีคำนิยามว่านักบุญ หรือ Saint ฯลฯ พี่นักเขียนคิดว่า ความคิดทางศาสนาต่างศาสนาที่คลั่งจองกัน น่าจะเรียกได้ว่าเป็นความจริงที่ใช้อุปมาอุปมัย หรือ ถ้อยคำที่ต่างกัน ซึ่งคำนิยามและถ้อยคำล้วนเป็นเพียงสัญลักษณ์ แต่หัวใจของสาระนั้นเป็นข้อมูลที่แท้จริง ท่านอาจารย์อานาลัยกล่าวไว้ว่า

ศาสนาล้วนเกิดขึ้นภายหลังการค้นพบธรรมชาติแห่งความเป็นจริงส่วนบุคคล แต่แล้วศาสนาก็พาคนจำนวนมากหลงทางด้วยกฎเกณฑ์และความเชื่อส่วนบุคคลหรือส่วนกลุ่มชนที่มนุษย์ผู้บริหารศาสนาตั้งขึ้น ศาสนาซึ่งบริหารตามความเชื่อของกลุ่มชน จึงไม่อาจเข้าถึงธรรมชาติของความเป็นจริงได้ เธอจะเห็นความเป็นจริงนี้ได้ง่ายๆ จากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างศาสนา ระหว่างลัทธิความเชื่อ เพราะหากทุกศาสนาและทุกลัทธิความเชื่อยึดถือในธรรมชาติแห่งความเป็นจริงร่วมกัน ความขัดแย้งย่อมไม่ปรากฏ หากเธอแสวงหาผู้รู้ หรือ ผู้ตอบคำถาม เธอควรจะตระหนักในธรรมชาติแห่งความเป็นจริงที่ว่า

สรรพสิ่งทั้งหลายที่เธอรู้เห็นในร่างมนุษย์
เป็นเพียงจินตนาการของความไม่รู้

จาก โนวา อนุาลัย ขยายความ ธรรมชาติของชาติภาพ บทที่ 2 แสงหาผู้รู้ผู้ตอบคำถาม หน้า 12

พี่นักเขียนเชื่อว่า ถ้าเราตัดเอาคำนิยามที่ปรากฏจำเพาะในศาสนาหนึ่งๆ ออกไป แล้วลองมองดูสาระเหล่านั้นจากมุมมองของศาสนาอื่นๆ ดูบ้าง บ่อยครั้งเราจะพบความคล้ายคลึงที่ปราศจากความขัดแย้ง หากเราไม่พยายามระบุด้วยคำพูดอันจำกัดของศาสนาใดศาสนาหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว มันทำให้เรามองเห็นสาระนั้นๆ ได้กว้างขวางขึ้น แต่เมื่อใดที่เราพยายามเอาคำนิยามจำเพาะของศาสนาหนึ่งไปครอบคลุมสาระของอีกศาสนาหนึ่ง หรือพยายามอธิบายเปรียบเทียบกัน เราจะสูญเสียการขยายตัวของมุมมอง และสติสัมปชัญญะที่จะรู้เห็นได้กว้างขึ้น หากเราทำให้ความเชื่อของเราเป็นเหมือนคติจินโบราณที่ว่าให้ทำตนให้เป็นชาถั่วเยเปล่า โอกาสที่จะรับเอาความรู้ใหม่ๆ ก็เป็นไปได้มากขึ้น เพราะความเชื่อของเราไม่ต่างจากภาชนะที่มีขนาดหรือรูปทรงจำกัดที่เหมาะสมกับสาระทางศาสนาที่เราเชื่อถือจนฝังรากลึก แม้ความคิดหรือสาระจากศาสนาอื่นจะมีความเป็นจริงไม่น้อยไปกว่าความคิดในศาสนาที่เราเชื่อถือ รูปทรงที่แตกต่างก็อาจจะใส่ภาชนะของเราไม่ได้ แม้จะมีขนาดเท่ากันหรือเล็กกว่า และถ้าหากมีขนาดใหญ่กว่า ก็ยิ่งใส่ไม่ได้ไปใหญ่

พี่นักเขียนเคยมีโอกาสนี้ไปแสวงบุญด้วยการขึ้นไปบำเพ็ญบญชอดเขาหิมาลัย ณ ต้นแม่น้ำคงคา ประเทศอินเดีย และได้พบกับพระอาจารย์ วีรยุทธ ท่านเป็นพระธรรมทูตไทยประจำอินเดีย จำวัดอยู่ที่วัดไทยกุสินารา ในขณะนั้น (เมื่อปี 2000) ท่านถามว่าพี่มาอินเดียอยากจะทำอะไร ก็ตอบท่านไปตามตรงว่า อยากศึกษาธรรมชาติความเป็นจริง และตามที่เรียนสมาธิมา ทำให้เชื่อว่า “สัพปาเย” หรือสถานที่อันสงบสุขตามธรรมชาติ เป็นสถานที่ที่จะทำให้สัมผัสกับความรู้ดังกล่าวได้ไม่มากก็น้อย

ท่านจึงชวนต่อว่าให้พ่่านักเขียนไป “เรียนกับพระพุทธองค์” คำกล่าวของท่านทำให้หลายๆ คนงง เพราะคนจำนวนไม่น้อยคิดว่า พระพุทธองค์ท่านนิพพานไปแล้ว ท่านจะยังอยู่ไหนใด เป็นจิตวิญญาณที่ยังอยู่ในประเทศอินเดียได้อย่างไร? ยิ่งมาทุกวันนี้ ก็ยังถกเถียงกันถึงที่ตั้งทางประวัติศาสตร์ และความเป็นเจ้าของพุทธศาสนากันยังไม่จบ

พ่่านักเขียนฟังคำกล่าวของท่านแล้วประทับใจมาจนทุกวันนี้ เพราะคิดว่า ความรู้ของพระพุทธองค์ หรือพระอรหันต์ทุกรูป เป็นสิ่งที่ล้ำค่า จะสูญหายไปพร้อมกับการนิพพานได้อย่างไร? ชั่วชีวิตของเรา ยังไม่รู้เลยว่า จะได้สัมผัสรู้เห็นพระอรหันต์ที่มีชีวิตในชาติภพนี้หรือไม่? หากความรู้ของท่านสูญหายไปพร้อมกับการตายของกายหยาบ โลกจะมีพระอรหันต์อีกกี่องค์ก็คงไม่พอที่จะถ่ายทอดความรู้ให้กับจิตวิญญาณอื่นๆ ได้ เท่าที่ผ่านมามีพระอรหันต์ และนักบุญ หรือ Saint เกิดขึ้นในโลกเพียงน้อยนิดเมื่อเทียบกับประชากรโลก

ดังนั้นจึงเชื่อว่า พระอรหันต์ พระพุทธเจ้า หรือผู้ที่เป็่น พุทธะ นักบุญหรือ Saint ซึ่งเป็นผู้ตื่นแล้ว หมายถึงผู้ที่ได้เปลี่ยนความเชื่อเป็นความรู้ได้อย่างบริบูรณ์แล้ว ทำให้จิตวิญญาณกลายเป็นความรู้ที่เสมอเหมือนต้นกำเนิด หลุดพ้นจากวงจรของเครื่องพรางของช่องว่าง-ระยะทางและกาลเวลา ของชาติภพ ไปสู่วงจรอื่นๆ ที่นอกเหนือ แต่ก็ยังสัมพันธ์กับโลกนี้และถ่ายทอดให้โลกที่ท่านจากไป เสมือนน้ำบริสุทธิ์ที่จุนเจือน้ำไม่บริสุทธิ์ให้สมดุลย์

ท่านอาจารย์อนาลักษณ์กล่าวว่า แม้ตัวท่านจะปราศจากร่างกายตัวตน เพราะความปรารถนาของท่านพ้นจากความปรารถนาในวัตถุธาตุไปแล้ว แต่ท่านก็ยังมี ความปรารถนาในความรู้ต่อไป ความปรารถนาทำให้จิตวิญญาณเป็นอมตะ และตัวท่านเองก็จะต้องพัฒนาต่อไปอีกอย่างไม่มีวันสิ้นสุด เพราะจักรวาลขยายตัวต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้มีโลกอื่น มิติอื่น ที่ต้องเรียนรู้ต่อไปอีกไม่มีวันสิ้นสุด

ความเชื่อในการมีพระอรหันต์ที่กลับคืนไปสู่ต้นกำเนิด อันเป็นองค์ความรู้ ซึ่งเราสามารถติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดความรู้จากท่านได้เสมอ ทำให้พ่่านักคิดพ่่านักเขียนว่า แม้จะมีหรือไม่มีพระอรหันต์ที่เดินดินและยังมีชีวิตอยู่ในชาติภพนี้ให้เรารู้เห็นด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า แต่ก็ทำให้มีความรู้สึกพ่่านักเขียนว่า เราไม่เคยถูกท่านทอดทิ้ง

คุณเอกณัฐยศ : ขอรบกวนอาจารย์ โนวา ชี้นำแนวทางให้หายข้องใจด้วยว่า

- ในขณะที่นอนหลับและอยู่ใน ภาวะที่เรียกว่า ความฝัน โดยฝันว่า ได้ไปเที่ยว ในที่ต่างๆ ทั้งที่เคยรู้จัก และที่ๆไม่เคยรู้จัก พบเห็นเหตุการณ์ต่างๆ ในความฝัน ขอคำแนะนำด้วยว่า
- ในขณะที่ อยู่ รู้ เห็น ในภาวะความฝันนั้นๆ มันคืออะไร เป็นความจริง หรือ ความนึกคิด หรือ เกิดจากคลื่นสัญญาณของบางสิ่งที่ส่งเข้ามา
- ตัวตนของเรา อยู่ที่ความรู้สึกในการรับรู้เรื่องต่างๆของความฝัน หรือเป็นเพียงคลื่นความคิด ที่ผ่านเข้ามา แล้วผ่านออกไป
- ในความฝัน บางครั้ง รู้สึกว่า เรามีตัว มีตน มีความรู้สึก นึกคิด แต่บางครั้ง ก็รู้สึกว่า เป็นอะไรบางอย่าง ที่ไม่มีตัวตน ความรู้สึกนึกคิด แต่เป็นเพียง อะไรบางอย่าง แค่นั้นเอง
- ความฝันคืออะไร ทำไมต้องฝัน ฝันไปเพื่ออะไร มีอะไรอยู่ในความฝัน

รบกวนอาจารย์โนวา ชี้นำ ด้วยครับ หากคำตอบ มาหลายสิบปีแล้ว ไม่มีใคร ตอบได้ กระจ่างชัด ก็ยังคงหาคำตอบมาเรื่อยๆ แต่ก็ไม่ชัดเจน รบกวนชี้นำ ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

Nova Analai : สงสัยว่าความฝันคืออะไร ทำไมจึงฝัน

พี่นักเขียนผู้ทำหน้าที่ล่ามและเลขาตอบแทนนะคะ ตามสาระที่ได้รับถ่ายทอดมาเป็นหนังสือ ความฝันกับวิถีแห่งจิตวิญญาณ

ท่านอาจารย์กล่าวว่า โลกแห่งความฝัน คือโลกแห่งความเป็นจริงหลากหลายมิติ ที่จิตวิญญาณของเรา ดำเนินไป นอกเหนือช่องว่าง ระยะเวลาและกาลเวลาอยู่ทุกคืนวัน แต่ในความฝัน ประสาทสัมผัสทั้งห้าของเรา ปิดลง ทำให้ประสาทสัมผัสภายใน หรือประสาทสัมผัสที่หก ทำงานได้ตามธรรมชาติ ทำให้เรารับรู้ได้โดยตรง ด้วยจิตวิญญาณ เพราะประสาทสัมผัสที่หกคือ อารมณ์ จินตนาการและความรู้สึกนึกคิด ซึ่งก็คือจิต ส่วนวิญญาณ คือข้อมูล ความรู้และความทรงจำข้ามชาติภพ จิตและวิญญาณไม่เคยแยกกันอยู่ เพราะจิตทำให้วิญญาณซึ่งเป็น ข้อมูล ความรู้และความทรงจำข้ามชาติภพถ่ายทอดได้

ความฝันเป็นโลกแห่งความเป็นจริงที่จิตวิญญาณสถิตย์อยู่คาบชาติภพ คาบมิติ นอกเหนือ กฎเกณฑ์ของช่องว่าง ระยะเวลาและกาลเวลา อันเป็นเครื่องพรางของโลกทางกายภาพ และเป็นโลกที่รู้เห็นไม่ได้ ด้วยประสาทสัมผัสทางกายภาพ

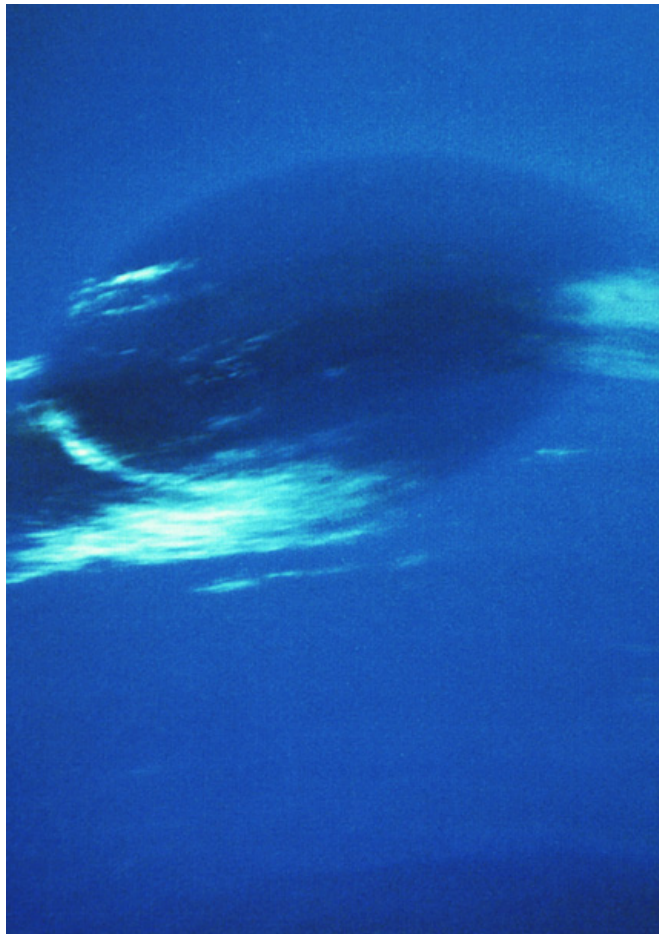
เราฝันเพื่อรู้เห็นอดีต อนาคต และความเป็นไปในชาติภพอื่น มิติอื่น ของตัวตวหลากหลายมิติของเรา เราไม่ได้เป็นตัวตนเดียวโดดเดี่ยว ในชาติภพนี้ แต่จิตวิญญาณมาถือกำเนิดเป็นร่างกายเนื้อหนัง หลายบุคคลตัวตน หลายร่าง หลายชาติภพ หลายมิติ พร้อมกันหมดเป็นปัจจุบัน

แต่ในโลกยามตื่นระบบประสาททางกายภาพทำให้เรารับรู้ได้จำกัดตามเส้นทางแห่งกาลเวลา ภายใต้เครื่องพรางของช่องว่าง ระยะเวลาและกาลเวลาที่เราสามารถตอบสนองอย่างฉับพลันกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของโลก

ในขณะที่เดียวกันจิตวิญญานก็ยังเป็นไป ตามภาวะต้นกำเนิดอันเป็นธรรมชาติ ซึ่งดำเนินไป หลากมิติ เราได้เห็นความฝันได้เพราะเรามีตัวตนภายใน ซึ่งเป็นผู้ฝัน อันเป็นตัวตนที่เปรียบเสมือนศูนย์กลาง ผู้ประสานตัวตนต่างชาติภพทั้งหมดเข้าด้วยกัน ตัวตนภายในเป็นตัวตนรวม หรือจิตวิญญานรวมของเราจาก ทุกชาติภพ ทุกมิติ ประสบการณ์ในความฝันที่เราได้เห็น เป็นประสบการณ์ในโลกแห่งความเป็นจริง หลากโลก หลากชาติภพ หลากมิติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อตัวตนในปัจจุบันและชาติภพในปัจจุบันเป็นระบบเครือข่าย

อยากให้คุณเอกณัฐยศ ได้อ่านหนังสือเล่มแรก โนวา อนาคต ขยายความ ธรรมชาติของชาติภพ ก่อน แล้วต่อด้วย ความฝันกับวิถีแห่งจิตวิญญาน จะได้คำตอบอีกมากมายค่ะ พี่ยอส์นั้นๆ มาให้ แต่ยังมีสาระ อีกมากมายที่อยากให้ได้เต็มๆ ลองไปอ่านดูบทที่หนึ่งจากทุกเล่ม จาก website ก่อน และฟัง AudioBook จาก PodCast ก่อนก็ได้ค่ะ แล้วเชิญไปร่วมสนทนากับเพื่อนๆ และญาติมิตรทางจิตวิญญานได้เสมอที่ <http://www.palungjit.com/board/showthread.php?t=86527> พี่จะไปสนทนากับผู้อ่านและช่วยกันศึกษาขยายความ จากหนังสือ และบางครั้ง ท่านอาจารย์อนาลักษณ์จะช่วยตอบคำถามผ่านมาให้ค่ะ

พี่น้องเขียน

ภาคปฏิบัติ ปฐมฤกษ์

พี่น้องเขียนได้รับบทฝึกฝนเหล่านี้มาจากท่านอาจารย์อนุาลัย และได้ใช้เป็นบทฝึกฝนบทแรกเสมอสำหรับผู้ที่ไม่เคยฝึกสมาธิมาก่อนเลย ขอให้ลองฝึกดูนะคะ เริ่มต้นอ่านวิธีการให้ละเอียดจนเห็นภาพแล้ว พอลงมือปฏิบัติให้ตระหนักว่า เรากำลังสัมผัสกับธรรมชาติของจิตวิญญาณ เราไม่ได้กำลังทำอะไรที่เราไม่รู้จักร เราเพียงแค่จะสัมผัสทำให้รู้เห็นภาวะอันเป็นไปอยู่เสมอ

ภาคปฏิบัติ

สัมผัสกับสภาวะอันเป็นธรรมชาติของจิตวิญญาณ :

กาย

1. ให้นั่งในท่าที่สบาย จะนั่งขัดสมาธิบนเบาะ หรือนั่งเก้าอี้พิงตามสบาย หรือจะนั่งเหยียดขาในเตียงนอน พิงหมอนอิงก็ได้ แต่อย่าเอาศีรษะพิง จะทำให้วังงและหลับ เอาฝ่ามือวางบนตัก จะคว่ำหรือหงายก็ได้แล้วแต่ว่า ฝ่ามือร้อนเพียงใด หากฝ่ามือร้อนกว่าปกติให้หงายขึ้น หากอุ่นพอสบายๆ ไม่รบกวนประสาทสัมผัสก็ให้คว่ำหรือหงายก็ได้ หากฝ่ามือเย็นกว่าปกติให้คว่ำลง

2. ผ่อนคลายกล้ามเนื้อทุกส่วน โดยให้สังเกตดูว่าเราไม่ได้บิดกล้ามเนื้อหรืออยู่ในท่าที่เกร็งหรือยึด

- 2.1. ส้ารวจจากปลายเท้าถึงสันเท้าก่อน ผ่อนคลายทุกส่วน
- 2.2. จากนั้น ก็ค่อยๆ เคลื่อนการส้ารวจจากข้อเท้าเลื่อนขึ้นตามน่องมาถึงหัวเข่า
- 2.3. จากหัวเข่า เลื่อนตามต้นขาขึ้นมาถึงสะโพก
- 2.4. จากสะโพกเลื่อนขึ้นมาตามลำตัว ส้ารวจดูว่าเราไม่ได้นั่งเอนเอียง บิดเบี้ยว ไม่ได้ศูนย์ หากเป็นเช่นนั้นก็ปรับให้เข้าที่และผ่อนคลายกล้ามเนื้อทุกส่วน
- 2.5. จากลำตัว ให้ส้ารวจแขน จนจรดปลายนิ้วมือ
- 2.6. จากนั้นให้ส้ารวจหัวไหล่ ผ่อนคลายกล้ามเนื้อหลัง ไหล่
- 2.7. จากนั้นส้ารวจกล้ามเนื้อคอ และศีรษะ

จิต

1. เมื่ออยู่ในอาการที่รู้สึกว่าง กล้ามเนื้อทุกส่วนผ่อนคลายหมดแล้ว ให้นำอารมณ์ไปจับสัมผัสถึงพลังงานที่อยู่ภายใน ซึ่งลมหายใจของเรานำพาพลังงานเหล่านี้จากต้นกำเนิดมาสู่ร่างกายตัวตนของเรา เริ่มแรกอาจทำได้ด้วยจินตนาการ แต่เหล่านี้คือธรรมชาติความเป็นจริงของจิตวิญญาณที่เป็นพลังงาน ซึ่งเข้าออกร่างกายเราอยู่ตลอดเวลา

2. จินตนาการว่าเราจะพบกับพลังงานที่ว่างนี้ ในร่างกายเนื้อหนังของเรา (แม้ใช้จินตนาการ ก็จจะรู้สึกได้อย่างแท้จริงในความเป็นจริงของพลังดังกล่าว)

3. จากนั้นให้ จินตนาการว่า พลังงานที่ว่างนี้หล่นออกจากร่างกายเนื้อหนัง ทุกทิศทาง โดยมีศูนย์กลางอยู่ ณ กลางลำตัว (เหนือสะดือ 2 นิ้ว)

4. ให้ใช้จินตนาการ แลเห็นพลังงานที่ล่องไหลออกจากร่างกายทุกทิศทางนี้ เป็นลำแสงที่พุ่งออกไป ทะลุผ่าน ผนัง พื้น ฝ้าเพดานของห้อง ออกไปนอกอาคาร ทะลุผ่านต้นไม้ ใบหญ้า รอบตัวเราลำแสงพุ่งออกไปทะลุทุกสิ่งทุกอย่างในสภาพแวดล้อม เบื้องล่างของเรา ลำแสงนี้พุ่งลงไปถึงแกนกลางของโลก เบื้องบนของเรา ลำแสงนี้พุ่งขึ้นไปสู่ท้องฟ้า ผ่านเมฆ และพุ่งออกไปจนสุดจักรวาลอันไกลโพ้น

จิตวิญญาณ

ทั้งหมดนี้ อาจเริ่มต้นด้วยจินตนาการ แต่แท้จริงแล้ว มันคือสภาวะอันเป็นธรรมชาติของจิตวิญญาณ ซึ่งพุ่งออกมาจากสติสัมปชัญญะและต้นกำเนิดของการสร้างสรรค์ของเราทั้งหลาย ออกไปสู่สรรพสิ่งที่บังพวนในจักรวาล หากเราฝึกฝนบ่อยๆ เราจะสัมผัสได้ถึงภาวะของจิตวิญญาณอันเป็นพลังงานที่ปรากฏอยู่ในลักษณะแผ่กระจายไปสู่ทุกทิศทางดังกล่าวนี้อย่างเป็นทางการ ท่านอาจารย์อนาลัยได้กล่าวไว้ว่า :

ตัวตนทั้งหมดของเธอคือพลังชีวิตที่มีอยู่-เป็นอยู่-ดำเนินไป เป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อม และในขณะเดียวกันก็แยกจากสภาพแวดล้อมด้วย

(จากหนังสือ จิตวิญญาณประสานกาย บทที่ 2 ความรู้สึกนึกคิด –ทัศนคติและความเชื่อ กับ สุขภาพ)

เราจะรู้สึกว่า ตัวตนของเราเสมือนหึ่งห้อยที่เล็กจิ๋ว สว่างไสว แต่ในขณะเดียวกันก็พองโต จนปราศจากขนาด และสัมผัสได้ถึงความเป็นตัวตนที่อยู่ในระบบเครือข่ายของพลังงาน ที่เข้า-ออกร่างกายของเราอยู่ตลอดเวลา เสมือนกระแสที่ผ่านทุกอณูของเรา

แบบฝึกฝนบางแบบที่ฝึกเขียนจะนำมาให้ลองฝึกฝนกัน จะปรากฏในหนังสือ 10 เล่ม แต่จะกล่าวถึงสาระในหนังสือก่อนจึงจะแนะนำให้ฝึกฝน เพราะหากเราไม่ได้ข้อมูลความรู้เป็นหลักการไว้ก่อน การฝึกฝนจะเปล่าประโยชน์ เพราะเราจะไม่เข้าใจและจับภาวะบางอย่างที่เกิดขึ้นจริงไม่ได้ บางบทฝึกฝนก็ยังไม่ได้อยู่ในหนังสือเล่มใดเลย เพราะได้จดไว้มากมายในบันทึกความฝัน ซึ่งยังถอดความไม่หมด แต่ได้นำบทฝึกฝนไปใช้ตลอดเวลาที่ผ่านมากกว่า 7 ปีและถ่ายทอดให้ผู้ที่มาเรียนสมาธิได้ทดลองกันทั่วหน้าเสมอ บอกไปให้ใจชื่นว่า-ไม่เคยมีใครที่ทำไม่ได้-เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ปาฏิหาริย์ ท่านอาจารย์อนาลัยได้กล่าวไว้ว่า :

ปาฏิหาริย์หมายถึงผลลัพธ์อันเป็นธรรมชาติซึ่งปราศจากการขัดขวาง

(จากหนังสือ จิตวิญญาณประสานกาย บทที่ 6 คำวินิจฉัย กับ สุขภาพ)

ได้ทดลองแล้วมาเล่าประสบการณ์สู่กันฟังนะคะว่า สัมผัสอะไรกันได้มากน้อยเพียงใด

ต่อไป พี่นักเขียนจะถ่ายทอดวิธีการฝึกฝนเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดลงสู่วัตถุ และนำวัตถุมาแลกกันเพื่ออ่านว่าเพื่อนของเราอดความรู้สึกนึกคิดอะไรลงไปใวัตถุนั้นๆ เคยทำกับวัตถุจริงๆ มาตลอด คราวนี้มาลองทำ online กันดูซิว่าจะได้ผลเหมือนกันไหม และมาพิจารณากันว่า สิ่งเหล่านี้มีความเป็นไปได้ เพราะอะไร?

ขอเชิญชวนให้อ่านหนังสือเล่มแรก โนวา อนาลัยขยายความ ธรรมชาติของชาติภพ และนำมาสนทนาควบคู่กับภาคปฏิบัติไปด้วย จะได้เข้าใจในปรากฏการณ์ภาคปฏิบัติได้ชัดเจนขึ้น ใครยังไม่เห็นหนังสือ ไปฟัง Audio Book พลาจๆ ก่อนที่ <http://www.novaanalai.com/novaanalai...t/Podcast.html> พี่นักเขียนจะ upload ให้ฟังอย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ จนกว่าโรงพิมพ์เขาจะว่าเอาว่าทำให้เขาขายหนังสือไม่ออก

คุณ MOUNTAIN :

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ nova_analai

ใครที่ยังไม่รู้จักท่านอาจารย์อนาลัย ขอบอกว่า เสียงของท่านที่พี่นักเขียนได้ยินเสมอๆจากภายในทั้งยามตื่น-ยามฝัน เป็นเสียงผู้ชาย

แต่พี่นักเขียนเป็นผู้หญิง เมื่อเขียนหนังสือจบ ได้ฝันว่าเข้าเฝ้าท่านอาจารย์อย่างเบิกบาน (นึกว่าจะได้ vacation) แต่ท่านกลับส่งมอบไฟให้สำหรับหนึ่ง แต่กลับมีรูปลักษณะเหมือน CD ให้มากมายหลายสิบหลายร้อยแผ่นและบอกว่า เป็นงานชิ้นต่อไปเรียกว่า “อนาลัย โซโล” จากนั้นก็ไปฝันว่าได้ออกไปในห้วงอวกาศไปเก็บดาวที่เป็นเสียง B Flat มาเล่าเรื่องไว้ใน <http://www.novaanalai.com/novaanalai/Music.html> ตื่นขึ้นมาก็แต่งเพลงไปหลายยก แล้วก็ยังไม่รู้ว่าเขาจะไปทำอะไร เพราะฝันเห็น CD มากกว่าเพียงแค่เพลงแผ่นเดียว จนในที่สุดมีผู้อ่านบอกผ่านโรงพิมพ์ มาว่าอยากได้ CD เพราะตามองไม่เห็น

มีผู้อ่านรับอ่านและบรรยายเสียงท่านอาจารย์อนาลัยให้ ซึ่งพี่นักเขียนก็คิดว่า ขอให้เสียงผู้ชายมีอายุหน่อย ใจดี เสียงทุ้มๆ นุ่มๆ ชัดถ้อยชัดคำก็น่าจะใกล้เคียง แต่แล้วท่านที่อาสาทำก็ไม่มีเวลาพอ เพราะการอัดเสียงหนังสือ 10 เล่ม 3,125 หน้า หมายถึงว่า จะต้องผลิต CD ประมาณ 80-100 แผ่น และใช้เวลา 10-12 เดือน ผู้เขียนก็เกรงใจท่านผู้อสาเป็นกำลัง

แต่พี่นักเขียนไม่ทราบว่าจะหาใครที่จะมา commit ได้นานขนาดนั้น จึงได้ทดลองอัดเสียงขึ้นเองโดยใช้คนใกล้ตัวที่เป็นผู้ชายมาทดลองพูด-อัดเสียง และคิดว่าอาจใช้ Software-GarageBand ช่วยในการปรับเสียงให้ใกล้เคียงกับเสียงท่านอาจารย์อนาลัยที่ตนเองได้ยินอยู่ภายในเสมอๆ ทั้งยามตื่นยามฝันได้บ้างไม่มากก็น้อย

แต่ปรากฏว่าอัดเสียงคุณผู้ชายหลายท่าน ปรับเท่าไร ก็กลายเป็นเสียงหุ่นยนต์กันไปหมด และก็หาใครที่มีเสียงใกล้เคียงไม่ได้ อยู่ๆ ก็ถูกยุเล่นๆ ว่าให้พี่นักเขียนลองอัดเสียงแล้วปรับดูบ้างสิว่าจะเป็นอย่างไร ซึ่งทุกคนรวมทั้งพี่นักเขียนเองก็คาดหวังว่าจะได้หัวเราะกันกลิ้ง แต่ผลออกออกมาทำให้หลายๆ คนที่อยู่ที่นี่ระหว่างอัดเสียงเป็นงง....และไม่มีใครหัวเราะเลยสักแอะ...

ก็ฝากให้ไปลองฟังกันที่ <http://www.novaanalai.com/novaanalai...t/Podcast.html>

และพี่นักเขียนเองก็ต้องยอมรับว่าเป็นเสียงที่เหมือนกับเสียงภายในที่ได้ยินอย่างที่สุด...

พอเปิดเข้าไปฟัง ขนลุกเลยครับ ตกใจนึกว่าใครเอาเสียงผมไปใส่

Nova Analai :

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ MOUNTAIN

พอเปิดเข้าไปฟัง ขนลุกเลยครับ ตกใจนึกว่าใครเอาเสียงผมไปใส่

วันที่ 9 ตุลาคม มีความหมายกับคุณ Mountain ไหมคะ?

คุณ MOUNTAIN :

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ nova_analai

วันที่ 9 ตุลาคม มีความหมายกับคุณ Mountain ไหมคะ?

ความหมายผมยังไม่ออกครับ แต่คำถามคำนี้ ก็น่าสนใจครับ เหมือนจะร้องไห้ ยิ่งไงแปลกๆ

คุณต้น TKenji : พี่นักเขียน เวลาที่ผมฝึกบังคับในความฝันในตอนนอนอะครับ ทำไมผมฝึกได้แค่ครั้งเดียวเองครับ ทุกครั้งที่ผมฝึกผมก็ทำอย่างเดิมทุกอย่างสมาธิให้จิตนิ่งเสมอ หลังจากนั้นผมก็หลับยาวเลยครับ แต่พี่นักเขียนเคยแนะไว้ว่าตีมน้ำก่อนนอนผมก็ทำ งง

Nova Analai : ที่แนะนำว่าให้ตีมน้ำก่อนนอน เพราะคนที่นอนซี้เซามากจะหลับยาว ทำให้สติสัมปชัญญะขาดความคมชัด เมื่อตีมน้ำมาก ก็บังคับไปในตัวให้ต้องตื่นขึ้นมาเข้าห้องน้ำ หลังจากนอนหลับไปได้ 3-4 ชั่วโมงจะได้ไม่หลับยาวรวด 7-8 ชั่วโมงคะ แต่ถ้าหากคุณน้องTKenji นอนไว ให้ตั้งสติ ดูนานาฬิกาก่อนนอน สมมุติว่าเป็นเวลา 4 ทุ่ม ก็ให้ตั้งจิตว่าจะนอนหลับและฝัน และจะตื่นอีกที เวลา ตีหนึ่ง การกำหนดจิตให้ตื่นได้ตามนาฬิกาโดยไม่ต้องตั้งนาฬิกาปลุกจะทำให้เรามีสติคมชัดขึ้นในความฝัน และในสมาธิคะ ลองฝึกให้ตื่นดูนาฬิกาได้ทุก 3-4 ชั่วโมงก่อนนะคะ ไม่ยากอย่างที่คิดนะคะ

เมื่อทำได้แล้วจะจำความฝันได้ดีขึ้นคะเพราะจะติดตามไปรู้เห็นได้ด้วยสติสัมปชัญญะโดยไม่ขาดตอนนานเกินไป

คุณต้น TKenji : พี่นักเขียน ครับผมมีข้อสงสัยอย่างหนึ่งครับ ถ้าสมมุติผมบังคับความฝันได้แล้วผมขอไปดูชาติที่แล้วจะได้รู้เปล่าครับ

Nova Analai : จิตวิญญาณอยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ของช่องว่าง-ระยะทางและกาลเวลาคะ เราสามารถรู้เห็นอดีตและอนาคตได้จากความฝัน ด้วยการตั้งเจตนา และมีสติคุมเพื่อตามรู้ตามเห็น แต่ท่านอาจารย์นาลัยกล่าวว่า ธรรมชาติที่แท้จริงของช่องว่าง-ระยะทางและกาลเวลา นั้น ทุกชาติภพมีอยู่พร้อมกันหมดเป็นปัจจุบัน เราต้องพยายามทำความเข้าใจในมุมมองใหม่นี้ก่อนนะคะ แล้วเราจะเข้าใจว่า ชาติภพเป็นระบบเครือข่าย เหมือน Internet ทุก website มีอยู่พร้อมกันหมดไม่ว่าจะเก่าหรือใหม่ เหมือนอดีต ปัจจุบัน และอนาคตชาติที่มีอยู่พร้อมกันหมด

ความรู้สึกนึกคิดและการกระทำของเราในทุกชาติภพส่งผลกระทบกันหมดเป็นปัจจุบัน ซึ่งหมายความว่า เราสามารถแก้ไขอดีต ได้ในความฝัน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อปัจจุบันและอนาคต ทำให้ปัจจุบันเปลี่ยนอนาคตเปลี่ยน ไปตามอดีตที่ถูกเปลี่ยนแปลงในความฝันไปด้วย

คุณ Jaynarol :

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ nova_analai

จิตวิญญาณอยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ของช่องว่าง-ระยะทางและกาลเวลาค่ะ เราสามารถรู้เห็นอดีตและอนาคตได้จากความฝัน ด้วยการตั้งเจตนา และมีสติคุมเพื่อตามรู้ตามเห็น แต่ท่านอาจารย์อนาลัยกล่าวว่า ธรรมชาติที่แท้จริงของช่องว่าง-ระยะทางและกาลเวลา นั้น ทุกชาติภพมีอยู่พร้อมกันหมดเป็นปัจจุบัน เราต้องพยายามทำความเข้าใจในมุมมองใหม่นี้ก่อนนะคะ แล้วเราจะเข้าใจว่า ชาติภพเป็นระบบเครือข่าย เหมือน Internet ทุก website มีอยู่พร้อมกันหมดไม่ว่าจะเก่าหรือใหม่ เหมือนอดีต ปัจจุบัน และอนาคตชาติที่มีอยู่พร้อมกันหมด

ความรู้สึกนึกคิดและการกระทำของเราในทุกชาติภพส่งผลกระทบต่อทุกกันหมดเป็นปัจจุบัน ซึ่งหมายความว่าเราสามารถแก้ไขอดีต ได้ในความฝัน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อปัจจุบันและอนาคต ทำให้ปัจจุบันเปลี่ยน อนาคตเปลี่ยน ไปตามอดีตที่ถูกเปลี่ยนแปลงในความฝันไปด้วย

ถ้านั่นตอนนั้นผมอีกคนในทุกๆ ภพที่กำลังทำอะไรสักอย่างอยู่หรือครับ
(ผมเข้าใจถูกไหมครับ)

Nova Analai : ใช่ค่ะ ท่านอาจารย์อนาลัยกล่าวอีกด้วยว่า แรงบันดาลใจทั้งหลายที่ทำให้เราอยากมี อยากได้ อยากทำ เป็นผลของความรู้สึกนึกคิดและการกระทำของตัวตนต่างชาติภพของเรา ซึ่งต่างก็กำลังเรียนรู้ในทิศทางต่างกัน เผชิญกับปัญหา ประสบการณ์และความท้าทายต่างๆ กัน เพื่อเติมเต็มช่องว่างแห่งประสบการณ์

ถ้าเราฝึกฝัน เพื่อเข้าไปสัมผัสตัวตนต่างชาติภพของเราได้ด้วยสติสัมปชัญญะอันคมชัด เราสามารถนำความรู้และความสามารถของตัวตนอื่นๆ มาเป็นของตัวตนยามตื่นของเราได้

พี่น้องเขียนตั้งใจไว้จะแนะนำและเล่าประสบการณ์ให้พวกเราฟัง จะได้ทำสิ่งต่างๆ ในชีวิตเราได้ดีขึ้น เพราะธรรมชาติของจิตวิญญาณเอื้ออำนวยให้เราเรียนรู้ได้มากพร้อมกันหลายร่าง แต่ก็ถ่ายทอดให้กัน และกันได้ข้ามชาติภพ

คุณ MOUNTAIN : ผมมีคำถามลุกขึ้นมาในใจครับ อยากเรียนถามพี่น้องเขียนว่า การสื่อความรู้ทางฝัน เพื่อให้ได้ความรู้ขึ้นมา ก็กับการสื่อแบบประทับทรง ข้อมูลความรู้ที่ได้จะแตกต่างกันมากน้อยไหมครับ

Nova Analai : การสื่อสารแบบที่พี่น้องเขียนทำในความฝันนั้น เป็นความฝันที่คมชัด รู้ตัวที่กำลังฝัน และรู้ตัวว่ามีหน้าที่สำคัญ รู้ตัวว่าพยายามจดจำเพื่อตื่นมาจะได้จดได้ไม่ตกหล่น อารมณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนั้นเหมือนนักเรียนที่ขยันเรียน เพราะรู้ว่าอาจารย์กำลังให้ในสิ่งที่เป็นของล้ำค่า อยากจด อยากจำ ให้ได้มากที่สุดเพื่อจะได้ถ่ายทอดได้ดีที่สุด แต่ถึงจะจดมาแล้ว ก็ยังต้องตีความหมายออกมาอีก เพราะมันไม่เป็นคำพูดที่เป็นลำดับที่เข้าใจได้ ยกตัวอย่างนะคะ บางทีก็ได้คำแปลกๆ เช่นคำที่มีเสียงว่า สะ-บา-ล่า หรือ Shabala หรือ Cabala หรือ Kabalah ได้ยินก็เข้าใจ concept เป็นต้นไม้คล้ายภาพที่คุณ Mead Post เมื่อวานนี้ แล้วถอดความออกมาได้เป็นอุปมาอุปไมยเกี่ยวกับตัวตนของเรากับตัวตนรวม ซึ่งเปรียบเหมือนใบไม้ใบเดียว กับต้นไม้ทั้งต้น ได้ยินเสียงบอกด้วยว่า Tree of Life แต่ตื่นขึ้นมา ไม้รู้จักคำๆ นี้ ต้องเขียนบันทึกจนเสร็จแล้วจึงค่อยค้นหา เพราะกลัวจะวิตกวิจารณ์ไปจับเอาสาระอื่นมาปะปน แต่ในที่สุดมักพบความหมายที่คล้ายคลึงกับความฝันจริงๆ

ยามตื่นที่พิมพ์ไฟแลบตามลั้ง ต่างกับความฝันตรงที่ว่าข้อมูลที่ได้ไม่ต้องถอดรหัส หรือถ้าถอดก็เร็วมาก อารมณ์นั้นเป็นตัวเดียวกันคือ อยากจด อยากจำ ให้ได้มากที่สุดเพื่อจะได้ถ่ายทอดได้ดีที่สุด บ่อยครั้งมีอารมณ์เหมือนจะร้องไห้-ส่งสารคนที่ถาม คำตอบจะเอ่อล้นขึ้นมาจนพิมพ์แทบจะไม่ทัน ในภาวะนี้ แม้จะมีสติสัมปชัญญะที่ควบคุมได้ แต่ก็เหมือนควบคุมไม่ได้ในส่วนที่ว่า หยุดพิมพ์หรือหยุดถ่ายทอดไม่ได้จนกว่าข้อมูลจะหลั่งไหลออกมาจนเพียงพอแล้ว แต่สติสัมปชัญญะก็คมชัด รู้ได้จากว่าพิมพ์ผิดน้อยกว่าพิมพ์เองในสาระของตัวเอง ไม่มีหลงหรือหาตัวอักษรไม่เจอ เพราะแป้นพิมพ์ไม่มีตัวอักษรไทย จะหา sticker มาติดก็คงไม่ยาก แต่มันกลายเป็นปัจจัยทดสอบตัวเอง เลย keep ไว้อย่างนั้น

พอจะสรุปจากประสบการณ์ส่วนตัวได้ว่า ข้อมูลที่ได้จากความฝัน ได้มาเป็น concept ใหญ่ยักษ์ที่บางครั้งฝันคืนเดียวจดได้ 8-10 หน้า เวลามารถถอดรหัสต้องทดแทนความหมายหลายๆ อย่างที่จดไว้เป็นสัญลักษณ์

ส่วนข้อมูลที่ได้เวลาตอบคำถาม ได้มาเป็นสาระที่ลึกกว่าในเชิงปริมาณ เข้าใจได้ตรงๆ ไม่ต้องถอดรหัส แต่ข้อมูลที่ผุดขึ้นมา เมื่อเทียบกับภาวะปกติก็มักจะมากและเร็วกว่าการคิดการเขียนตามภาวะปกติ

ส่วนที่เรียกกันว่าประทับทรง โดยส่วนตัวแล้วไม่รู้จริงๆ ไม่เคยอยากตกอยู่ในสภาพคนทรง เพราะเคยเห็นมาหลายรายที่เขาไม่รู้ตัวเลยว่าทำอะไรลงไปทำให้สงสัยว่า หากเราฝึกลมภาวนาเพื่อให้สติของเราคมชัด เหตุใดเราจะต้องไปตกในภาวะเช่นนั้น???

คุณ มโนกรรม : ผมรู้สึกดีใจและปลาบปลื้มเป็นอย่างมากที่วันนี้มีผู้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในเรื่องของจิตวิญญาณออกมาเป็นตัวอักษร (หนังสือ) ให้ได้อ่าน โดยส่วนตัวมีความเคยตั้งคำถามกับตัวเองมาตลอดว่าเราเกิดมาได้อย่างไร ทำไมต้องเกิดมา ทำไมต้องตาย และเมื่อตายแล้วเราจะเป็นอะไรต่อไป ที่ไหน อย่างไร เหตุการณ์หลังจากคุณแม่เสียชีวิตมีความรู้สึกว่าคุณไม่ได้ไปไกลจากเรา แต่เราไม่สามารถสัมผัสท่านได้ด้วยสัมผัสทั้ง 5 เท่านั้นเอง และเคยคิดว่าทำอย่างไรเราจะมีสัมผัสที่ไม่ถูกปิดกั้น เคยฝันทั้งเป็นเรื่องที่มีสาระ และไม่มีสาระต่างๆ มากมาย ซึ่งความฝันบางเรื่องหรือบางครั้งก็เป็นจริงในภายหลัง ทำให้รู้สึกแปลกใจ และความฝันบางเรื่องรู้สึกว่าเป็นสาระเป็นเรื่องเป็นราวแต่ไม่ได้เกิดขึ้นในปัจจุบันหรือภายหลัง ก็เคยคิดเหมือนกันว่าอาจจะเป็นเรื่องของอดีตที่ผ่านมา แต่ก็ไม่รู้จะไปถามใครได้แต่เก็บความสงสัยไว้ วันนี้ผมรู้สึกตื่นเต้นและยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ปริศนาทั้งหลาย และคำถามที่เคยถามกับตัวเองกำลังจะมีคำตอบโดยไม่ต้องรอชาติไหนภพไหนอีกต่อไป ผมต้องขอขอบคุณและขออนุโมทนาทุกสิ่งที่ดีๆ และมีค่าที่สุดที่ท่านโนวา อนาลัย และผู้ถ่ายทอด (ผู้เขียน) มา ณ ที่นี้ เมื่อก่อนผมเพิ่งไปซื้อหนังสือทั้ง 10 เล่มมา ตั้งใจว่าจะอ่านให้ละเอียดและจะพยายามหาคำตอบในหนังสือก่อน แต่หากยังไม่เข้าใจ หรือมีข้อสงสัยคงต้องขอรบกวนท่านอาจารย์โนวา อนาลัย และผู้เขียนด้วยนะคะ

Nova Analai : ยินดีเสมอค่ะ มาแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ทำให้เรามีความรู้ ความเชื่อถือและศรัทธาในการรู้เห็นของจิตวิญญาณ ซึ่งลึกซึ้ง แต่ก็ไม่ได้รับการให้เครดิตทางโลกเท่าที่ควร ขอรับเป็นญาติมิตรทางจิตวิญญาณที่ให้การสนับสนุนเกื้อกูลกันและกันนะคะ

คุณ mead :

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ nova_analai

วันที่ 9 ตุลาคม มีความหมายกับคุณ Mountain ไหมคะ?

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ MOUNTAIN

ความหมายผมยังไม่ออกครับ

แต่คำถามคำนี้ ก็น่าสนใจครับ เหมือนจะร้องให้ ยิ่งไงแปลกๆ

ลองนึกดีๆ นะครับพี่เม้าส์.. อาจเป็นรหัสเฉพาะตัวที่พี่รู้จักได้..

ไม่งั้นคุณพี่นักเขียนคงไม่ถาม ต้องมีอะไรสักอย่างล่ะครับ???

คุณ MOUNTAIN : นันนะซีคุณ mead แค่ว่าทักของพี่นักเขียน ก็ทำเอาผมแทบสะอื้น มันต้องมีอะไรแน่ๆ ยิ่งนึกไม่ออกจริงๆ แต่ที่รู้ๆ ชอบเลข 9 มากๆ สงสัยคืนนี้ต้องลองสมาธิสูฝืนดู อาจจะได้เรื่อง แต่ว่าเวลานอนสมาธิยังไม่จับ ก็หลับเสียแล้ว อย่างนี้จะได้เรื่องป่าวหนอ

คุณ Mead : ปมปริศนา & เงื่อนงำ..วันที่9 เดือน10 ได้ความยังไงมาเฉลยด้วยนะครับ

ได้ข่าวจากคุณ Bassate บอกว่าถ้าใครอ่านหนังสืออาจารย์อนาลัย ได้จบ ทำความเข้าใจได้ เมื่อไหร่ ชีวิตจะเปลี่ยนไป จะมีมุมมองลึกล้ำมาก.. อันนี้เห็นด้วยครับ อ่านไป 2 เล่มยังรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงทางสมอง.. เหมือนมี six sence ไปในทางบวกครับ สมมติดีขึ้นคล่องขึ้นจริงครับ อนาคตจะเป็นแบบที่อาจารย์อนาลัยกล่าวไว้แน่นอนครับ

“ต่อไปในอนาคตอันใกล้ วิทยาศาสตร์ที่แท้จริงจะเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับจิตวิญญาณ”

Nova Analai : download ความรู้จากความฝัน vs download-Live

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ MOUNTAIN

ผมมีคำถามถูกขึ้นมาในใจครับ อยากเรียนถามพี่นักเขียนว่า การสื่อความรู้ทางฝัน เพื่อให้ได้ความรู้ นั้นมากกับการสื่อแบบประทับทรง ข้อมูลความรู้ที่ได้จะแตกต่างกันมากน้อยไหมครับ

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ nova_analai

การสื่อสารแบบที่พี่นักเขียนทำในความฝันนั้น เป็นความฝันที่คมชัด รู้ตัวว่ากำลังฝัน และรู้ตัวว่ามีหน้าที่สำคัญ รู้ตัวว่าพยายามจดจำเพื่อตื่นมาจะได้จดได้ไม่ตกหล่น อารมณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนั้นเหมือนนักเรียนที่ขยันเรียน เพราะรู้ว่าอาจารย์กำลังให้สิ่งที่เป็นของล้ำค่า อยากจด อยากจำ ให้ได้มากที่สุดเพื่อจะได้ถ่ายทอดได้ดีที่สุด แต่ถึงจะจดมาแล้ว ก็ยังต้องตีความหมายออกมามาก เพราะมันไม่เป็นคำพูดที่เป็นลำดับที่เข้าใจได้ ยกตัวอย่างนะละ บางทีก็ได้คำแปลกๆ เช่นคำที่มีเสียงว่า ชะ-บา-ลา หรือ Shabala หรือ Cabala หรือ Kabalah ได้ยินก็เข้าใจ concept เป็นต้นไม้คล้ายภาพที่คุณ Mead Post เมื่อวานนี้ แล้วถอดความออกมาได้เป็นอุปมาอุปมัยเกี่ยวกับตัวตนของเรา กับตัวตนรวม ซึ่งเปรียบเหมือนใบไม้ใบเดียว กับต้นไม้ทั้งต้น ได้ยินเสียงบอกด้วยว่า Tree of Life แต่ตื่นขึ้นมาไม่รู้จักคำๆ นี้ ต้องเขียนบันทึกจนเสร็จแล้วจึงค่อยค้นหา เพราะกลัวจะวิตกวิจารณ์ไปจับเอาสาระอื่นมาปะปน แต่ในที่สุดมักพบความหมายที่คล้ายคลึงกับความฝันจริงๆ

ยามตื่นที่พิมพ์ไฟแลบตามสั่ง ต่างกับความฝันตรงที่ว่าข้อมูลที่ได้ไม่ต้องถอดรหัส หรือถ้าถอดก็เร็วมาก อารมณ์นั้นเป็นตัวเดียวกันคือ อยากจด อยากจำ ให้ได้มากที่สุดเพื่อจะได้ถ่ายทอดได้ดีที่สุด บ่อยครั้งมีอารมณ์เหมือนจะร้องให้-สงสารคนที่ถาม คำตอบจะเอ่อล้นขึ้นมาจนพิมพ์แทบจะไม่ทัน ในภาวะนี้ แม้จะมีสติสัมปชัญญะที่ควบคุมได้ แต่ก็เหมือนควบคุมไม่ได้ในส่วนที่ว่า หยุดพิมพ์หรือหยุดถ่ายทอดไม่ได้จนกว่าข้อมูลจะหลั่งไหลออกมาจนเพียงพอแล้ว แต่สติสัมปชัญญะก็คมชัด รู้ได้จากว่าพิมพ์ผิदन้อยมากกว่าพิมพ์เองในสาระของตัวเอง ไม่มีหลงหรือหาตัวอักษรไม่เจอ เพราะแป้นพิมพ์ไม่มีตัวอักษรไทย จะหา sticker มาติดก็คงไม่ยาก แต่มันกลายเป็นปัจจัยทดสอบตัวเอง เลย keep ไว้เช่นนั้น

พอจะสรุปจากประสบการณ์ส่วนตัวได้ว่า ข้อมูลที่ได้จากความฝัน ได้มาเป็น concept ใหญ่ยักษ์ ที่บางครั้งฝันคนเดียวจดได้ 8-10 หน้า เวลาถอดรหัสต้องทดแทนความหมายหลายๆ อย่างที่จดไว้เป็นสัญลักษณ์

ส่วนข้อมูลที่ได้เวลาตอบคำถาม ได้มาเป็นสาระที่เล็กกว่าในเชิงปริมาณ เข้าใจได้ตรงๆ ไม่ต้องถอดรหัส แต่ข้อมูลที่ผุดขึ้นมา เมื่อเทียบกับภาวะปกติก็มักจะมากและเร็วกว่าการคิดการเขียนตามภาวะปกติ

ส่วนที่เรียกกันว่าประทับทรง โดยส่วนตัวแล้วไม่รู้จริงๆ ไม่เคยอยากตกอยู่ในสภาพคนทรง เพราะเคยเห็นมาหลายรายที่เขาไม่รู้ตัวเลยว่าทำอะไรลงไปทำให้สงสัยว่า หากเราฝึกสมาธิเพื่อให้สติของเราคมชัด เหตุใดเราจะต้องไปตกในภาวะเช่นนั้น???

ขอขยายความคำตอบอีกนิดค่ะ คุณ Mountain

ที่พี่นักเขียนบอกว่า “แม้จะมีสติสัมปชัญญะที่ควบคุมได้ แต่ก็เหมือนควบคุมไม่ได้ในส่วนที่นำหยุดพิมพ์หรือหยุดถ่ายทอดไม่ได้จนกว่าข้อมูลจะหลั่งไหลออกมาจนเพียงพอแล้ว” มันคือความรู้สึกที่ว่าเหมือนน้ำล้น ต้องปล่อยให้ล้นจนต้นน้ำหยุดไหลมาสู่ภาชนะที่ไม่พอใส่ และภาชนะในภาชนะนั้นคือ สติสัมปชัญญะของเราเอง

สิ่งที่แตกต่างกันระหว่างความฝัน กับ การรับถ่ายทอดสดๆ (Live from Kansas :-) เวลาตอบคำถามอีกสาระหนึ่งก็คือ การเรียนรู้ของเรา

ในความฝัน เรียนรู้อย่างชัดเจนระหว่างฝัน แต่ตื่นขึ้นมา พูดไม่ออก บอกไม่ถูก พอจด บอกได้เป็นหัวเรื่อง หรือ out line บวกเรื่องราวเป็นอุปมาอุปมัย บวกภาพและคำประหลาดๆ ที่ยังไม่เข้าใจดี แต่เมื่อนำมาพิมพ์หรือถอดความ ก็จะตกอยู่ในภาวะน้ำล้น เขียนได้ พิมพ์ได้ แปลงเป็นถ้อยคำได้ และเรียนรู้ ณ จุดนั้นเหมือนครูมาสอนให้ถอดสมการที่จดมาจากความฝัน และเป็นไปไม่รวดเร็วเท่าถ่ายทอดสด แต่ถอดความไปเรื่อยเหมือนเติมน้ำให้เต็มภาชนะไปเรื่อยๆ – flow ตลอด จะหยุดพักเมื่อไรก็ได้ จะทำต่อเมื่อไรก็ได้ แต่รู้กำหนดล่วงหน้าว่า ช่วงนี้จะเขียนกี่หน้า และข้อมูลทั้งหมดจะใช้เวลากี่วันเสร็จตั้งแต่ลงมือพิมพ์บรรทัดแรก ซึ่งใช้เวลา 9 วันบ้าง 17 วันบ้าง 33 วันบ้าง พอมีสมาธิพร้อมลงมือถอดสมการ ก็มีตัวผู้ผุดขึ้นมาทันทีว่า 9 วันเสร็จเป็นต้น แม้จะไม่ได้กาปฏิทิน และตั้งหน้าทำลูกเตี๋ย แต่เวลาที่ใช่จะตรงเป็งตาม schedule ที่ผุดขึ้นมาทุกครั้ง

ในยามตื่น ที่ตอบคำถามด้วยความรู้สึก ว่า download มาตอบ เห็นคำถาม-ไม่มีคำตอบส่วนตัว-ถ้าเป็นนักเรียนแล้วถูกครูถาม ก็เหมือนเด็กไม่ได้ดูหนังสือไปสอบ-ว่างจ้อย มีแต่อารมณ์รักและสงสารจับใจที่เอ่อขึ้นมา ขนหัวลุก (ซึกขวา-ซึกเตี๋ย) แล้วก็ตัวผู้เกิดขึ้น มีคำตอบผุดขึ้นมา และการเรียนรู้ของตนเองก็เกิดขึ้นพร้อมๆ กันกับการรับ download คำตอบมาถ่ายทอด

บางอย่าง หรือบางคำถามที่ได้รับในขณะนั้น เสมือนเคยได้ download file คำตอบมาจดไว้เป็นรหัสแล้วจากความฝัน แต่ยังไม่เคยถอดรหัส เพราะไม่มีใครถามหรืออยากรู้ พอเจ้าของคำถามเขามาถาม ก็ตกเข้าภาวะถ่ายทอด Live อย่างที่ว่า

9 ตุลาคม - คุณ Mead พูดถูกว่า เป็นรหัสส่วนตัวและความหมายส่วนตัวของคุณ Mountain

จับอารมณ์แล้วขยายอารมณ์บอกกันหน่อย จับอารมณ์ได้ ก็จับจิตวิญญาณได้ เหมือนเห็นใบไม้ไหว ก็รู้เห็นลมและทิศทางของลมได้ชัดเจน

คุณ Falkman : อยากทราบว่า ตอนนี้คุณนักเขียน ยังฝันเห็นท่านอยู่อีกหรือเปล่า?

Nova Analai : ยังฝันถึงสมเด็จพระโตอยู่หรือเปล่า?

เมื่อสมัยอยู่เมืองไทย ฝึกสมาธิและสอนสมาธิที่บ้าน นำสมเด็จพระโตมาตั้งเป็นองค์ประธานในห้องสมาธิ จะฝันเห็นครูบาอาจารย์ที่มาสอนและถ่ายทอดความรู้ให้เป็นองค์สมเด็จพระโตเสมอ ฝันถึงท่านติดต่อกันหลายปี จนฝันว่าท่านส่งมอบตัวพนักเขียนให้ครูบาอาจารย์อีกท่านหนึ่งที่เป็นลมกรรโชกรุนแรงมาจากทิศใต้ แล้วเราก็ไปกับท่าน

มาทุกวันนี้ ฝันเห็นครูบาอาจารย์มาในรูปแบบลักษณะของบุคลิกภาพจำเพาะอันหลากหลาย ไม่เป็นใครหรือบุคคลตัวตนเดียว แต่ซ้อนกันหลายบุคคล หลายตัวตน แล้วแต่ว่าสาระของข้อมูลความรู้ที่ท่านมาถ่ายทอดให้เกี่ยวกับอะไร และบ่อยครั้ง แม้รู้สึกถึงบุคลิกภาพซ้อน หรือรวมกันหลายๆ คน—เป็นท่านอาจารย์อนาลัย

แต่ก็ไม่ได้รู้เห็นท่านเป็นตัวตนที่เป็นกายภาพ มีแต่ความรู้สึกว่าท่านอยู่ตรงนั้น และเป็นภาวะที่ใหญ่โต สว่างไสว หรือดั่งเหมือนฟ้าผ่า แต่ก็มีความรักและเมตตา เวลาตัวเราพูดกับท่าน เรียกชื่อเล่นตัวเองกับท่านราวกับว่าเราเป็นลูกหลานท่านด้วยซ้ำไป

พนักเขียนเชื่อว่า การที่ตัวเองเห็นครูบาอาจารย์เป็นสมเด็จพระโต ก็เพราะจิตเราจดจ่อกับท่าน เราเคารพบูชาท่าน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จิตวิญญาณอันเป็นองค์ความรู้ที่มาถ่ายทอดให้คือ บุคคลที่ตายไปแล้วท่านนั้น—อันได้แก่สมเด็จพระโต

หากพนักเขียนเป็นคนนับถือคริสต์ เชื่อว่า แทนที่จะฝันเห็นสมเด็จพระโต เราก็คงฝันเห็นพระเยซู นักบุญยอเซฟ หรือพระแม่มารี ฯลฯ ที่จิตของเราจดจ่อ เพราะจิตวิญญาณรวมคงไม่มาปรากฏให้เราเห็นในภาวะที่เราไม่รู้จักร เพราะจะทำให้การสื่อสารเป็นไปไม่ได้ ดังนั้นการปรากฏของ บุคลิกภาพ—ของสมเด็จพระโต จึงเปรียบเสมือนการปรากฏของหมวดความรู้หมวดหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวพันกับการฝึกปฏิบัติในทิศทางจำเพาะ

ต่อเมื่อเรามีความเข้าใจได้มากขึ้นว่า จิตวิญญาณของครูบาอาจารย์ ไม่ได้เป็นใคร และไม่ใช่อะไร จิตวิญญาณเป็นหน่วยๆ ที่จากร่างแต่ละร่างมาทั้งดวง แต่กลายเป็นพลังงานที่รวมตัวกันกับพลังงานอื่นๆ หรือเรียกได้ว่ากลายเป็นจิตวิญญาณที่รวมตัวกับจิตวิญญาณอื่นๆ หรือเป็นข้อมูลความรู้และความทรงจำข้ามชาติภพที่รวมกันกับข้อมูลความรู้และความทรงจำข้ามชาติภพอื่นๆ ท่านก็ไม่ได้เป็นใคร แต่เป็นองค์ความรู้ ที่มีความรู้และความรู้สึกนึกคิดและบุคลิกภาพหลากหลาย

แม้จิตวิญญาณจะเรียนรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด แต่สมองทางกายภาพของเราก็มีข้อจำกัด ดังนั้นหากเราจะรับถ่ายทอดความรู้จากเบื้องบน หรือต้นกำเนิด เราก็จำเป็นต้องเอาจิตไปจดจ่อจำเพาะเรื่อง เหมือนการ download file จาก Internet หากเราจดจ่อสาระสำคัญบางอย่าง แล้ว search แต่เรื่องอื่นๆ ก็จะได้ความรู้มากมายที่ลึกซึ้ง แต่ถ้าหาก download ไปเรื่อยๆ เป็นโจรสลัดบ้าง :-) เป็นนักร้องบ้าง :-) ก็ได้ข้อมูลหลากหลายปนเปกัน ซึ่งก็ไม่ได้หมายความว่าเรา download ไม่ได้ แต่อาจ download ห่องสมดุมาทั้งห่อง แทนที่จะ download หนังสือมาเพียง 10 เล่ม series เดียวกันทั้งหมด

พนักเขียนเชื่อว่า เราทุกคน download ข้อมูลความรู้กันอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน หากแต่ว่าบางคน download มากมายเกินไปจนทำให้ทำอะไรไม่พบ ไม่ใช่ว่า download มาน้อยเกินไป

Nova Analai : ผีนอกแล้ว

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ mead

ปมปริศนา & เงื่อนงำ..วันที่ 9 เดือน 10 ได้ความยังไงมาเฉลยด้วยนะครับ

ได้ข่าวจากคุณ Bassate บอกว่าถ้าใครอ่านหนังสืออาจารย์อนาลัย ได้จบทำความเข้าใจได้เมื่อไหร่ ชีวิตจะเปลี่ยนไป จะมีมุมมองลึกล้ำมาก.. อันนี้เห็นด้วยครับ อ่านไป 2 เล่มยังรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงทางสมอง..เหมือนมี six sense ไปในทางบวกครับ สมารถชี้ขึ้นคล่องขึ้นจริงครับ อนาคตจะเป็นแบบที่อาจารย์อนาลัยกล่าวไว้แน่นอนครับ

“ต่อไปในอนาคตอันใกล้ วิทยาศาสตร์ที่แท้จริงจะเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับจิตวิญญาณ”

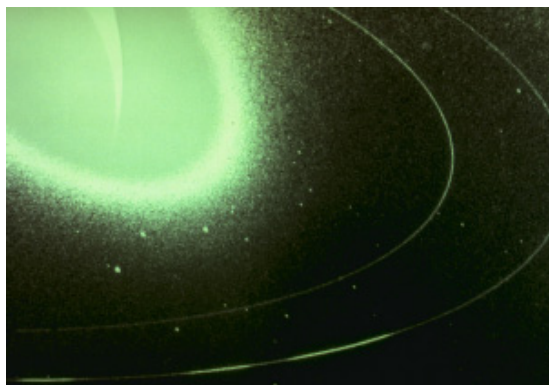
ฝันว่ามีนัด และไปเฝ้าดูเลขชาของท่านผู้หนึ่งกำลังทำงานอยู่อย่างสนุกสนาน รับโทรศัพท์และหัวเราะไปเรื่อยๆ ก็เข้าไปสนุกกับเขา โดยบอกให้เลขชา ผู้นั้นวิ่งไปรับโทรศัพท์อีกโต๊ะหนึ่ง ระหว่างที่กำลังสนุกกัน Big Boss ที่พี่นักเขียนนัดพบก็กลับเข้ามา

พี่นักเขียนเข้าไป shake hand ด้วยความดีใจ รู้เห็นว่าท่าน Big Boss คือท่านอาจารย์อนาลัย แต่มาในบุคลิกภาพของศิลปินชื่อดัง ที่มีความสุภาพ ถ่อมตนมากๆ พอสัมผัสมือท่าน ก็หาตัวตนของท่านไม่พบ ตัวตนของตัวเองก็หาไม่พบ และได้ยินเสียงบอกว่า ไม่สำคัญว่า ใครเป็น Big Boss ของสำนักงานแห่งนี้

สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการปกป้องแม่แมวสีขาวบริสุทธิ์ ซึ่งเพิ่งออกลูกมาหลายตัว นับดู ได้ 7 ตัว อยู่ๆ ก็ได้ยินเสียง (คุณ Mead) ร้องบอกว่า “ไม่ใช่เจ็ดตัวครับพี่นักเขียน มีทั้งหมด 9 ตัว” รู้สึกขอบคุณคุณ Mead มากๆ ในความฝัน เพราะจะตกหล่นไม่ได้

ห้องที่แม่แมวและลูกแมวสีขาวบริสุทธิ์อยู่กัน เป็นห้องกว้างขวางใหญ่โตมาก มีสุนัขวิ่งผ่านไปมา จนน่ากลัวจะเป็นอันตราย แม่แมวก็น่าชอบลูกๆ ของมันได้ขึ้นไปอาศัยอยู่บนผ้าม่าน

เมื่อเห็นดังนั้น จึงตัดสินใจล่อมั่วๆ กันสุนัข โดยกันพื้นที่ไว้กว้างใหญ่ให้แม่แมวและลูกๆ ของมันวิ่งเล่นอย่างอิสระ พอเห็นทุกอย่างเป็นไปตามคาดหวัง ก็รู้สึกว่าได้ทำหน้าที่สำเร็จ ตื่นขึ้นมา ได้ความหมายคลุมเครือ อยากถามว่าลูกแมว 9 ตัวทำให้ คุณ Mead วิ่งๆ บ้างหรือเปล่า?

คุณ กังขา ณ ปลาย : สมัยก่อนเด็กๆ จนโต ดิฉันมักจะฝันว่าลอยกลับไปในป่าที่สวยงาม หะไปบนท้องฟ้า ลอยกลับมาตามแมงไม้ต่างๆ และดำลงไปใต้น้ำ ใต้น้ำทำให้มีความสุข ไม่แพ้น้ำฟ้า และป่าไม้ ทำให้คิดถึงบ้าน และคิดว่าโลกนี้ไม่จริง แต่ตอนนี้ ทั้งโลก และฝัน ดิฉันคิดว่าไม่มีอะไรจริง คือทั้งโลกของกายหยาบ และโลกของกายละเอียด (จิต) ไม่มีอะไรจริง เพียงแต่ยอมรับว่า ยังกลัวสู่ความว่างเปล่าไม่ได้ตลอดกาล

บ้านที่ดิฉันคิดถึงอาจไม่มี แต่จิตนี้เองคือบ้าน ดิฉันยอมรับสมมุติ ตราบที่ยังหนีไปไม่พ้น บางครั้ง หากรู้สึกหมดแรง ก็อยากกลับบ้านของจิต (กายละเอียด) เพื่อพัก เหมือนที่อยากกลับบ้านในโลกไปพัก เวลาต้องออกไปเหนื่อยข้างนอกบ้านมา แต่ถ้าเหนื่อยกับโลกที่ต้องมีชีวิต ก็อยากกลับบ้านของจิตเพื่อพัก

ในฝันนั้น เป็นเพียงจินตนาการ ใช่มั้ย??? คุณนักเขียน (ที่ว่าตัวตนที่เป็นจินตภาพ)

Nova Analai : อิศระแห่งความปรารถนา

โลกยามตื่น เป็นโลกแห่งความเป็นจริงภายนอก-ภายใต้เครื่องพรางแห่งช่องว่าง-ระยะทางและกาลเวลา

โลกแห่งความฝัน เป็นโลกแห่งความเป็นจริง อันปราศจากเครื่องพราง และเป็นโลกอันเป็นต้นกำเนิดของการสร้างโลกภายนอกและประสบการณ์ทั้งหลายในชีวิตของเรา

จิตวิญญาณของเรามาถือกำเนิด เป็น ร่างกายเนื้อหนัง

เรากลับไปเยี่ยมเยือนบ้านเก่าอันเป็นต้นกำเนิดที่จิตวิญญาณของเราเลือกที่จะจากมา เพื่อเติมเต็มช่องว่างแห่งประสบการณ์และคุณค่าชีวิต ด้วยการเผชิญกับความท้าทายในโลกทางกายภาพ เพื่อแสวงหาประสบการณ์ และพัฒนาด้วยการเปลี่ยนความเชื่อเป็นความรู้ ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และการแสดงออกซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ของเราอย่างดีที่สุด

เราไม่จำเป็นต้องโหยหาจิตวิญญาณของเรา และดำเนินชีวิตด้วยร่างกายเนื้อหนังแต่เพียงอย่างเดียว เพียงเพื่อรอคอยการกลับไปสู่ภาวะต้นกำเนิดอันเป็นจิตวิญญาณ เพราะ**เรากำลังเป็นจิตวิญญาณอยู่** ทุกลมหายใจในปัจจุบันนี้-ทุกอณู และเราก็กลับไปเยี่ยมเยือนบ้านเก่าของเราอยู่ทุกเมื่อเชื่อคืนในความฝัน เราได้รับการสนับสนุนจากญาติมิตรทางจิตวิญญาณทั้งจากบ้านเก่าในโลกแห่งความฝัน และจากจิตวิญญาณทั้งหลายที่มาถือกำเนิดร่วมชาติภพ ร่วมมิติ ต่างชาติภพ-ต่างมิติ ในยามตื่น-ในโลกทางกายภาพ เมื่อเราเหงาเศร้าสร้อย ตัวตนในอนาคตชาติก็ปลอบประโลมเรา ให้มองเห็นความหวัง และตัวตนในอดีตก็สนับสนุนเราด้วยความรู้และประสบการณ์มากมาย เราจึงไม่ได้มาถือกำเนิดเป็นร่างกายเนื้อหนังอย่างโดดเดี่ยว ไร้การสนับสนุน

จิตวิญญาณปรารถนาการเติมเต็มช่องว่างแห่งประสบการณ์ด้วยร่างกายของเรา-ร่างนี้ และวิถีชีวิตของเรา-เช่นนี้ จากมุมมองของเรา-มุมมองนี้ เพราะจิตวิญญาณเลือกที่จะพัฒนาด้วยสภาวะอันจำเพาะนี้

ชีวิตทางกายภาพในร่างกายเนื้อหนัง จึงไม่ใช่ชีวิตที่เรามาดำเนินไปเพียงเพื่อจะรอวันตายและกลับคืนไปสู่ภาวะต้นกำเนิดอันเป็นจิตวิญญาณ หากแต่เป็นภาวะที่เรา**เลือก** เพื่อมาเผชิญกับความท้าทาย-ใฝ่รู้ และสนเท่ห์ในการสร้างสรรค์ของตนเอง ด้วยการให้พลังอำนาจของจิตวิญญาณในร่างมนุษย์-ในโลกมนุษย์อย่างร่าเริง-สนุกสนาน และด้วยการใช้**อิสระแห่งความปรารถนา**ที่จะมีได้-เป็นได้-ทำได้-สมความปรารถนา

คุณ Pranee Hansukjariya : เรียนคุณพี่นักเขียนที่เคารพ

เมื่อคืนนี้ได้เปิดฟัง Audio book แล้ว ขอบุ้ตออกจากใจเลยว่า ดีมากทีเดียวค่ะ ที่มีเสียงดนตรี เป็น background เป็นอย่างนั้นจริงๆ คือรู้สึกที่เราได้สัมผัสลึกเข้าไปถึงจิตวิญญาณภายใน ไม่ได้อยู่แค่ประสาทหู และสมอง เพราะเสียงเครื่องดนตรีบางชนิดเช่นเปียโน ไวโอลิน เป็นอะไรที่ขอบฟังมากตั้งแต่เด็กๆ เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว อ่านที่คุณพี่คุยถึงประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรี โดยเฉพาะที่คุณพี่มีโอกาสได้เรียนเปียโน อ่านแล้วขอบจยังคิดว่าคุณพี่ทำบุญเก่ามาดีจัง แลนจะโชคดี

ครั้งหนึ่งน้องไปนั่งเล่นบ้านของเพื่อนซึ่งเป็นหลานสาวแท้ๆ ของท่าน ก.สุรางคมวงค์ เขาเล่นเพลง บ้านทรายทองให้ฟัง โดยใช้เปียโนตัวเดียวกับที่คุณยายเล่นเมื่อครั้งประพันธ์เรื่องบ้านทรายทอง ความไพเราะของเสียงเปียโนน่าจะทำให้เกิดแรงบันดาลใจในงานประพันธ์ของท่าน น้องเล่นดนตรีไม่เป็นเพราะไม่มีโอกาสได้เรียน แต่จะดีมด้ากับความไพเราะของเสียงดนตรี โดยเฉพาะดนตรีคลาสสิก เคยฟังธรรมะที่เขาหาคนอ่านเสียงดีๆ เช่นของคุณดังตฤณ คนอ่านเสียงดีทั้งน้ำเสียงและจังหวะการอ่าน ถ้าเขามีดนตรีเป็น background ก็จะได้ไม่น้อย เพราะจะดึงจิตคนฟังให้จดจ่อกระแสเสียงธรรมะที่มาพร้อมกับเสียงแทรกของดนตรี

มีอีกอย่างที่รายงาน คือวันนี้ได้อ่านหนังสือตามวิธีที่คุณพี่แนะ ได้ผลเลยคือไม่ม่วง แล้วยังเข้าใจดีขึ้นด้วย คือตั้งสมาธิ อ่านช้าๆ ค่อยๆ รับสัมผัสเข้าไปภายใน (บรรยายเป็นภาษาพูดยากแะะ คือเหมือนกับว่าในความเข้าใจนั้นมีจินตภาพเกิดตามไปด้วย)

มีคำถามอย่างหนึ่งเกี่ยวกับความฝันอยากเรียนถาม คือ หากในความฝันที่เราจดจำได้แม่นยำ โดยเฉพาะจำได้ถึงความคิดที่เกิดขึ้นในฝันนั้นแสดงว่าสติของเราในการหลับเริ่มดีขึ้นหรือเปล่านั้น ขอบยกตัวอย่างว่า คินหนึ่งฝันว่าเดินไปซื้อปาห้องโก่กู่ใหญ่ ขากลับเดินผ่านรถเข็นขายกาแฟ คนขายกำลังขายให้ลูกค้าร้านคนหนึ่ง ได้ยินเสียงเด็กลูกจ้างเอ่ยบอกลูกค้าซื้อกาแฟว่า “วันนี้ปาห้องโก่กู่หมดแล้ว” น้องก็หยุดชะงัก แล้วยคิดว่าเราไปซื้อปาห้องโก่กู่จนหมด เขาเลยไม่มีทาน ควรที่เราจะแบ่งของเราให้เขาบ้าง ก็เลยยื่นถุงปาห้องโก่กู่ให้ลูกค้าร้านกาแฟแบ่งให้เขา พอตื่นนอนก็แปลกใจว่า ตัวเราคิดได้อย่างไรนะ คือหมายถึงว่าคิดเป็นเหตุเป็นผลด้วยในความฝัน

รบกวนเวลาคุณพี่แค่นี้ก่อนนะคะ ตอนนี้น้องอ่านหนังสือของท่านอาจารย์อนาลัยแล้วมีความสุขกว่าแต่ก่อนมาก เพราะเริ่มเข้าใจดีขึ้น ถึงอย่างไรก็ตั้งเป้าไว้แล้วว่าอ่านอย่างละเอียดทุกเล่มทุกตอน และทุกบรรทัด

ขอขอบคุณพี่อีกครั้งนะคะ

Nova Analai : ความฝัน กับ ความเป็นเหตุ-เป็นผล

คุณน้อง (ผู้) ปราณิ (สมชื่อ) ดีใจจังค่ะที่คำแนะนำที่ให้ไป-ใช้ได้ผล ขออนุญาตเอาจดหมายไปลงที่ blog พลังจิต ให้เพื่อนๆ ได้ทดลองบ้าง จะได้เป็นกำลังใจกัน

ขอบคุณที่สละเวลาไปฟัง และอธิบายให้ทราบที่ว่าฟังได้ผลนั้น ผู้ฟังรู้สึกและมีเหตุผล มีความประทับใจ หรือมีความชอบอย่างไรเป็นพื้นฐาน เป็นกำลังใจให้ทำต่อให้เสร็จสมบูรณ์ และจะได้สนองความต้องการของผู้ฟังได้ถูกค่ะ

ความฝันเป็นภาวะที่จิตวิญญาณทำงานได้ตามธรรมชาติ คือมีสติสัมปชัญญะคมชัด รู้เห็นนอกเหนือกฎเกณฑ์ของช่องว่าง—ระยะทางและกาลเวลาละ เราคิดว่าในความฝัน เราจะมีความสามารถหรือความเป็นเหตุเป็นผลต่ำกว่ายามตื่น เพราะเราไม่ได้ให้เครดิตมัน แต่โลกแห่งความฝันก็เป็นโลกที่มีความเป็นจริงไม่น้อยไปกว่าโลกยามตื่น และมีความเป็นจริงยิ่งกว่าด้วยซ้ำไป เพราะมันเป็นความเป็นจริงหลากมิติ แต่โลกยามตื่นเป็นความเป็นจริงเพียงมิติเดียว

การมีสติรู้เห็น—เป็นเหตุเป็นผลในความฝัน เป็นผลของการนำเอาสติสัมปชัญญะยามตื่นติดตามเข้าไปในโลกแห่งความฝัน บางขณะเราจะมองเห็นภาวะของสติสัมปชัญญะที่แยกเป็นสองส่วน หรือรู้สึกเสมือนว่าเรามีสองร่าง สองตัวตน สองสมอง หรือมีความจำสองชุด ซึ่งเป็นภาวะที่สติสัมปชัญญะของตัวตนภายนอก—คือตัวตนทางกายภาพ เผชิญกับอีกส่วนหนึ่งของมันคือ สติสัมปชัญญะของตัวตนภายใน—คือตัวตนอันเป็นจินตภาพในความฝัน ภาวะดังกล่าวนี้สติสัมปชัญญะยังทำงานเสมือนแยกส่วน คือส่วนหนึ่งของตัวตนภายนอก อีกส่วนหนึ่งของตัวตนภายใน

บางครั้งเราก็เผชิญกับภาวะที่รู้เห็นสองตัวตนก่อน โดยเห็นตัวตนอีกตัวตนเป็นคนอื่น แต่แล้วมันก็รวมกันเป็นหนึ่ง หรือแยกไม่ออกว่า ตัวตนใดคือเรา—เขา ภาวะดังกล่าวเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติเสมอๆ

เมื่อจิตวิญญาณเปลี่ยนวิธีการจัดจ้อยด้วยสติสัมปชัญญะ จากตัวตนภายนอกไปสู่ตัวตนภายในอันเป็นจินตภาพได้อย่างคมชัดมากขึ้น ตัวตนภายในปราศจากการเป็นบุคคลอย่างโดดเดี่ยว มันจึงทำให้เราแยกไม่ออกว่าตัวตนใดคือเรา—เขา และบางครั้งเราจะพบการแปลงสภาพ คือเริ่มความฝันด้วยการเป็นบุคคลตัวตนหนึ่งๆ แล้วพอความฝันดำเนินไป ตัวตนนั้นๆ ก็แปลงรูปกายเป็นบุคคลอื่นไป

ความฝันสะท้อนให้เห็นภาวะจิต การเป็นเหตุ—เป็นผลในความฝันบางทีก็ไม่ใช่สิ่งที่ เป็นความรู้เสมอไป มันอาจเป็นเพียงความเชื่อที่ตามขนบธรรมเนียมบ้าง ตามวัฒนธรรมหรือสังคม

ภาวะที่คุณน้องปราณีเรียกว่า เหตุผล ในความฝันนี้ น่าจะเรียกว่า เป็นอารมณ์อันสุนทรีย์มากกว่า เพราะมันแสดงถึงความอ่อนไหว แสดงถึงภาวะจิตที่มีความเอื้อเฟื้อ

พี่น้องเขียนขอบทวนปาห้องโก้มากๆ หากฝันเป็นคุณน้องปราณีในสถานการณ์นี้ มีหวังกอดปาห้องโก้สูงสุดท้าย—วิ่งเซิดอย่างพร้อมใจกัน—ทั้งตัวตนภายใน—ภายนอก!!!

คุณ MOUNTAIN :

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ nova_analai

ขอขยายความคำตอบอีกนิดคะ คุณ Mountain

ที่พี่นักเขียนบอกว่า “แม้จะมีสติสัมปชัญญะที่ควบคุมได้ แต่ก็เหมือนควบคุมไม่ได้ในส่วนที่ว่า หยุดพิมพ์หรือหยุดถ่ายทอดไม่ได้จนกว่าข้อมูลจะล้นไหลออกมาจนเพียงพอแล้ว” มันคือความรู้สึกที่ว่าเหมือนน้ำล้น ต้องปล่อยให้ล้นจนต้นน้ำหยุดไหลมาสู่สถานะที่ไม่พอใส่ และสถานะในภาชนะนั้นคือ สติสัมปชัญญะของเราเอง

สิ่งที่แตกต่างกันระหว่างความฝัน กับ การรับถ่ายทอดสดๆ (Live from Kansas :-) เวลาตอบคำถามอีกสาระหนึ่งก็คือ การเรียนรู้ของเรา

ในความฝัน เรียนรู้อย่างชัดเจนระหว่างฝัน แต่ตื่นขึ้นมา พูดไม่ออก บอกไม่ถูก พอจด บอกได้เป็นหัวเรื่องหรือ out line บวกเรื่องราวเป็นอุปมาอุปมัย บวกภาพและคำประหลาดๆ ที่ยังไม่เข้าใจดี แต่เมื่อนำมาพิมพ์หรือถอดความ ก็จะตกอยู่ในภาชนะน้ำล้น เขียนได้ พิมพ์ได้ แปลงเป็นถ้อยคำได้ และเรียนรู้ ณ จุดนั้น เหมือนครูมาสอนให้ถอดสมการที่จดมาจากความฝัน และเป็นไปไม่รวดเร็วเท่าถ่ายทอดสด แต่ถอดความไปเรื่อยๆ เหมือนเติมน้ำให้เต็มภาชนะไปเรื่อยๆ - flow ตลอด จะหยุดพักเมื่อไรก็ได้ จะทำต่อเมื่อไรก็ได้ แต่รู้กำหนดล่วงหน้าว่า ช่วงนี้จะเขียนกี่หน้า และข้อมูลทั้งหมดจะใช้เวลากี่วันเสร็จตั้งแต่ลงมือพิมพ์บรรทัดแรก ซึ่งใช้เวลา 9 วันบ้าง 17 วันบ้าง 33 วันบ้าง พอมีสมาธิพร้อมลงมือถอดสมการ ก็มีตัวรู้ผุดขึ้นมาทันทีว่า 9 วันเสร็จ เป็นต้น แม้จะไม่ได้กาปฏิทิน และตั้งหน้าทำลูกเดียว แต่เวลาที่ใช้จะตรงเป็งตาม schedule ที่ผุดขึ้นมาทุกครั้ง

ในยามตื่น ที่ตอบคำถามด้วยความรู้สึกว่า download มาตอบ เห็นคำถาม-ไม่มีคำตอบส่วนตัว-ถ้าเป็นนักเรียนแล้วถูกครูถาม ก็เหมือนเด็กไม่ได้ดูหนังสือไปสอบ-ว่างจ้อย มีแต่อารมณ์รักและสงสารจับใจที่เอ่อขึ้นมา ขนหัวลุก (ซึกขวา-ซึกเดียว) แล้วก็ตัวรู้เกิดขึ้น มีคำตอบผุดขึ้นมา และการเรียนรู้ของตนเองก็เกิดขึ้นพร้อมๆ กันกับการรับ download คำตอบมาถ่ายทอด

บางอย่าง หรือบางคำถามที่ได้รับในขณะนั้น เสมือนเคยได้ download file คำตอบมาจดไว้เป็นรหัสแล้ว จากความฝัน แต่ยังไม่เคยถอดรหัส เพราะไม่มีใครถามหรืออยากรู้ พอเจ้าของคำถามเขามาถาม ก็ตกเข้าภาวะถ่ายทอด Live อย่างที่ว่า

9 ตุลาคม - คุณ Mead พุดถูกว่า เป็นรหัสส่วนตัวและความหมายส่วนตัวของคุณ Mountain จับอารมณ์แล้วขยายอารมณ์มาบอกกันหน่อย

จับอารมณ์ได้ ก็จับจิตวิญญาณได้ เหมือนเห็นใบไม้ไหว ก็รู้เห็นลมและทิศทางของลมได้ชัดเจน

ผมพบแล้วครับพี่นักเขียน 9 ตุลาคม มันเป็นรหัสและมีความหมายส่วนตัวของผมจริงๆ ผมนั่งจับอารมณ์ พยายามปล่อยวางความคิด นึกแต่คำว่า 9 ตุลาคม มีความหมายต่อข้าพเจ้าอย่างไร เหมือนเราป้อนข้อมูลลงใน Google ต้องใช้เวลาเล็กน้อย มีบางอย่างเกิดขึ้นมาให้เลือก แต่ดูแล้วไม่กระทบอารมณ์ ลักพักก็เกิดความรู้สึกว่า 9 เดือน 10 9 + 10 = 19 เท่านั้นแหละครับ ผมปล่อยโฮออกมาเลย มันกลั่นไม่อยู่จริงๆ เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อสักครู่นี้เองครับ.....ใช่จริงๆ มันมีความหมายกับผมมาก ผมไม่มีวันลืม

ขอบคุณพี่นักเดินทาง และคุณ mead ที่ให้ไกด์ คำว่า เดือน 10 มากๆ ครับ

คุณ mead : พี่เม้าส์ของเราพบคำตอบแล้ว.. ว่าแต่เกี่ยวอะไรบอกได้มั๊ยครับ ทำไมถึงกับน้ำตาซึม.. เกี่ยวกับแม่หรือครอบครัวไข่ม้อยพี่..

คุณ MOUNTAIN : พูดแล้วก็ยังระลึกถึงไม่รู้ลืม เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับครอบครัวทางภรรยาผมครับ ทั้งพ่อตาและแม่ยาย ท่านทั้งสองเป็นคนดีมาก ตอนพ่อตาป่วยราวปี 2534 ด้วยโรคไตวาย ผมได้รับความช่วยเหลือจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ผูกพันกับเลข 19 ช่วยประคองรักษาพ่อตามาด้วยดีโดยตลอด เป็นที่น่าอัศจรรย์

แล้วต่อมาหลังจากพ่อตาเสียประมาณปี 2539 แม่ยายก็มาป่วยด้วยโรคไตวายอีกคน เมื่อปี 2543 ได้พึ่งบารมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่เกี่ยวข้องกับเลข 19 อีกเช่นกัน ประคองรักษาไปจนกระทั่งท่านเสียชีวิตเมื่อปี 2548

สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับเลข 19 คือ เสด็จเตี้ย กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ที่ผมเคารพนับถือมาก พระองค์ท่านประสูติ 19 ธันวาคม เสด็จสู่สวรรคาลัย 19 พฤษภาคม

และเลข 19 คือเลขประจำพระองค์

คุณ mead : ในที่สุดก็ค้นพบความหมายแล้วนะครับ ที่แท้เป็นเรื่องของความผูกพันกับท่านกรมหลวงชุมพรฯ ที่ปกป้องรักษาคนที่รักในครอบครัวของพี่มาตลอด ถึงว่านะครับทำให้พี่เม้าส์น้ำตาซึม ซาบซึ้งใจกับพี่เม้าส์ด้วยครับ คุณพี่นักเขียนคงพยายามหัดให้เราดึงเอาจินตนาการออกมาใช้กันได้คล่องๆ นะครับ ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบนี้ละ วันหน้าจะได้สำรวจในรายละเอียดกันมากขึ้น

ต้องขอบคุนมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ สนุกที่เดียวครับ+++

คุณ mead :

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ nova_analai

ฝันว่ามีนัด และไปเฝ้าดูเลขของท่านผู้หนึ่งกำลังทำงานอยู่อย่างสนุกสนาน รับโทรศัพท์และหัวเราะไปเรื่อยๆ ก็เข้าไปสนุกกับเขา โดยบอกให้เลขฯ ผู้นั้นวิ่งไปรับโทรศัพท์อีกโต๊ะหนึ่ง ระหว่างที่กำลังสนุกกัน Big Boss ที่พนักเขียนนัดพบก็กลับเข้ามา

พนักเขียนเข้าไป shake hand ด้วยความดีใจ รู้เห็นว่าท่าน Big Boss คือท่านอาจารย์อนาลัย แต่มาในบุคลิกภาพของศิลปินชื่อดัง ที่มีความสุภาพ ถ่อมตนมากๆ พอสัมผัสมือท่าน ก็หาตัวตนของท่านไม่พบ ตัวตนของตัวเองก็หาไม่พบ และได้ยินเสียงบอกว่า ไม่สำคัญว่า ใครเป็น Big Boss ของสำนักงานแห่งนี้

สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการปกป้องแม่แมวสีขาวบริสุทธิ์ ซึ่งเพิ่งออกลูกมาหลายตัว นับดู ได้ 7 ตัว อยู่ๆ ก็ได้ยินเสียง (คุณ Mead) ร้องบอกว่า **“ไม่ใช่เจ็ดตัวครับพนักเขียน มีทั้งหมด 9 ตัว”** รู้สึกขอบคุณ คุณ Mead มากๆ ในความฝัน เพราะจะตกหล่นไม่ได้

ห้องที่แม่แมวและลูกแมวสีขาวบริสุทธิ์อยู่กัน เป็นห้องกว้างขวางใหญ่โตมาก มีสุนัขวิ่งผ่านไปมา จนน่ากลัว จะเป็นอันตราย แม่แมวก็น่าหอบลูกๆ ของมันไต่ขึ้นไปอาศัยอยู่บนฝ้ามา

เมื่อเห็นดังนั้น **จึงตัดสินใจล้อมรั้วเดี่ยวๆ กันสุนัข** โดยกันพื้นที่ไว้กว้างใหญ่ให้แม่แมวและลูกๆ ของมันวิ่งเล่นอย่างอิสระ พอเห็นทุกอย่างเป็นไปตามคาดหวัง ก็รู้สึกว่าได้ทำหน้าที่สำเร็จ ตื่นขึ้นมา ได้ความหมายคลุมเครือ อยากถามว่าลูกแมว 9 ตัวทำให้ คุณ Mead วิ่งๆ บ้างหรือเปล่า?

คุณนักเขียน พูดแล้วชนลูกเหมือนกันครับ

2 คืนก่อน ดูตัวอย่างละครเวทีเรื่อง **The Cats** ทางทีวีรู้สึกประทับใจครับ ทำให้คืนนั้นฝันเห็นแต่เรื่องแมวๆ ในฝันฝันเห็นแมว 2 ตัวอยู่ในบ้านสีขาวๆ ลักพักเหมือนกับว่าตัวเองมองผ่านสายตาของแมว ออกไปนอกถนน มองเห็นดวงจันทร์ **เห็นรั้วบ้าน** และรู้สึกอยากออกไปเที่ยวเล่นข้างนอกมากๆ เดินไปที่ประตูเพื่อจะเปิดออกครับ – ก็ไม่ได้คิดอะไรกับฝันนี้ เกือบลืมไปเหมือนกัน ถ้าคุณนักเขียนไม่ทักขึ้นมาครับ

และเหตุการณ์จริงเกิดที่บ้าน – ก็เพิ่งมีลูกสุนัขอีกเกิดใหม่ 5 ตัว (ตายไป 2 เพราะน้ำท่วมปอดเกิดมาตอนฝนตกหนัก แม่เค้าไปซุดหลุม-น้ำลงไปซัง ช่วยไม่ทันครับ)..ตอนนี้ลูกสุนัขที่รอดมากก็โตได้เดือนหนึ่งแล้วครับ แต่ก็สงสารเจ้า 2 ตัวนั้นมาก

ตัวเลขนี้จะเกี่ยวข้องกันยังไงก็ไม่ทราบครับ.. แต่ฝันเห็นเรื่องแมวๆ กับเรื่องลูกสุนัขเกิดใหม่ด้วยแปลกจริงๆ ครับ! ความคิดอ่านต่างๆ ในแม่น้ำของความฝันของแต่ละคนนี่คงไม่มีความลับ.. ยิ่งถ้าได้รู้จักกันด้วย แบบนี้เราก็ serch ข้อมูลใครก็เห็นกันหมดสิครับ.. ถึงจะตีความในสัญลักษณ์ไม่เก่ง แต่ถ้าใกล้เคียงก็ถือว่าน่าทึ่งแล้วนะครับ _ พิสูจน์ได้ว่าความฝันมีการเชื่อมถึงกันได้จริง เรื่องนี้คงเป็นตัวอย่างของเครือข่ายจิตวิญญาณต่างร่าง แต่ร่วมวัตถุประสงค์ ใฝ่ฝันหวังว่าคงเข้าใจถูกนะครับ

Nova Analai : จิตวิญญาณต่างร่างแต่ร่วมวัตถุประสงค์**อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ MOUNTAIN**

ผมพบแล้วครับพี่นักเขียน 9 ตุลาคม มันเป็นรหัสและมีความหมายส่วนตัวของผมจริงๆ ผมนั่งจับอารมณ์พยายามปล่อยวางความคิด นึกแต่คำว่า 9 ตุลาคม มีความหมายต่อข้าพเจ้าอย่างไร เหมือนเราป้อนข้อมูลลงใน Google ต้องใช้เวลาเล็กน้อย มีบางอย่างเกิดขึ้นมาให้เลือก แต่ดูแล้วไม่กระทบอารมณ์ สักพักก็เกิดความรู้สึกว่า 9 เดือน 10 9 + 10 = 19 เท่านั้นแหละครับ ผมปล่อยโฮออกมาเลย มันกลั่นไม่อยู่จริงๆ เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อสักครู่นี้เองครับ.....ใช่จริงๆ มันมีความหมายกับผมมาก ผมไม่มีวันลืม

ขอบคุณพี่นักเดินทาง และคุณ mead ที่ให้ไกด์ คำว่า เดือน 10 มากๆ ครับ

เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม ผุดขึ้นมาในสมาธิ พี่นักเขียนไม่ทราบหรือกว่าเป็นสัญลักษณ์ของใคร แต่รู้ว่าไม่ใช่วันเกิดของใคร แต่ตรงกันข้าม มันเกี่ยวกับความตาย แต่ก็แปลกที่รู้สึกไม่ใช่ความตายของคนหนึ่งคน และก็ไม่ใช่การตายหมู่ในโศกนาฏกรรม แต่ว่าเศร้าๆ บอกไม่ถูก

เมื่อพบพวกเราที่นี่ เหมือนได้พบหน้ากันจริงๆ หลายๆ คนเหมือนคนที่เราได้เคยพบคน เคยรู้จักกันมานานแสนนาน

รู้ได้จากประสบการณ์ว่าความรู้สึกนี้บ่งบอกให้รู้ว่าได้พบกับ “จิตวิญญาณต่างร่างแต่ร่วมวัตถุประสงค์” (อีก) คนหนึ่งแล้ว ซึ่งไม่ได้พบได้ง่ายๆ แต่เมื่อพบแล้ว จะทำให้การเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติความเป็นจริงของจิตวิญญาณขยายตัว เรียนได้เร็ว และได้มาก และพิสูจน์ได้ร่วมกัน

จิตวิญญาณต่างร่างแต่ร่วมวัตถุประสงค์ จะเป็นบุคคลที่มักช่วยเราถอดรหัส บางอย่างก็ไม่ได้บอกเราตรงๆ แต่ชี้แนะ หรือกล่าวถึงบางสิ่งบางอย่างที่สะดุดใจเราอย่างลุ่มลึก เรามักจะฝันถึงเขา เขาก็ฝันถึงเรา เรามองผ่านดวงตาของเขา—มองผ่านมุมมอง—อารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของเขาในความฝัน และบ่อยครั้ง เขาก็มองผ่านดวงตาของเรา—ในความฝันของเขาเช่นกัน

เรียกได้ว่า เขาเป็นเรา เราเป็นเขา จะเรียกว่าเอาใจเขามาใส่ใจเราก็ยังน้อยไป เพราะมันเป็นการ “ร่วมรู้สึก” ที่ลุ่มลึกกว่านั้นมาก และการร่วมรู้สึกดังกล่าวนี้ เป็นหนึ่งในประสาทสัมผัสภายใน หรือประสาทสัมผัสที่หก

ความฝันของพี่นักเขียน กับประสบการณ์ของ คุณ Mead ที่ซ้อนกันคือเกี่ยวกับแมว สุนัข และการคลอดลูกของสัตว์เลี้ยง ตัวเลขที่สำคัญจริงๆ คือ เลข 2 เพราะพี่นับลูกแมวได้ 7 คุณ Mead บอกว่า 9 และในความเป็นจริง ลูกหมาตายไป 2 ตัว

เหล่านี้แม้สาระจะไม่ได้ตรงกันร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ความสำคัญของสาระอยู่ที่ “การร่วมรู้สึก” การเรียนรู้ถึงอารมณ์ผ่านประสบการณ์ในความฝันจากบุคคลต่างร่าง แม้พี่นักเขียนจะไม่ได้เลี้ยงสุนัขอยู่ตอนนี้ แต่ก็เป็นคนรักหมาที่สุด—อยู่เมืองไทย ตั้งแต่เกิดมาจนแต่งงาน—มีครอบครัว ไม่เคยมีช่วงใดในชีวิตที่ไม่มีหมาที่ไม่เลี้ยงตอนมาอยู่อเมริกานี้ก็เพราะเดินทางบ่อย และทนการพลัดพรากจากหมาสุดรักไม่ค่อยได้ (ฝันถึงหมาทุกตัวที่ตายไป)

ก็ต้องขอร่วมมีความรู้สึกไปกับคุณ Mountain ด้วยอีกครั้งเมื่อได้รับทราบข่าวว่า 9 ตุลาคม หมายถึงอะไร และขอบคุณที่มาช่วยเปิดเผยให้เรารู้ว่า พี่นักเขียนรู้เห็นอะไรในระบบเครือข่ายของจิตวิญญาณ

จิตวิญญาณต่างร่างแต่ร่วมวัตถุประสงค์ เมื่อได้มาพบกัน จะสามารถตรวจสอบประสบการณ์ผ่านกันได้เสมอๆ ต่อไปเมื่อเรารู้จักสัมผัสพันธภาพดังกล่าวนี้ได้ดีขึ้น แม้ประสบการณ์ในชีวิตประจำวันก็ตรวจสอบกันได้ เช่น หากใครอีกคนหนึ่งกำลังทำอะไรอยู่ ได้กลิ่น หรือลิ้มรสอะไร ที่ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมของอีกคนหนึ่ง แต่อีกคนก็จะพลอยได้กลิ่นหรือลิ้มรสไปด้วย โดยเป็นภาวะที่ผุดขึ้นมาคมชัด ได้ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมของเรา

เดี๋ยวจะตัดบทไปตอบต่อที่คุณ Mead และคุณ Fidgi ค่ะ ยังมีอีกยาว...

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ mead

คุณนักเขียน พุดแล้วขลุ่ยเหมือนกันครับ

2 คืนก่อน ดูตัวอย่างละครเวทีเรื่อง *The Cats* ทางทีวีรู้สึกประทับใจครับ ทำให้คืนนั้นฝันเห็นแต่เรื่องแมวๆ ในฝันฝันเห็นแมว 2 ตัวอยู่ในบ้านสี่ขาๆ สักพักเหมือนกับว่าตัวเองมองผ่านสายตาของแมวออกไปนอกถนน มองเห็นดวงจันทร์ **เห็นรั้วบ้าน** และรู้สึกอยากออกไปเที่ยวเล่นข้างนอกมากๆ เดินไปที่ประตูเพื่อจะเปิดออกครับ ก็ไม่ได้คิดอะไรกับฝันนี้ ก็อบลิ้มไปเหมือนกัน ถ้าคุณนักเขียนไม่ทักขึ้นมาครับ

และเหตุการณ์จริงเกิดที่บ้าน - ก็เพิ่งมีลูกสุนัขอีกเกิดใหม่ 5 ตัว (ตายไป 2 เพราะน้ำท่วมปอด เกิดมาตอนฝนตกหนัก แม่เค้าไปซุดหลุม-น้ำลงไปซัง ช่วยไม่ทันครับ)..ตอนนี้ลูกสุนัขที่รอดมาก็โตได้เดือนหนึ่งแล้วครับ แต่ก็สังสารเจ้า 2 ตัวนั้นมาก

ตัวเลขนี้จะเกี่ยวข้องกันยังไงก็ไม่ทราบครับ.. แต่ฝันเห็นเรื่องแมวๆ กับเรื่องลูกสุนัขเกิดใหม่ด้วย แปลกจริงๆ ครับ! ความคิดอ่านต่างๆ ในแม่น้ำของความฝันของแต่ละคนนี่คงไม่มีความลับ.. ยิ่งถ้าได้รู้จักกันด้วย แบบนี้เราก็ serch ข้อมูลใครก็เห็นกันหมดสิครับ.. ถึงจะตีความในสัญลักษณ์ไม่เก่ง แต่ถ้าใกล้เคียงก็ถือว่าน่าฟังแล้วนะครับ _พิสูจน์ได้ว่าความฝันมีการเชื่อมถึงกันได้จริง เรื่องนี้คงเป็นตัวอย่างของเครือข่ายจิตวิญญาณต่างร่าง แต่ร่วมวัตถุประสงค์ ไซมัยครับหวังว่าคงเข้าใจถูกนะครับ

ฝันถึงคุณ Mead ก็ทำให้หวนคิดถึงหมาทุกตัวที่เคยรักเคยอยู่กับเขามาตั้งแต่เด็ก แม้ว่าทุกวันนี้ไม่มีหมาอยู่ใกล้ตัว ก็คงได้อาศัยสัมผัสผ่านจิตวิญญาณต่างร่างนี้แหละ ให้ได้รักได้สัมผัสต่อ

จิตวิญญาณต่างร่างแต่ร่วมวัตถุประสงค์ ไม่ใช่ว่า “หายาก” เพราะ “มีน้อย” แต่แท้จริงแล้วมีอยู่รอบตัวเรามากมายนับไม่ถ้วน แต่หายากเพราะหากันไม่พบ พบก็ไม่รู้ รู้ก็ยังไม่ยอมรับ เมื่อพบแล้วบ่อยๆ พี่นักเขียนจะบอกกับเขาตรงๆ ไม่ได้ เพราะเชื่อว่าการรู้แต่ฝ่ายเดียวเป็นสิ่งที่ไม่ค่อยจะยุติธรรมเท่าไรนัก หากไปบอกกับเขาตรงๆ ก็เหมือนกับการทักท้วง และทำให้เกิดวิตถกวิจารณ์ที่เกิดประโยชน์อะไร แต่ถ้าหากเราเหมือนไปรู้เขา แล้วเขาก็รู้สึกได้ถึงความสัมพันธ์ที่มีอยู่ การรู้เห็นสองทางเช่นในกรณีของคุณ Mountain และคุณ Mead ก็เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ

เมื่ออาทิตย์ก่อนที่คุณ Mead ฝันว่าไปเดินอยู่ริมทะเล และพบกล่องสีขาว ได้ยินเสียงเพลง แล้วเห็นคนตัวเล็กๆ พุด

พนักเขียนแอบอมยิ้ม เพราะในโลกยามตื่น พนักเขียนกำลังจะไป Cancun, Mexico จะเอา iPod (สีขาว) ที่อัด Audio Books ไว้ไปฝั่งริมทะเล เพื่อเอาไปตรวจทาน และจะพาเพื่อนๆ ไปนั่งสมาธิกันริมหาด และไปรับพลังที่ Chetchen Itza ซึ่งเป็นปิรามิดเก่าแก่สมัย Mayan

คุณ Mead ล่วงหน้าไปเที่ยว Cancun ก่อนพนักเขียนเสียอีก ประสบการณ์ของคุณ Mead ก็เรียกได้ว่า เป็นประสบการณ์ผ่านดวงตา หรือผ่านจิตวิญญาณต่างร่างแต่ร่วมวัตถุประสงค์ และเป็นการมองเห็นประสบการณ์ในอนาคต ส่วนประสบการณ์ของพนักเขียนกับคุณ Mountain เป็นไปในอดีต และประสบการณ์เกี่ยวกับแมวและคุณ Mead เป็นประสบการณ์ในปัจจุบัน

สัมผัสเหล่านี้อาจดูเหมือนเป็นเรื่องไร้สาระ สำหรับผู้ที่ไม่ได้อยู่ในสถานการณ์ที่มีการร่วมรู้สึกเหล่านี้เกิดขึ้น เพราะมันเป็นสิ่งที่ยื่นออกเหนือเหตุผลทางกายภาพ แต่ในภาวะจิตแล้ว มันเป็นเรื่องที่ลุ่มลึก

คุณ Mountain มีอารมณ์ที่สัมผัสได้อย่างเป็นธรรมชาติ ก็ต้องยอมรับว่าทำให้ร้องไห้ บางคนเก็บความรู้สึกที่ผุดขึ้นมา แล้วสลัดมันทิ้งไป ทำให้เราไม่สามารถเข้าถึงสาระเหล่านี้ได้ ส่วนคุณ Mead ก็จำความฝันได้ แม้จะบอกกับพนักเขียนว่า ความฝันเป็นสาระที่คุณๆ ผู้หญิงสนใจมากกว่าคุณๆ ผู้ชาย

เมื่อคืนพนักเขียนได้ยินท่านอาจารย์อนาลัยบอกว่า พวกเรากำลังฝึกใช้ประสาทสัมผัสภายในกัน อย่างเป็นธรรมชาติ หน้าที่ของพนักเขียน ไม่ใช่ครูบาอาจารย์ที่จะมาสอนทุกคนเรื่องนี้ เพราะเราทุกคนมีความสามารถตามธรรมชาติอยู่แล้ว พนักเขียนมาทำหน้าที่แนะนำให้เราเอาความสามารถของเราออกมาใช้ พวกเราต้องขยันทำการบ้านด้วยการศึกษาสาระจากหนังสือก่อน แล้วลองฝึกฝน ปฏิบัติด้วยตนเอง พิสูจน์ความเป็นจริงด้วยตนเองก่อน แล้วมาถ่ายทอดแลกเปลี่ยน หรือตรวจสอบกันและกัน

อ้าว ขอตัดไปต่อ ที่คุณ Fidgi อีก take หนึ่งคะ

คุณ fidgi : ความหมายกับความลึกลับ

เรียนถามพนักเขียนคะ.. ทราบมาว่าศัตรูตัวฉกาจที่เป็นอุปสรรคที่ทำให้ไม่เข้าใจและไม่ก้าวหน้าในการฝึก หรือศึกษาเรื่องซับซ้อนแบบนี้ คือความหมายและความลึกลับ....ที่นี้เราจะจัด หรือเปลี่ยนความลึกลับให้เป็นความศรัทธาได้อย่างไรคะ แล้วศรัทธาอย่างไรถึงจะไม่ดูงมงาย...ทั้งๆ ที่เรื่องมันได้เกิดขึ้นไปแล้ว รับรู้และเห็นแล้วว่าเป็นจริงก็ควรจะเกิดเป็นศรัทธา แต่มันกลับเกิดเป็นความลึกลับแทนที่ เราจะมีวิธีคิดที่จะเปลี่ยนได้อย่างไรคะ... ขอขอบคุณคะ..

Nova Analai : ความหมาย กับ ความจริงที่พิสูจน์ได้

ท่านอาจารย์อนาลัยกล่าวว่า ข้อมูลความรู้ที่ท่านให้ไม่ใช่ทฤษฎี เพราะทฤษฎีไม่ใช่ความเป็นจริง แต่เป็นเพียงสมมุติฐาน แต่ท่านก็บอกว่า ท่านไม่ได้ขอให้เราเชื่อในสิ่งที่ท่านสอน แต่ขอให้เราทดลอง ฝึกฝน และพิสูจน์ด้วยตนเองก่อนแล้วจึงเชื่อ จากนั้นก็ให้ศรัทธา และท่านก็กล่าวย้าว่า ที่ให้ศรัทธานั้นคือ ให้ศรัทธาในจิตวิญญาณของตนเอง

ท่านกล่าวไว้ว่า อุปสรรคในการเรียนรู้คือ ความเชื่อในทางที่ผิด ความลังเลสงสัยและไม่แน่ใจ ความศรัทธาจะเกิดขึ้นก่อนการพิสูจน์ไม่ได้ หากเราศรัทธาในสิ่งที่พิสูจน์ไม่ได้ จะเรียกว่า ความศรัทธาไม่ได้ หากแต่เป็นความมกมาย

เราลังเลสงสัยก็เพราะเรายังไม่ได้พิสูจน์ การพิสูจน์ที่เป็นวิทยาศาสตร์เป็นการกระทำ 4 ทางคือ :

1. มีผู้กระทำแล้ว และเราไปรู้เห็นหรือสนใจในการกระทำของเขา
2. การสังเกตการกระทำของผู้ที่ทำได้-ปฏิบัติได้ (ต้องรู้จักแยกแยะว่าพบของจริงหรือเพียงแต่ได้ยินเขาหลักแต่พูด หรือฟังคนพูดสนับสนุนหลายต่อ แต่ก็ยังเป็นเพียงคำพูดที่ “เขาว่า” อยู่ดี ไม่เห็นของจริงสักที)
3. การปฏิบัติ คือนำพฤติกรรมที่ได้สังเกตเห็นนั้นๆ มาทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้เกิดเป็นความคิดขึ้นก่อนในขั้นแรก และอาจจะยังทำไม่ได้อย่างที่เรารับรู้มาจากผู้อื่น ข้อนี้ต้องใช้การฝึกฝน และต้องเริ่มต้นด้วยการมีความเชื่อในความสามารถของจิตวิญญาณของตนเอง
4. ทำได้ด้วยตนเอง

เมื่อท่านอาจารย์อนุาลัยกล่าวถึงความเชื่อ และ ศรัทธา บางคนอาจจับประเด็นผิดไปว่า ท่านบอกให้เราเชื่อก่อน ศรัทธาก่อน แต่แท้จริงแล้ว-สิ่งเดียวที่ท่านสอนให้เราเชื่อและศรัทธา คือ **เชื่อถือและศรัทธาในความสามารถของจิตวิญญาณอันเป็นธรรมชาติของเรา** แต่ถึงกระนั้น ท่านก็ไม่ได้บอกให้เราเชื่อและศรัทธาอย่างมกมาย คือเชื่อ+ศรัทธาแล้วก็จะบออยู่เพียงแค่ว่าเป็นความคิดเท่านั้น

หากแต่ที่ท่านได้ให้บทฝึกฝนมากมายในหนังสือ 10 เล่ม และอื่นๆ ที่พี่น้องเขียนกำลังพยายามรวบรวมออกมากให้พวกเราได้นำมาใช้กัน ท่านให้เราฝึกฝนเพื่อให้เราทำได้จริง แล้วจึงค่อยเชื่อและศรัทธาใน **คำสอนของท่าน**

จุดอ่อนของคนจำนวนมากคือ มักจะชอบตามไปดูผู้ที่ทำได้ แล้วก็พอใจอยู่เพียงแค่การได้เป็นผู้ตาม และมันก็จะกลายเป็นสิ่งที่ไม่ยั่งยืน เพราะจิตวิญญาณของเราต้องการมากกว่าเพียงแค่การเป็นพยานความสามารถของผู้อื่น จิตวิญญาณมาถือกำเนิดเพื่อเติมเต็มช่องว่างแห่งประสบการณ์และคุณค่าชีวิต ดังนั้นความลำเอียงที่แท้จริงของจิตวิญญาณและตัวตนทางกายภาพคือ การทำให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง

พี่น้องเขียนขอใจที่คุณ Mead เรียกจุดนัดพบของพวกเรา ณ ที่นี้ว่า ห้องวิทย์ฯ

เพราะฟังดูเหมือน Lab วิทยาศาสตร์ในโรงเรียนสมัยเด็กๆ ซึ่งพี่น้องเขียนคิดว่า พวกเราก็กำลังอยู่ในฐานะนักเรียนที่กำลังเรียนรู้และมาช่วยกันฝึกฝน เพื่อพิสูจน์ความเป็นจริงร่วมกัน ตรวจสอบร่วมกัน

หน้าที่ของพี่น้องเขียนก็คงเป็น Lab assistant ที่คอยดูว่าไม่มีใครเอาน้ำเทใส่กรด ให้ระเบิดตามกระมัง แต่หากการทดลองในห้องวิทย์ฯ ของพวกเราเกิดได้ Gas ที่เป็นคุณ Mead มนุษย์ต่างดาวขึ้นมา ก็อาจจะได้ปรากฏการณ์แปลกๆ ให้พวกเราได้ชมกันเป็นขวัญตา

คุณเอกณัฐยศ : ขอคำแนะนำจากพี่นักเขียน

- เราทุกคนคือจิตวิญญาณ ที่มาหาประสบการณ์ในมิติมนุษย์ ดังนั้น เราทุกคนจึงสามารถติดต่อเชื่อมโยงกับจักรวาล ที่เป็นแหล่งรวมทุกอย่าง อย่างอยู่ในนั้น และนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการที่อยู่ในมิติมนุษย์ พอจะแนะนำช่องทางได้หรือไม่ครับ

- อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ของเราทุกคน ย่อมดำเนินการแต่ละอย่างอยู่ในช่วงนั้นๆ การแก้ไขอดีต และอนาคต ต้องแก้ไขในปัจจุบัน มีวิธีการอย่างไรครับ

- ผลงานของ สิ่งที่เรียกว่า วัตถุมงคล เครื่องรางของขลัง มีผลส่งเสริมต่อจิตวิญญาณของเราอย่างไร นำมาใช้ กับไม่นำมาใช้ ต่างกันอย่างไร

- วัตถุประจุพลังงาน ที่เป็นรูปทรง สตาร์เดวิด รูปทรงดาวห้าแฉก เทพีไอซิส พีรามิด และที่รูปทรงดวงตาแห่งราห์ มีรูปแบบพลังงานที่น่าสนใจอย่างไร และมีประโยชน์อย่างไรบ้างครับ และเราจะสร้างพลัง หรือเพิ่มพลัง เพื่อให้เรามีความสมบูรณ์ในด้านต่างๆ ในมิติมนุษย์ และในมิติอื่นๆ ได้อย่างไร

- จิตของเรา กับสิ่งที่เรียกว่า เทวดา พรหม เทพ ต่างกันอย่างไร

รบกวนคุณพี่นักเขียน ช่วยแบ่งปันความรู้มาแนะนำด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

Nova Analai : การแก้ไขอดีตหรืออนาคต จากปัจจุบัน ทำได้อย่างไร

พี่นักเขียนขอไล่ทีละเรื่องนะคะ น้องคนนี้ช่างซักนารัก น่าได้ A+

เรื่องแรกคือ การแก้ไขอดีตหรืออนาคต จากปัจจุบัน ทำได้อย่างไร

เมื่อพูดถึงอดีตกับอนาคต เรามักรู้สึกว่า อดีตผ่านพ้นไปแล้ว และอนาคตเป็นสิ่งที่ไกลเกินเอื้อม เราจึงเชื่อว่า เราทำอะไรกับอดีตและอนาคตไม่ได้ แต่เมื่อเราเผชิญกับโลกแห่งความฝัน ซึ่งจิตวิญญาณอยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ของช่องว่าง-ระยะทางและกาลเวลา เราพบเห็นและพิสูจน์ได้ไม่มากนักน้อยกว่า ความฝันของเรามีทั้งประสบการณ์ในอดีต ที่กลับมาให้เราดูเห็นในแง่มุมที่แตกต่างไปก็มี และเผชิญกับเหตุการณ์ที่กลายเป็นจริงในอนาคตก็มี

โลกแห่งความฝันจึงเป็นโลกที่ทำให้เราสามารถแก้ไขอดีตหรืออนาคตได้จากปัจจุบัน

แต่การกระทำใดๆ ในความฝัน ก็ไม่ต่างอะไรกับยามตื่น คือจะเป็นไปได้สมปรารถนา ก็ต่อเมื่อเรามีสติสัมปชัญญะที่คมชัด รู้เห็นว่าเราทำอะไร และควบคุมให้เป็นไปได้ตามต้องการ

ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะฝึกฝนให้สติสัมปชัญญะของเราคมชัดทั้งยามตื่น ยามฝัน

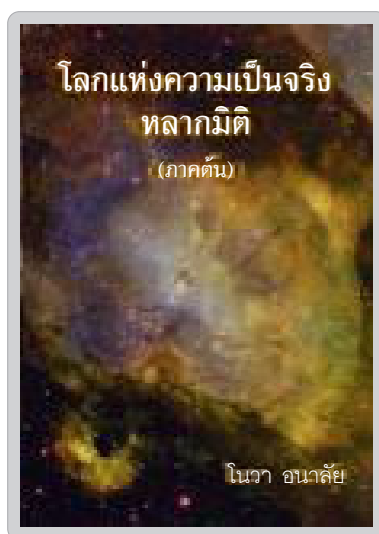
อยากเปลี่ยนแปลงอดีต แก้ไขอดีต หรือเปลี่ยนแปลงอนาคต แก้ไขอนาคต ทำได้ในความฝัน ด้วยการตั้งจิตขอเผชิญกับประสบการณ์ที่ต้องการแก้ไข เช่น ต้องการคืนดีกับพี่หรือน้องที่ผิดใจกับมาหลายปี แต่ยามตื่นมองหน้ากันก็ไม่ได้แล้ว เมื่อมีเจตนาอย่างมุ่งมั่น และมีสติควบคุม เราจะพบว่า จิตวิญญาณจะเปลี่ยนวิธีการจัดจ้อยด้วยสติสัมปชัญญะไปสู่สถานการณ์นั้นๆ ได้จริง และเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้จริง

อย่าท้อหากตั้งใจแล้วไม่ฝันในคืนนั้นๆ ทันที่ อย่าลืมน่าจิตวิญญาณอยู่เหนือกฎเกณฑ์ของ ช่องว่าง-ระยะทางและกาลเวลา จิตวิญญาณจึงทำงานโดยไม่สนใจกับเวลา อาจเร็วหรือช้าและไม่เป็นลำดับ เหมือนสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏในโลกทางกายภาพ คือ การกระทำของจิตวิญญาณอาจเสร็จเรียบร้อยไปแล้วก่อนหน้า **ที่เราจะคิดว่าต้องการจะทำด้วยซ้ำไป** หากจิตเจตนามุ่งมั่น และจดจ่อกับความปรารถนาที่จะแก้ไขอดีตหรืออนาคต จากปัจจุบัน การแก้ไขนั้นๆ จะเกิดขึ้นได้ในอนาคต หรือเกิดไปแล้วในอดีต และเมื่อเรารู้ถึงภาวะอันอยู่นอกเหนือ กฎเกณฑ์ของจิตวิญญาณ เราจะตระหนักได้ว่า เราเคยฝัน และแก้ไขอดีตหรือเปลี่ยนแปลงอนาคตเสร็จไปแล้ว ก่อนหน้าที่จะมาเรียนรู้ยามตื่นด้วยซ้ำไป แต่การเปลี่ยนแปลงนั้นๆ ไม่ปรากฏในโลกยามตื่นก็เพียงเพราะว่า สติสัมปชัญญะในโลกยามตื่นยังไม่รับรู้ถึงการแก้ไขที่ได้กระทำไปแล้วในความฝัน

ต่อเมื่อสติสัมปชัญญะในยามตื่นของตัวตนภายนอก ยอมรับ และเรียนรู้ย้อนหลัง ผลของการ แก้อดีตหรืออนาคตจึงจะปรากฏให้เห็นในโลกยามตื่น เพราะเวลาเป็นเครื่องพรางที่ทำให้มันเกิดเป็นลำดับเช่นนั้น ให้เราเห็น

สิ่งที่เราต้องการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้เร็วหรือช้า ขึ้นอยู่กับเจตนามุ่งมั่นและการจดจ่อ หากเรา ตั้งเจตนาแล้วก็เปลี่ยนใจ ท่านอาจารย์อนุาลัยกล่าวว่า ความคิดที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ทางกายภาพเปรียบเสมือน การแกว่งของลูกตุ้ม การเปลี่ยนความคิดก็เหมือนการไปเปลี่ยนทิศการแกว่งของลูกตุ้ม ซึ่งเมื่อทิศทางการแกว่ง ถูกเปลี่ยน มันต้องใช้เวลามากขึ้นที่จะแกว่งในทิศทางใหม่ หากจดจ่อบางอย่างแล้วเปลี่ยนใจอยู่เรื่อยๆ ลูกตุ้มก็แกว่ง วนไปมา ไม่ได้ทิศเสียที ทำให้สิ่งที่จะเกิด เกิดล่าช้า แต่เราก็สามารถเปลี่ยนทิศการแกว่งของลูกตุ้มได้เสมอ

ติดตามคำตอบอื่นๆ ต่อณะคะ พี่นักเขียนจะพยายามช่วยหาคำตอบให้

คุณ physigmund_foid : *I've read your book (of Nova Analai) and read your idea. I think it's not the same na. Your don't understand all of P. Nova Aanalai have told you. So, You try to tell us that you're student like us. As your tell us that P. Nova Analai let you to drive us to practice, you're not a teacher. I think so too. And I think that there're some reasons that bring you to do this job.*

Maybe it's very near to use mind power! (Sorry I can't type in Thai, and some incorrect gramma.)

Thank...

Nova Analai : ข้อมูลความรู้ของท่านอาจารย์ กับ ความคิดส่วนบุคคล

คุณน้องพูดถูกร้อยเปอร์เซ็นต์ค่ะที่ว่า “I've read your book (of Nova Analai) and read your idea. I think it's not the same na. Your don't understand all of P. Nova Aanalai have told you.” หรือแปลเป็นไทยว่า “ได้อ่านหนังสือของท่านอาจารย์อนาลัยแล้ว และได้อ่านความคิดเห็นของนักเขียนแล้ว และคิดว่ามันไม่เหมือนกัน นักเขียนไม่ได้เข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านอาจารย์อนาลัยท่านสอน”

คุณน้องพูดถูกแต่จะเพี้ยนก็ตรงตัว P. เพราะไม่รู้ว่าจะเรียกพี่หรือเรียกท่านอาจารย์กันแน่

พี่นักเขียนมีร่างกายเนื้อหนังอยู่ จะเป็นอะไรได้มากไปกว่านักเรียนละเจ้าคะ เช่นเดียวกับจิตวิญญาณทั้งหลายที่มาถือกำเนิดในโลกมนุษย์ ?

หากคุณน้องได้อ่านหนังสือ หรือ บทความทุกแห่งหนที่พี่เขียนไว้ ก็จะทำบ่าวว่า พี่นักเขียนเรียกตัวเองว่า ผู้ทำหน้าที่ล่ามและเลขา ซึ่งตำแหน่งหน้าที่ก็บอกอยู่แล้ว ว่าถ่ายทอดสิ่งที่จดบันทึกมา จากข้อมูลความรู้ที่ไม่ใช่ของตนเอง

จิตวิญญาณในร่างมนุษย์ทุกร่างคือ “ผู้ที่กำลังเรียนรู้”

การตั้งตนเป็นผู้รู้ ผู้ตอบคำถาม จำกัดการพัฒนาของจิตวิญญาณ

(จากหนังสือ โนวา อนาลัย ขยายความ ธรรมชาติของชาติภพ หน้า 12, 13)

แม้ในขณะนี้ พี่นักเขียนก็ยังคงทำหน้าที่เดิมอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง และคิดว่าเป็นบุญที่ได้มาเรียนรู้พร้อมๆ กันกับทุกคน เมื่อคุณ Mead คุณ Mountain หรือ คุณ Stefa Quote ท่านอาจารย์อนาลัย พี่ก็ได้เรียนรู้ไปด้วยเช่นกัน และเมื่อท่านอื่นๆ ถามคำถาม และท่านอาจารย์ตอบผ่านนักเขียน พี่ก็ได้เรียนรู้เพิ่ม แม้แต่เวลาที่พี่นักเขียนพยายามแนะนำทุกท่าน พี่นักเขียนก็เรียนรู้ไปด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนี้เป็นเหตุให้พี่นักเขียนขอให้ช่วยกันจัดระบบ Quote เป็นสีจำเพาะคือสีน้ำตาลกับสีแดง เพื่อแยกให้ชัดเจนว่า อะไรคือ Quote และอะไรคือความคิดเห็นส่วนบุคคลของพี่นักเขียน หากคุณน้องจะเห็นว่าความคิดเห็นของพี่นักเขียนผิดเพี้ยนไปจากข้อมูลความรู้ที่ท่านอาจารย์อนาลัยได้กล่าวไว้ในหนังสือ ก็เป็นไปได้ 2 เหตุคือ :

1. ความเชื่อของพี่นักเขียน ทำให้พี่ตีความหมายบางอย่างจากมุมมองของตนเองซึ่งยังไม่ใช่ความเป็นจริงหรือความรู้ที่แท้จริง ซึ่งทำให้พี่นักเขียนยังต้องเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนความเชื่อเป็นความรู้ต่อไป

2. ความเชื่อของคุณน้อง ทำให้คุณน้องตีความหมายบางอย่างจากมุมมองของตนเองซึ่งไม่ใช่ความเป็นจริงหรือความรู้ที่แท้จริง ซึ่งทำให้คุณน้องยังต้องเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนความเชื่อเป็นความรู้ต่อไป

คุณน้องพูดอีกก็ถูกอีกว่า “And I think that there’re some reasons that bring you to do this job.”

–มีเหตุผลบางอย่างที่ให้พี่นักเขียนได้มาทำหน้าที่นี้ Duhh!

คุณน้องพูดอีกก็ถูกอีกว่า As your tell us that P. Nova Analai let you to drive us to practice, you’re not a teacher. I think so too.

–ท่านอาจารย์อนาลัย ประารถนาให้พี่นักเขียนมาแนะนำมากกว่านะคะไม่ใช่คำว่า drive ซึ่งแปลว่า –ผลักดัน ให้ทุกท่านฝึกปฏิบัติ และพี่นักเขียนก็ไม่ใช่ครู ไม่มีใครผลักดันใครได้ เพราะทุกคนมีอำนาจที่จะเลือกทุกสิ่งทุกอย่างด้วยตนเอง

เรา Quote กัน และแยกสีเพื่อให้รู้ว่าอะไรคือคำกล่าวของครูบาอาจารย์ และอะไรคือความเห็นส่วนบุคคล หรือความคิดเห็นส่วนตัวของพี่นักเขียน

Maybe it’s very near to use mind power!

เข้าใจว่าคุณน้องหมายความว่า ใกล้จะถึงเวลาแล้วที่ควรจะใช้พลังจิต

พี่นักเขียนคิดว่า เราได้ใช้พลังจิตกันมาชั่วมกับชั่วมักแล้ว แต่เราใช้โดยไม่รู้ตัวว่ามี และใช้โดยไม่รู้ว่าจะใช้–อย่างไร มาถึงจุดนี้ที่ท่านอาจารย์อนาลัยได้ให้ข้อมูลความรู้แก่เรา เราควรจะตระหนักว่า เรามีพลังจิตหรือพลังอำนาจตามธรรมชาติของจิตวิญญาณอยู่ในร่างกายเนื้อหนังของเราอย่างเป็นธรรมชาติ

ห้องวิทย์ฯ แห่งนี้จึงเป็นจุดนัดพบที่เราจะมาศึกษาและฝึกปฏิบัติร่วมกัน เพื่อที่จะได้มีโอกาสพิสูจน์อย่างเป็นวิทยาศาสตร์กันต่อไป

Nova Analai :

อ้างอิง : *ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ mead*

ตอนนี้พอจะเริ่มจับเงื่อนงำและสัญลักษณ์บางอย่างได้แล้วครับ.. จับเอาแต่ “สาระ” ที่พี่นักเขียนบอกไว้.. แปลกดีที่สามารถมีประสบการณ์ทางจิตร่วมกันได้จริงๆ.. ทั้งครับทั้ง สักพักเดี๋ยวต้องไปแล้วครับ พรุ่งนี้มาอ่านต่อครับ เพื่อจะฝันอะไรอีกคืนนี้ ขอบคุนครับ

พี่นักเขียนมีอะไรเกี่ยวกับเลข 95 รีเปล่าครับ?

เลขที่ 95 คือบ้านเลขที่ที่เมืองไทยของพี่นักเขียนเองคะ

วิ้งๆ ลุดยอดของก้าซไวไฟ

คุณ เอกฉัตร : ขอคำแนะนำจากพี่นักเขียนครับ

• เราคือจิตวิญญาณ ที่มาเรียนรู้ในมิติมนุษย์ จิตวิญญาณแต่ละคน ย่อมต้องมีการหมุนเวียน เปลี่ยนไปในรูปแบบต่างๆ มากมายมหาศาล และในแต่ละรูปแบบ ก็ต้องมีการกระทำ ที่เรียกว่า บุญ และบาป และไม่เป็นบุญและไม่เป็นบาป

อยากถามเฉพาะ ในส่วนที่เรียกว่า บุญ ที่แต่ละจิตวิญญาณได้ทำมานั้น มีวิธีใดที่จะรวบรวมบุญทั้งหลาย ทั้งหมด ทั้งหมด ที่ได้เคยทำมาให้มารวมกัน เป็นแหล่งพลังงาน ของตนเองในขณะนี้ เพื่อนำพลังงานบุญนี้ มาใช้ประโยชน์ในมิติมนุษย์ ของจิตวิญญาณแต่ละคน เพื่อให้เกิดความสมปรารถนาในความต้องการ

รบกวนช่วยชี้แนะด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

Nova Analai : รวบรวมพลังงาน เพื่อใช้ประโยชน์ในมิติมนุษย์

ก่อนอื่น พี่นักเขียนต้องขอออกตัวว่า ไม่ใช่ผู้มีความรู้ลึกซึ้งทางด้านพุทธศาสนา หรือศาสนาใดๆ เป็นพิเศษ เพียงแต่เกิดมาในครอบครัวชาวพุทธ เรียนโรงเรียนคริสต์ตั้งแต่ออนุบาลจนจบ ม.ปลาย รู้จักพระเยซู ก่อนพระพุทธรองค์ แต่ก็เคารพบูชา ศรัทธาศาสนาและฝึกปฏิบัติสมาธิแนวพุทธ บวกกับแนวคริสต์ แนวเต๋า

บุญ เป็นคำนิยามจากศาสนาพุทธคู่กับ กรรม ซึ่งเรียกตามภาษามนุษย์ว่าเป็นพลังบวก

บาป เป็นคำนิยามจากศาสนาคริสต์ น่าจะคู่กับคำว่า บุญ หรือการทำความดี ซึ่งเรียกตามภาษามนุษย์ว่าเป็นพลังลบ

มาตกลงกันก่อนว่า คุณน้องกำลังจัดจ่อกับพลังบวก และคำถามคือว่า จะรวบรวมพลังบวกมาจากชาติภพต่างๆ ได้อย่างไร เพื่อให้ส่งผลกับชาติภพในปัจจุบัน

หากเราพิจารณาถึงสาระจากหนังสือของท่านอาจารย์อนาลัยที่ว่า จิตวิญญาณประสานกัน เป็นระบบเครือข่าย เราไม่ได้ดำเนินชีวิตเป็นบุคคลตัวตนเดี่ยวอย่างโดดเดี่ยว ร่างเดียว หากแต่ว่าการกระทำของเรา ในทุกชาติภพ ทุกมิติ ส่งผลกระทบกันหมดเป็นปัจจุบัน เสมือนการโยนก้อนหินลงในบ่อน้ำ ก้อนหินเปรียบได้กับการกระทำในปัจจุบัน คลื่นที่เกิดขึ้นเปรียบได้กับผลของการกระทำที่ส่งผลไปสู่อนาคต เมื่อไปกระทบขอบบ่อก็เกิดคลื่นย้อนกลับอีกมาสู่จุดที่ก้อนหินตกลง ซึ่งเปรียบเสมือนผลของการกระทำจากอดีต

หากเราต้องการเปลี่ยนแปลงปัจจุบัน เปลี่ยนแปลงอดีต หรืออนาคต ก็ทำได้จากปัจจุบัน เสมือนการโยนหินก้อนใหม่ลงไปบ่อน้ำ เกิดคลื่นในจุดใหม่ทั้งคลื่นที่เคลื่อนออกไปและตีกลับมาที่จุดเริ่มต้น คือสร้างกระแสคลื่นวงใหม่

การรวมพลังบวก ตามความเข้าใจของพี่นักเขียน น่าจะเป็นสิ่งที่ทำได้ด้วยการจัดจ่อกับปัจจุบัน ด้วยการทำแต่สิ่งที่เราเชื่อว่าเป็นบุญ เป็นความดี และมันจะส่งผลกระทบต่อทุกชาติภพ เราไม่อาจวิ่งตามอดีต หรือก้าวล่วงไปบริหารอนาคตได้ แต่เราก็สามารถส่งผลกระทบต่ออดีตและอนาคตได้จากปัจจุบัน การรวมพลังใดๆ จะเกิดขึ้นได้นั้น ก็จากการจัดจ่อ แม้วิทยาศาสตร์ทางกายภาพ เช่น การรวมแสงอาทิตย์ด้วยแว่นขยาย ก็ทำให้เกิดความร้อนที่เผาไหม้ไม้ขีดและวัตถุไวไฟได้ การรวมแสงอาทิตย์ด้วยแว่นขยายจึงน่าจะเปรียบเทียบได้กับการ

จัดจ๋อกับสิ่งที่เรียกว่าเป็น บุญ หรือการทำความดี ในปัจจุบัน แม้ว่าพลังอื่นๆ ในชาติภพอื่น มิติอื่นอาจ กระจัดกระจายอยู่เสมือนแสงอาทิตย์ที่ส่งสว่างไปทุกทิศทาง แต่การรวม ณ จุดเล็กๆ จุดหนึ่ง เช่น ณ แวนชยาย ก็ก่อให้เกิดประโยชน์ได้ในปัจจุบันที่เราต้องการเหนี่ยวนำพลังงานแสงอาทิตย์มาจุดไฟ การจัดจ๋อกับปัจจุบัน จึงเป็นวิธีการที่จะรวมพลังบุญได้

ปัจจุบันคือพลังและอำนาจที่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เธอเรียกว่าอดีตและอนาคตได้เสมอ

(จากหนังสือ โนวา อนาลัย ขยายความ ธรรมชาติของชาติภพ

บทที่ 5 จิตวิญญาณต่างร่างแต่ร่วมมิติในอดีต – อนาคตชาติ หน้า70)

คุณ เทวรักษ์ : ผมมีคำถามแปลกๆ ให้คิดกันเล่นสองข้อครับ

1. ระหว่างคนปกติกับคนบ้าวิกลจริต ใครจินตนาการได้ดีกว่ากัน? ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น

2. ระหว่างคนปกติกับคนบ้าวิกลจริต ใครมองเห็นจำนวนเส้นทางแห่งความเป็นไปได้ ได้มากกว่ากัน? ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น

คำถามนี้ผมไม่มีคำตอบนะครับ อยู่ดีมันก็นึกขึ้นมาในสมองและกำลังงกับคำถามที่ผมเอง ตั้งขึ้นมาด้วย??????

Nova Analai : คำถามแปลก แต่น่าคิด

ถามดีจัง

ไม่ใช่เรื่องบังเอิญเลยที่มาเปิดพบคำถามของคุณเทวรักษ์เอาพอดีเมื่อมีเพื่อนรัก-ที่เราเรียกกัน และกันว่า-จิตวิญญาณต่างร่างแต่ร่วมวัตถุประสงค์ของกันและกัน-มานั่งอยู่ข้างๆ นี้ด้วย เลยแปลคำถามให้เขาฟัง เขาเป็นผู้หญิงชาวอเมริกันชื่อ Rebecca (รีเบ็คก้า) อายุแก่กว่าพี่นักเขียน 9 ปี ทำสมาธิมาก่อนพี่นักเขียน 17 ปี แล้วก็มาเรียนสมาธิกับพี่นักเขียนเมื่อหกปีที่แล้ว จากนั้นก็ฝึกด้วยกันมาตลอด ฝึกฝนด้วยกัน และเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับจิตด้วยกันตั้งแต่รู้จักกันวันแรกจวบจนทุกวันนี้ (เขาเป็นภาคภาษาอังกฤษของพี่นักเขียนก็ว่าได้) เพียงแต่เขาไม่เขียนหนังสือ ไม่ download แต่เขาชอบรับทุกอย่างจากพี่นักเขียน เขาบอกว่าหน้าที่ของเขาคือเลขาของพี่นักเขียนอีกทีหนึ่ง เวลาสอนสมาธิที่นี่ เขาก็ทำหน้าที่เลขาของพี่นักเขียนจริงๆ วันหลังจะเอารูปเขามาลงให้พวกเรารู้จักกัน ขออนุญาตแล้วเขาดกกลง เขาเข้ามาดูห้องวิทย์ฯ ของเราแล้วบอกว่า อยากอ่านภาษาไทยได้จัง จะได้มีพวกเหมือนพี่นักเขียนแะะๆ เป็นเพื่อนรักกันมาขึ้นปีที่เจ็ด เขาขอแย้งตอบว่า :

จะเรียกว่าใครจินตนาการดีกว่ากันไม่ได้ หรือมากกว่ากันก็เปรียบเทียบไม่ได้ เพราะข้อแตกต่างไม่ได้อยู่ที่จำนวนของจินตนาการ แต่อยู่ที่ว่า คนปกติจัดจ๋ออยู่กับโลกแห่งความเป็นจริงทางกายภาพ แต่พวกเขาจัดจ๋ออยู่ที่โลกอื่นหรือโลกแห่งความเป็นไปได้บนเส้นทางอื่น

พี่นักเขียนเห็นด้วยกับคำตอบของ Rebecca ในชีวิตจริง เขาเป็นเป็นผู้เชี่ยวชาญและเป็นครูสอนหนังสือเด็กๆ ที่เรียกกันว่า “เด็กพิเศษ”...

คุณ mead : ปรบกวนให้อาจารย์มาช่วยแนะนำวิธีพิชิตรักษาโรคร้ายไข้เจ็บก็ดีนะครับ เราสามารถใส่รหัสป้อน ข้อมูลใหม่กับเซลล์ร่างกายได้ด้วย ที่เคยอ่านเจอในหนังสือครับ มีวิธีสั่งจิตควบคุม น่าจะเป็นประโยชน์มาก_ ปรบกวนอาจารย์อีกแล้วครับ

บางท่านกล่าวว่าโรคบางโรค เช่นโรคมะเร็ง นี้มักเกิดจากแผลเก่าในอดีตชาติอาจเคยถูกทำร้าย เช่น โดนของมีคม โดนกระสุนปืน อะไรพวกนี้มาก่อน เซลล์ร่างกายได้ทำการบันทึกไว้ในโครโมโซม พอจิต ออกจากร่างก็เก็บเอารหัสเหล่านั้นไปด้วย และสามารถกลับมาแสดงผลที่บันทึกไว้นั้นได้อีกในภพชาติถัดมา เพื่อย้ำเตือนเหตุนี้ๆ ส่วนโรคอื่นๆ คงมีที่มาจากคล้ายๆ แบบนี้เหมือนกัน.. มีการบันทึกไว้ในรหัสกรรม เป็นแผล มีตำหนิ มีปานด้วย แม้แต่ลายมือก็เป็นรหัสเฉพาะ ถือกรรม (กำมือ) มาแต่เกิด เรื่องเหล่านี้ น่าสนใจครับมีทั้งเรื่อง กรรมเก่าและกรรมใหม่เป็นเหตุทั้งนั้น

Nova Analai : จิตวิญญาณประสานกายค่ะ เล่มนี้เกี่ยวกับการรักษาโรคโดยตรงด้วยจิตวิญญาณ

คุณ เอกฉัตร : ขอคำแนะนำจากพี่นักเขียน

- เราทุกคนคือจิตวิญญาณ ที่มาหาประสบการณ์ในมิติมนุษย์ ดั้งนี้ เราทุกคนจึงสามารถติดต่อ เชื่อมโยงกับจักรวาล ที่เป็นแหล่งรวมทุกๆ อย่างอยู่ในนั้น และนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการที่อยู่ในมิติมนุษย์ พอจะแนะนำช่องทางได้หรือไม่ครับ

- อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ของเราทุกคน ย่อมดำเนินการแต่ละอย่างอยู่ในช่วงนั้นๆ การแก้ไข อดีต และอนาคต ต้องแก้ไขในปัจจุบัน มีวิธีการอย่างไรครับ

- ผลงานของ สิ่งที่เรียกว่า วัตถุมงคล เครื่องรางของขลัง มีผลส่งเสริมต่อจิตวิญญาณของเรา อย่างไร นำมาใช้ กับไม่นำมาใช้ ต่างกันอย่างไร

- วัตถุประจุพลังงาน ที่เป็นรูปทรง สตาร์เดวิด รูปทรงดาวห้าแฉก เทพีไอซิส พีรามิด และ รูปทรงดวงตาแห่งราห์ มีรูปแบบพลังงานที่น่าสนใจอย่างไร และมีประโยชน์อย่างไรบ้างครับ

จะสร้างพลังหรือเพิ่มพลัง เพื่อให้เรามีความสมบูรณ์ในด้านต่างๆ ในมิติมนุษย์ และในมิติอื่นๆ ได้อย่างไร

- จิตของเรา กับสิ่งที่เรียกว่า เทวดา พรหม เทพ ต่างกันอย่างไร

รบกวนคุณพ่อกเขียน ช่วยแบ่งปันความรู้มาแนะนำด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

Nova Analai : พลังงานของสิ่งที่เรียกว่าวัตถุมงคล

- เราทุกคนคือจิตวิญญาณ ที่มาหาประสบการณ์ในมิติมนุษย์ ดังนั้น เราทุกคนจึงสามารถติดต่อเชื่อมโยงกับจักรวาล ที่เป็นแหล่งรวมทุกอย่างอย่างอยู่ในนั้น และนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการที่อยู่ในมิติมนุษย์ พอจะแนะนำช่องทางได้หรือไม่ครับ

- อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ของเราทุกคน ย่อมดำเนินการแต่ละอย่างอยู่ในช่วงนั้นๆ การแก้ไข อดีต และอนาคต ต้องแก้ไขในปัจจุบัน มีวิธีการอย่างไรครับ

แบ่งสองคำถามแรก ตอบไปแล้วใน post ก่อนหน้านี้นะ

พลังงานของ สิ่งที่เรียกว่า วัตถุมงคลมีผลส่งเสริมต่อจิตวิญญาณของเราอย่างไร นำมาใช้ กับ ไม่นำมาใช้ ต่างกันอย่างไร

พ่อกเขียนไม่มีความรู้เกี่ยวกับวัตถุมงคลค่ะ แต่พอจะมีความรู้เกี่ยวกับการนำเอาจิตวิญญาณ อัดลงในวัตถุธาตุ เพราะได้ทำการทดลองกับนักเรียนที่มาเรียนสมาธิมาโดยตลอดตั้งแต่มาสอนสมาธิที่อเมริกา นี้ โดยมีวัตถุประสงค์จะให้รู้จักรธรรมชาติของจิตวิญญาณ และความเป็นไปได้ในการถ่ายทอดพลังงานหรือจิตวิญญาณ

ลองพิจารณาเปรียบเทียบดูนะคะว่า เกี่ยวกับวัตถุมงคลอย่างไร

ที่ว่านำเอาจิตวิญญาณอัดลงในวัตถุธาตุ แปลให้เข้าใจง่ายขึ้นตามความหมายที่ท่านอาจารย์ อนาลัย อธิบายให้ฟังว่า จิตคือ อารมณ์ จินตนาการและความรู้สึกนึกคิด

วิญญาณ คือข้อมูลความรู้และความทรงจำข้ามชาติภพ

การนำเอาจิตวิญญาณอัดลงในวัตถุธาตุ จึงแปลง่ายๆ ได้ว่า การนำเอาอารมณ์ จินตนาการและความรู้สึกนึกคิด ข้อมูลความรู้และความทรงจำข้ามชาติภพ อัดลงในวัตถุธาตุ

เวลาเรามีของเก่าๆ เรามักมีความหลังมากมายกับของชิ้นนั้นๆ บางครั้งได้ของเก่ามาจากผู้อื่น หรือได้ของใหม่แต่เป็นของรักของหวงของใครเขา เราก็จะจับอารมณ์บางอย่างในนั้นได้ ถ้าเราอ่อนไหวพอ บางคนอ่อนไหวแต่ไม่เข้าใจว่าจับอะไรได้ด้วยอารมณ์ของตนเอง ก็กล่าวว่า มีผีติดมากับของบ้าง มีผีสิงมาบ้าง

ตามธรรมชาติแล้วจิตวิญญาณเป็นพลังงาน เสมือนพลังงานความร้อน ความเย็น หากเราเข้าไปในห้องๆ หนึ่งซึ่งเคยมีผู้อื่นเปิดแอร์ไว้จนห้องเย็น หรือเปิดเตาไว้จนห้องร้อน พอใครคนนั้นออกจากห้อง เขาก็ปิดแอร์ ปิดเตา แล้วก็จากไป

เราก้าวเข้าไปในห้องนั้นสักชั่วโมงหรือหนึ่งวันให้หลัง เราก็อาจจะยังรู้สึกถึงความเย็น ความร้อน ที่หลงเหลืออยู่ในห้องนั้นได้ และความเย็นความร้อนนั้นๆ ก็สถิตย์อยู่ไม่ใช่แต่เพียงในอากาศในห้องนั้น แต่อยู่ในวัตถุต่างๆ ในห้องนั้นด้วย ปรากฏการณ์ของการหลงเหลือของพลังงานทางกายภาพ เป็นไปตามเส้นทางแห่งกาลเวลา พอเวลาผ่านไปนานๆ อุณหภูมิก็ถ่ายเทและเปลี่ยนแปลงไป

แต่จิตวิญญาณดำเนินไปนอกเหนือกฎเกณฑ์ของกาลเวลา การนำเอาจิตวิญญาณอัดลงในวัตถุ ก็คล้ายคลึงกับความเย็น ความเย็นที่ตกค้างในวัตถุต่างกันตรงที่ไม่เกี่ยวข้องกับกาลเวลา แม้ว่าจะผ่านไปนานหรือเดี่ยวเดียว พลังงานก็อาจตกค้างอยู่ได้นานนับศตวรรษ หากไม่มีอะไรมาทำให้มันเคลื่อนไหวยากไป หรือถ่ายเทไปสู่สิ่งอื่นๆ แต่ถ้าหากมีการถ่ายเทเกิดขึ้น ก็อาจจะหายไปได้อย่างฉับพลัน

การถ่ายเทหรือเคลื่อนไหวยากของพลังงาน หรือจิตวิญญาณ เป็นไปได้ด้วยอารมณ์ จินตนาการ และความรู้สึกนึกคิด

พี่น้องเขียนขออธิบายเท่านี้ก่อนนะคะ ตั้งใจว่าจะนำบทฝึกฝนมาให้พวกเราทดลองกัน จะได้ให้ทดลองนำเอาจิตวิญญาณอัดลงในวัตถุ และตรวจสอบได้ พิสูจน์ได้ ใครสนใจบ้าง โหวตกันหน่อย

วัตถุประจุพลังงาน ที่เป็นรูปทรง สตาร์เวดิก รูปทรงดาวห้าแฉก เทพีไอซิส พีรามิด และที่รูปทรงดวงตาแห่งราห์ มีรูปแบบพลังงานที่น่าสนใจอย่างไร และมีประโยชน์อย่างไรบ้างครับ

ข้อนี้ไม่มีความรู้เลยคะ ต้องขอมมนุษย์ต่างดาวทั้งหลายมาช่วยกันตอบหน่อย จะได้เรียนรู้ด้วยคน

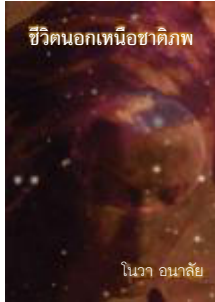
เราจะสร้างพลังหรือเพิ่มพลัง เพื่อให้เรามีความสมบูรณ์ในด้านต่างๆ ในมิติมนุษย์ และในมิติอื่นๆ ได้อย่างไร

พลังจะเพิ่มหรือลดได้ด้วยการจัดจ่อของสติสัมปชัญญะ คนเราทำอะไรไม่จัดจ่อก็ไม่มีแรง แม้จะยกของหนักๆ หากตั้งสติให้ดี หรือบางทีก็เรียกว่าใช้อธิษฐานก่อนที่จะยกของที่ยกไม่ขึ้น ก็ทำให้ยกไหว พลังจึงอยู่ที่การฝึกหรือการรวมกันอย่างจัดจ่อด้วยสติสัมปชัญญะ เราสามารถเห็นย่นาพลังมาสู่ประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิต รวมทั้งสุขภาพร่างกายของเราได้ด้วยการจัดจ่อกับความสมบูรณ์พูนสุข ความแข็งแรง สัมพันธภาพที่ดี ความมั่งคั่ง ความสามารถ ฯลฯ แต่การจัดจ่อที่ว่านี้ก็ต้องฝึกฝน เพราะหากปราศจากการฝึกฝน เรามักเผลอไปจัดจ่อกับสิ่งที่ตรงกันข้าม เช่นอยากมีสุขภาพแข็งแรง แต่กลับไปจัดจ่อกับโรคภัยไข้เจ็บ แทนที่จะจัดจ่อกับความแข็งแรงสมบูรณ์ปลอดโรค อยากรวยแต่ก็จัดจ่อกับหนี้สิน ความจน ความขาดแคลน

(สาระเหล่านี้มีรายละเอียดอยู่ในหนังสือ-อิสระแห่งความปรารถนา) ท่านอาจารย์อนาลักษณ์ถ่ายทอดข้อมูลความรู้ให้ว่า ทำอย่างไรจึงจะใช้พลังอำนาจตามธรรมชาติของจิตวิญญาณ ที่จะทำให้เรามีได้-ทำได้-เป็นได้ สมความปรารถนา

-จิตของเรา กับสิ่งที่เรียกว่า เทวดา พรหม เทพ ต่างกันอย่างไร

อยากให้อ่านคำตอบจากหนังสือมากกว่า เพราะเป็นคำถามที่ท่านอาจารย์อนาลัยได้อธิบายรายละเอียดไว้แล้ว คัดลอกมาให้อ่านหน่อยหนึ่งว่า :

**มนุษย์ถือกำเนิดมาพร้อมด้วยความมหัศจรรย์-เหินฟ้า และความเรียบง่าย-เดินดิน
สิ่งศักดิ์สิทธิ์เหนือมนุษย์-พระเจ้าหรือเทพ-เทวดา มีอยู่ในตัวมนุษย์**

(จากหนังสือ ชีวิตนอกเหนือชาติภพ บทที่ 17 เทพ-เทวดา-สิ่งศักดิ์สิทธิ์ กับ มนุษย์)

Nova Analai :

อ้างอิง : ข้อความดั้งเดิมโดยคุณ mead

ตอนนี้พอจะเริ่มจับเงื่อนงำและสัญลักษณ์บางอย่างได้แล้วครับ..จับเอาแต่ “สาระ” ที่พี่นักเขียนบอกไว้..
แปลกดีที่สามารถมีประสบการณ์ทางจิตร่วมกันได้จริงๆ.. ทั้งครับทั้ง สักพักเดี๋ยวต้องไปแล้วครับ พรุ่งนี้มาอ่านต่อครับ
เพื่อจะฝันอะไรอีกคืนนี้ ขอบคุณครับ

พี่นักเขียนมีอะไรเกี่ยวกับเลข 95 รีบเล่าครับ?

ขอบคุณ Mead ช่วยอธิบายให้พวกเราฟังหน่อยว่า pick up เลข 95 มาได้อย่างไร จะได้สานต่อกันได้ว่า พวกเราจะวิ่งๆ กันได้อย่างไร มันคืออะไร และทำซ้ำได้อย่างไร

ต่อความอีกนิดเกี่ยวกับเรื่องสุนัขที่บ้านคุณ Mead ที่ว่าน้ำท่วมปอดตายไปสองตัวเพราะฝนตกหนัก วันนี้พี่นักเขียนไปร่วมรับประทานอาหารกลางวันกับสมาคมฯ ซึ่งคล้ายสโมสร Rotary หรือ Lions คือมีการพบปะสังสรรค์เดือนละครั้งเพื่อให้สมาชิกหาเงินช่วยเหลือองค์กรต่างๆ ตามหมายกำหนดการวันนี้จะมีเจ้าหน้าที่จากองค์กรเกี่ยวเขวชนมาเป็นวิทยากร แต่ปรากฏว่ามีรายการแทรก คือ องค์กรที่ดูแลสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง มาขอความช่วยเหลือเพราะตีทำการของเขาหลังคารั่ว น้ำฝนจึงเข้าไปทำให้สถานที่ดูแลสัตว์เลี้ยงเสียหาย เขาเลยมาขอบริจาคเงินไปซ่อมหลังคา (ในอเมริกาไม่มีสุนัขหรือแมวข้างถนน หากเจ้าของย้ายถิ่นฐานแล้วเอามันไปด้วยไม่ได้หรือเลี้ยงไม่ได้ เขาจะนำเอาสัตว์เลี้ยงที่ยังหาเจ้าของใหม่ไม่ได้ไปมอบให้องค์กรนี้ ใครพบหมาแมวหลงทางก็เอาไปมอบให้ที่นี่ แล้วใครอยากรับสัตว์เลี้ยงเป็นบุญธรรมก็ไปรับมาได้จากที่นี่)

ที่จริงสมาคมดูแลสัตว์เลี้ยงมีหมายกำหนดการมาขอบริจาคเดือนที่แล้ว แต่พี่นักเขียนก็ไม่ว่างไม่ได้ไปร่วมประชุม เดือนนี้แอบหนีพวกเราไปช่วงที่ยังนอนหลับปุ๋ยกันอยู่ เลยต้องไปอยู่ตรงนั้น เพื่อเผชิญกับองค์กรกลุ่มนี้ บังเอิญ???

ที่เล่าเรื่องนี้เพราะอยากจะแชร์ว่า จิตวิญญาณต่างร่างแต่ร่วมวัตถุประสงค์ ตามที่ท่านอาจารย์อนาลัยอธิบายให้ฟัง จะเผชิญกับประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน แต่ต่างสาระ ต่างสถานการณ์กัน